

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆத்திரூர் ஆத்திராவிருத்தி யுடையாரும், செந் தமிழ்க்கழகம்,

கம்பர் கலாசாலை, திருவள்ளுவர் கலாசாலைக்குத்

தலைமை யாகிரியருமாகிய உரத்தூர்மருத்துவம்

கோ. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை எழுதியது.

வடவேங் கடமுந தென்கடற் குமரியும்
 இடமபடு பௌவத் தமிழ்கடற பரப்புஞ்
 சிவணிய கன்னித் தமிழணி வகுத்த
 மாட மதுரை மூதூர் மேய
 ஆயிடை யாண ஞான பூங்குடி
 வாண னாயிரங் கண்ணன் மருகன்
 காலங் கருதிச் செய்தகால சீய்தத
 கருங்கா ளன்ன பெருங்கை வண்ணன்
 ஆதின மழகவே ளாருள்பொலம் பூட்சேளய்த்
 நீதில் வான்குணத் திராம நாதப
 பெருமனை யியன்மொழி வாழ்த்தினன் பிழைதபு
 கிழமையுங் கேண்மையும் மழவிடைத் தோற்றமும்
 புலனெறி யாண்மையும் புகன்மொழி மதுகையும்
 எய்தி நிம்பத் தடத்துறை யேந்தல
 ஆண்டவ னம்பல மெனப்பெயர் நிழீஇக்
 காண்டகு படிமைக் கவின்றரு முத்தயப
 பாவல னெஞ்சறி வுறுத்திப் பயன்பெரிது
 மேவத் தனது விழுப்பமு முணர்த்தி
 அறனும் பொருளும் வழாஅது காமத்
 திறனனி பேணித் தெய்வமுஞ் சுட்டி
 முன்னோர் நூலின் முறைநிற மூது
 தன்னோ கிழவன் றகைமை வழியே
 மடமபடு கொடைமை மரபுங் கூறித்
 திடமபடு கொடைமைச் செவ்வியல் விழைய
 மாநில வரைப்பினை மதியுடம் படுக்க
 குறித்துக் காட்டென வெண்ணெண் னியாட்
 டுத்த நாடுங் நகரமுஞ் சிறப்பும்
 அடைந்தா ரியல்பும் மிடைந்த செவ்வழம்
 தாமுலகப் போதலுந் தாழ்குழற் குழாமொடு

ஏமஞ் சாலா வினீமை யோண்முதல்
 எழுவர் வீழ்ந்த வின்பப் பகுதியும்
 பழுதில் தற்பின் விழுமிய பசலைக்
 காமங் கண்ணிய காரிகை பொருத்தி
 சிந்தைநோ யுந்தத் தெருவிலாங் கவனைக்
 கண்டுமயக் குற்றுக் காரிருட் பைஞ்சிறை
 வண்டே கிளியே மடவனமே தோழியே
 என்றிவர்க் கொண்டு வம்மெனக் கூஉய்க்
 காண்டர வினமை கடிந்து கருத்தழிந்து
 வேண்டுவயிற் றிரிதரு நெஞ்சுநா தாக
 வண்டுபடு நறுமலர் மாலை வரைந்த
 துன்னருஞ் சீர்த்திச் சொன்னறுந் தூக்கும்
 கேட்குநர் கேட்குநர் செவிநலங் கிளரப்
 பாட்டின் வல்லுநர் போற்றப் பரிந்து
 பயன்றெரி பண்பிற் பல்கலை யாயும்
 நயந்தெரி நல்லவை நயக்கத் தொன்மை
 விருந்தின் விதிதந் துயர்நிலை யுலக
 மருந்தி னுவப்பப் புணர்த்திக் கலியி
 னைந்துதலை யிட்ட வாயிர நிகழும்
 மைந்துபெறு துன்மதி வருட மாவணிக்
 திங்கண் முதலாந் தெய்தியிற் செவ்வேள்
 துங்க முன்றிலிற் றுரிசுதீர் நடையின்
 மங்கள பொழிமுதல் வகுத்து மகிழ்ந்தென்.

குறிப்புணை

காப்பு.

திருமலை முன்வைத்தார் காப்புடைக்கடவுள் அவராதலின். அருட்சத்தி சேரினல்லது நிருமலராகிய கடவுட்கு ஆற்றல் கூடாமையின் சத்தியாகிய திருவொடு புணர்த்தி மால் என்றார். இறைவனென்றது முழுமுதற்கடவுளாகிய பரசிவத்தை. திருத்தேவி திருமகளும் பார்ப்பதையும். திருமாத்குத்திருவும் இறைவர்க்குத் தேவியுமென நிரனிறையாக்குக. பேர்வாணி யென்றது கவி தான் வழிபடு கடவுளாகிய ஞானவாணியென்க. கலைவாணி யொருத்தி யுள்ளாதலின் பேர்வாணி ஞானவாணியாயினள் “ஞானவாணி வந்திறுத்தன என்பர்தந்நாவில்” என்ப இப்புகழ் நூல் மேலைச் சான்றோர் செய்யுட்கட்படும் நூலாதலின் அருமை அடைதந்தனர். அருமை இயன்மொழி வாழ்த்தென்க. பாடாண்பகுதியிற் பழையவியன் மொழிவாழ்த்து மிக்கபுகழினையுடைய தலைவனாகிய பூங்குடி இராமநாத வள்ளலது தன்மையினை நெஞ்சறிவுறுத்தன் முகமாக, விருந்தென் விதியினமைந்து கூறுமோர் நூல். இயன் மொழிவாழ்த்தாவது “மயலறு சீர்த்தி மான்னேர் மன்னவன்—இயன்மொழிந்தன்றேயியன்மொழிவாழ்த்து” இன்னோர் என்றது திருமான் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுவரையும். அவையோர் இனிதேற்க என்க. இயன் மொழிவாழ்த்தெனப் பெயர்பெறா உம் இந்நூலை அவையோர் இனிதேற்க, இவ்வெழுவர் தாம் ஏற்று, என்னெஞ்சிற் படர்ந்து, பயில்வார் என முடிக்க. படர்தல் ஈண்டுச் செறிதல். பயிறல் ஈண்டுவதிதல்.

நூல்.

பூமேவு (1) என்பது முதல் பன்னான்கு தாமுடைத் தாய் (3) என்பதுவரை ஒருதொடர். பண்ணகன்ற. பண்மலிந்த. மடங்கொன்றறி வகற்றும், என்றாற்போல நம்குரவ ரென்றார். கவிதான் அந்நால்வர்க்கும் வழி வழித்தொண்டு செய்யும் நல்லுரிமையகருதி. அல்லது உம் அவர்க்கத்தொடும்பு புரியும் பல்லோரையும் உளப்படுத்திக் கூறியவாறுமாம். ஆயின், அது உளப்பாட்டுத் தன்மைய் பன்மையென்க. நால்வர் ஆவார் ஆளுடைய பிள்ளையும் (திருஞானசம்பந்தர்) ஆளுடைய அரசும் (திருநாவுக்கரசர்) ஆளுடைய நம்பியும் (சுந்தரமூர்த்திகள்) ஆளுடைய அடிகளும் (மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்) அவர்தருந்தமிழ் தேவார திருவாசகங்கள். அவையிறறைப் பாடப்பெற்ற பதினான்கு தலங்களை யுடையதும் என்க. இனி,

பொங்குபுகழ் (3) என்பது முதல் வளநாட்டின் (67) என்பது வரை ஒருதொடர். இத்தொடர் முழுதும் பாண்டிநாட்டினரிகழ்ந்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களுள் வாத ஆரடிகள் சார்பில்லிகழ்ந்த நான்கு திருவிளையாடல்களையும் ஒழித்து எஞ்சினின்ற அறுபது திருவிளையாடல்களையும் கூறுகின்றது. எஞ்சினின்ற அந்நான்கையும் மேற்கூறுப. அதன்காரணம் பிற்கூறுதும், தங்குதலம் பன்னான் குடைத்தாய் (3) பழம் பதியாய (66) கன்னிவளநாட்டின் (67) என்க. கன்னிவளநாடு, பாண்டிநாடு. இறைவனமர்ந்து அரசாளப்பெறுதலின் ஊழியினும் அழியாவியல் புடையநாடு என்க. கன்னி அங்கயற்கண்ணியுமாம். அவள் “சிவம்சத்தி தன்னை யின்றும் சத்திதான் சிவத்தையின்றும்—உவந்திருவரும் புணர்நிங் குலகுயிரெல்லா மின்றும்—பவன் பிரமசாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்” என்பவாகலின் இளமைச்செவ்வி வாய்ந்த கன்னியாண்டநாடு என்பதுமாம்.

மேல் தானே வகுத்த (68) என்பது முதல் பூநகரில் (72) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இதுநகரச்சிறப்புக் கூறுகின்றது. கெவுரிக் கோன் என்பான் சிவகெங்கை நகர்க்கு இறைவன். மேற்குழந்தை யென்பது சிவகெங்கைநகர். அதைச்சார்ந்தது பூநகரென்க. எனவேதங்குதலம் பன்னான் குடைத்தாய் பழம் பதியாய கன்னிவளநாட்டில் குழந்தைக்கண்ணதாகிய பூநகரில் என முடிக்க. இத்துணையும் தலைவனது நாமம் நகரமுந் கூறிற்று. இனி, தலைவனது சிறப்புக் கூறுகின்றது.

தாமத்குழந்தே (72)-(80) முதல் மகப்பதியான் (131) என்பது வரை ஒருதொடர். நாரறிசையும் (79) திசையெங்கு முள்ளாரும், கொண்டு, உவந்து, ஞாலம் (80) தன் ஆணைவழிபட்டார். திருநெடுமாலுக்குரிய சக்கரமுன் சங்கும் இத்தலைவனுடையதாக்கிச் சக்கரத்தான் சங்குடையான் (81) என்றா திருநெடுமாலு இத்தலைவனாக உட்கொண்டு, செல்வமுடையார் திருநெடுமாலின் கூறென்பவாதலின் “திருவுடை மன்னரைக்காணிற் றிருடாலைக் கண்டேனெபென்னும்” என்பது மறைமொழி, பிறுண்டும் பலன்டங்களில் இவ்வாதே தலைவனைத் திருநெடுமாலாக்கிக்கூறுவர் இவ்வாசிரியர். ஆண்டாண்டு ஆன கண்டுகொள்க. பஞ்சக்கரத் தான் (83) ஐந்து அக்கரங்களைத் தனக்கு உறுதிமொழியாகக் கொண்டான். அஞ்ச அக்கரம் சிவமுல மந்திர மென்க. பெருந்தனம் (86) இரண்டில் முன்னது நந்தாவென்னும் அடையினால் கல்லியையும், பின்னது பெரியதனக்காரனென்னும் வழக்கையும் குறித்து நின்றது. பன்னகைத்த ஆன்றோர் இலக்கணம் (95) என்றது நெடுமாலின் திருமேனிச் செவ்வியை. கருகிறமென்பது அதனைப்பின் காயாவின் பூவணத்தான் (96) என்று விளக்கினார். காயாநதும் போதோ வென்ப.

எங்கள் புவனேந்திரன் (96) என்றார். தம் குலத்துள்ளான் தலைவன் என்று விளக்குதற்கு. மீனமுதற் பத்தாருந் தோற்றம் (100) என்றது மாயோனது அவதாரம் பத்தினையும். தோற்றம். அவதாரம். சத்தாவதாரம் (101) என்றது சீராமனைக்குறித்து நின்றது. அவர் சீலமிக்குடைய ராதலின். நாயகன தோற்றத்தின் இராமர் மூவரில் “நடையினின்றாயர்— இடை நிகழ்ந்த இராமாவதாரம்” எனகம்பர் கூறுமாறு முணர்க. அவ்விராமரையண்பான் இவ்விராம நாதேந்திரத் தலைவன் என்க. சத்தாவதாரமாய்ப்பிறந்த சீராமனெனக்கூட்டுக. ஆதின மழகியான் (103) தலைவனது தந்தை.

பொங்க முடன் (131) என்பது முதல் உயர்குடையான் (175) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இது தலைவனது தசாங்கம் கூறுகின்றது. தசாங்கமாவன மலையும், யாறும் நாடும், நகரும், பரியும், கரியும், மாலையும், முரசும், குடையும், ஆணையும் என விவை.

மாதவஞ்சேர் (175) என்பது முதல் சிறப்புடையோன் (259) வரை ஒரு தொடர், இது மீண்டும் தலைவனது சிறப்புக் கூறுகின்றது. இனி,

பாராண்ட (259) முதல் பாவலனை (358) என்பதுவரை ஒரு தொடர் இது ஆசிரியரது புகழ் கூறுகின்றது. இதில் (260) முதல் (298) வரை ஆசிரியர் தம் நாட்டுக் குலநலத்தையும். எடவீழும் (298) என்பது முதல் எழின்மிகுசேய் (321) என்பது வரை தம் குடிமையையும் தம்மையும். மல்லன்மிகு (321) என்பது முதல் வாழ்துயன் (347) என்பது வரை தாம் வழிபடு சூரவராகிய திருவாதவூரது வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கூறுகின்றார். ஆசிரியர் தம்மை இத்துணையும் விரித்துக் கூறியவாறென்னை கொல்லெனின் இந்நிரகுலத்தினராகிய தம் நாட்டினரைத் தம்போலக் கல்வியொழுக்கங்களில் ஆற்றுப்படுத்தி உயர்த்துதல் கருதியென்க. “தாமின்புறுவ துலகின்புறக்கண்டு—காமுறுவர் கற்றறிந்தார்” என்பவாகலின் பிறுண்டும் மோகமுறும் (347) என்று தொடங்கிப் பாவலனை (358) எனத் தம்மையே தலைவிகுற்றாகக் கூறித் தலைவனோட டைவுபடுத்தி இப்பெற்றியதங் குலத்துக்கவியை அடைந்தின்புறமும் தலைவனது மாண்பை யினிதுணர்த்தினார். பாவலனை (358) காத்தோம்பும் (359) குணக்குன்றம் என்க. குணக்குன்றம் என்றது ஈண்டுத்தலைவனை.

இனி சொல்லுமந்த என்பது முதல் ஓர் நாளில் (383) என்பதுவரை ஒரு தொடர். தேறுமதி (374) காட்டு நெஞ்சே (375) என்பன விரண்டும் வினி. மதி—மதியே, தேறு—

தெளிவாயாக. நெஞ்சே, காட்டு--காட்டுவாயாக. என்ற
 னன் தலைவி. இப்பெற்றியினை யுடையான் எம் தலைவன் என
 தலைவி நெஞ்சறிவுறுத்தி அவன் திருவுலாப் போதலைச் சொல்
 லிய தொடங்குகின்றான்.

தக்கோரார் (383) என்பது முதல் சென்று தூதாயுரைக்க
 (457) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இராமநாதேந்திர மால்
 பொய்கையாடி ஆடைபுனைந்து நீற்றை யணிந்து திலத மிலங்க
 செழுங்கலவை சேர்த்துப் பூசி குண்டலங்களிட்டு அணிந்து
 அமர்பொழுதில் கொடியிடையார் ஆலத்தியேந்தித் திட்டிசுற்றி
 அரசே! காக்கவென்று வாழ்த்த, அமைச்சர் மறையோர் ஆசி
 சொல, கவிவாணர் வாழ்த்து வழங்க, மேதினியோர் மேவிவா
 குலதேவதையை வாழ்த்தி தன் னிரண்டு பக்கமதில் அணங்
 கணையார் இருவரோடும் (காதற்கிழத்தியர்) தடந்தேரேறி மறு
 கிலுற்று தடாரிபுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பல்லியங்கள் முழ
 ங்கிவர மாதர் கும்பங்களேந்த தேன்மொழியார் காளாஞ்சி
 அடைப்பை யேந்திச்சேர்ந்துவர வீரர்கள் பணிந்துவர சுற்ற
 மும் நேயர்களும் தோழரும் தொடர்ந்துவர இன்னபெற்றியன்
 வந்தானெனச் சின்னமியம்பி அவன் செவியிலுன்ற வீரா விச
 யா குமணு போரேறே கலைவலா தனதாதடைக்கையா கடல்
 வண்ணு கவினுடையாய் பெற்றியாய் மாரனே சீராம நாதேந்
 திர தீரா என வந்தியர்க ளேத்தெடுப்ப இராம நாதேந்திரன்
 பவனிவரும் தேர்முழக்கும் படைமுழக்கும் தூதாயுரைக்க
 எனக்கூட்டுக.

மாதாகுழாம் (458) என்பது முதல் மயங்கி நின்றார் (492)
 என்பதுவரை ஒருதொடர். மாதர்குழாம் எதிர்த்து பூநதாரான்
 பொற்பினிலே மயங்கி உதிர நீராக தனம் கச்சைக் கிழித்து
 மேலெழும்ப வளை கழன்றுவிழ (மயங்கி நின்றார் எனக்
 கூட்டுக.)

மங்கலத்தேரும் மறுமறுகிற் சேர்வு கண்ட (492) என்
 பது முதல் பாவை நலமும் பருகாமல் (788) என்பதுவரை
 ஒரு தொடர். இது தலைவன் திருவுலாப் போதருங்கால்
 அது கண்ட பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை,
 தெரிவை, பேரிளம் பெண். என்று சொல்லப்பட்ட எழு
 வகைப் பருவத்துப் பெண்களும் காமுற்ற நிலையைக் கூறுகின்
 றது. எழுவகைப் பருவங்களாவன பேதை ஏழுவயதுடையான்
 இவளைக் காமஞ் சாலா விளைமையோ ளென்ப. பெதும்பை
 பத்தொரு வயதுடையான் மங்கையும், மடந்தையும், அரிவை
 யும், தெரிவையும், பேரிளம் பெண்ணும் முறையே பதினமூன்
 று பத்தொன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தொன்று நாற்பது
 வயதினராவர். தாய் தந்தைமாட்டு மோகந் தலைக்கேறிச்

சூலடைந்து பிறந்தமாணிக்கம் என்க. இது தாய்தானே தந்தையைவலிய அணைத்த செய்தி உணர்த்திற்று அதனாற் பெறாமல் சிறப்பென்னெனின் வலிய அணைத்த புணர்ச்சிக்காலத்து அவ் விருவர் மனமும் வேறென்றையும் பெறாது இன்பச்செவ்வியே பெற்று அதன் விளைவாகப் பிறந்த மகவும் இன்ப நலனே நிறைந்து சிறக்கும் என்பது. ஈண்டுக் கூறும் பேதையும் அதுவேயாயினள். இன்பம் உணராதேயும் அஃதடையா தின்று என்பது தோன்ற இளம் மாணிக்கம் என்றார். இவ்வாறே மேலேகூறும் எழுவகைப் பருவப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கு ஆசிரியர் அமைத்துக்கொண்ட அரும்பெரும் துட்பங்களைக் கண்டுதெளிக. விரிவஞ்சி அவையிறறை ஈண்டெடுத்துக் கிளவாது விடுத்தாம்.

இனி, கோவையிதழ் (788) என்பது முதல் மணமாலை வாங்கி நீவா (930) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இது தலைவி இராம நாதேந்திரத் தலைவனைக் காழுற்றவாறும் காழுற்றவண்டு, கிளி, அன்னம், விறலி, என்றிவரைத் தலைவன்பாற்றாதுனுப்பி அன்னவர் திரும்பி வாராமையின் அயர்ந்து நெஞ்சிற்குத் தன் காதலை அறிவுறுத்தித் தலைவன்பால் மணமாலை வாங்கிவா என்றவாறும் கூறுகின்றது. நந்தாக் குணமாலை தாங்கு மெழிற் கொற்றவன் (930) என்று குறிப்பிட்டார். தலைவியின் பெயர் குணமாலை யெனக்கொண்டனர் போலும்.

இனி, பன்னான்கு தஃமுடைத்தாய் பழம்பதியாய கன்னி வளநாட்டின் குழந்தைக் கண்ணதாகிய பூ நகர் (பூங்குடி)க் கிறைவன் ஆதினமழுகியான் புதல்வன், வெண்மலையான், சோணமா நதியான், ஆரூர் நாடன், பூமா நகரான், கரியுடையான் நயப்பரியான், இடிக்கொடியான், எழில் முரசான், ஆணையினான், உயர்தானையினான், தண்குடையான், செல்வன், முத்தையப் பாவலனைக் காத்தோம்புங் குணக்குன்றம் ஆகிய இராம நாதேந்திரத் தலைவன் திருவுலாப் போம் பொழுது மாதர் குழாமும், எழுவகைப் பருவத்துவிழுமிய பெண்களும் காழுற்றுச் சிறக்க குணமாலை யென்பாளோர் தலைவி தலைவன் பாற் செறிந்த காத லுடையளாய் யானும் நெறிப்பட்டேன் வண்டு முதலிய தூது விட்டேன் அவை திரும்பி வரக்காண்கிலேன் நெஞ்சே நீ சென்று அவன்பால் மணமாலை வாங்கிவா என்றாள் எனக்கொண்டு கூட்டி வினைமுடித்துக்கொள்க.

இக்குறிப்புரை யெழுதினார் மேற் சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்த உரத்தூர்

கோ. வைத்தியலிங்கப் பிள்ளை.

சிவமயம்

பூங்குடி

இராமநாதன் இயன்மொழி வாழ்த்து

நெஞ்சு விடு தூது.

திருமா லிறைவன் நிருத்தேவி மூத்த
பெருமான் முருகன்பேர் வாணி—யருமை
இயன்மொழிவாழ்த் தின்னோ ரினிதேற்க வேற்றுப்
பயில்வாரென் னெஞ்சிற் படர்ந்து.

பூமேவு கஞ்சப் பொகுட்டிலுறை வேதனருள்
பாமேவு முந்நீர்ப் பரவையிடைத்—தாமேவு

கண்ணகன் ற ஞாலங் கருதும் பொருள்வைப்பி
னெண்ணகன் ற பல்வளத்தி னேரமைந்து—பண்ணகன் ற

நங்குரவர் நால்வர்தரு நற்றமிழைக் கொண்டுதிழ்
தங்குதலம் பன்னுன்கு தானுடைத்தாய்ப்—பொங்குபுகழ்க்

கூடற் பதியமர்ந்த கூத்தனை யிந்திரனைக்
கூடப் பழியகற்றுங் கோமானை—வாடுகரி

சாபத்தைத் தீர்த்த சலதரனை மாமேருச்
சாபத்தைச் சேர்த்த தடக்கரனை—மாபத்தன் கு.

ஆய வணிகன் வழதிக் கறைந்தவணம்
ஆயவணி கம்பெறுவை யவ்விடத்துத்—தூய

திருநகரங் காணென்ற சித்தனை யஞ்சா
திருநகரங் காணெனுஞ்செய் யோனை—அருமகத்தின்

முத்தனத்தா னைத்தந்த முன்னோனை வெண்மையொளி
முத்தனத்தா னைத்தந்த மூலனைச்—சித்தனைன்க்

காட்டிமணஞ் செய்த கருத்தனைப் பைங்கடப்பங்
காட்டிற் செறிந்து கதித்தானை—விட்டிற்

குரியவிரு வேர்க்காடு மும்பனை வாதிற்
குரியவிரு வேர்தே வேனைச்—சரியன்னங்

குண்டோ தாற்குக் கொடுத்தாண யுண்மைதனை
யுண்டோர் தமக்குவர மூட்டுவனை—ஒண்டொடியாள்

அஞ்சவன் னக்குழிதந் தாண்டாண நீர்வேட்கைக்
கஞ்சமுற வையை யழைத்தாணை—அஞ்சொல்லாட்

கேழுகட லுந்தந்த வேகனைத் தீப்பவமா
மேழுகட லுந்தீய்த்த விசனைப்—பூழியனை

மீண்டுலகிற் காட்டும் விறலோனை யன்பர்களை
மீண்டுலகிற் காட்டா விழியானை—ஆண்டுக்

பாலக ணைத்தந்த பாண்டியனைப் பாளீர்வாய்ப்
பாலகனைத் தந்த பராபரனைச்—சீல

கரு.

வளைசெண்டு வேல்கொடுத்த வானவனை மாதர்
வளைகொண்டு மாலளித்த மானை—வளையொன்று

வாரிவற்ற வேல்விடச்செய் மாதனை ஞானவின்ப
வாரியுற்ற பேர்க்கருள்தீ வண்ணனை—மாரிமுகி

லுர்திமுடி சிந்தவரு ளுத்தமனை யொண்மயமா
லுர்திமுடி யானெனும்பே ருற்றவனைப்—பார்திகழும்

பொற்குவைய மேருவினைச் செண்டாற் புடைத்ததனிற்
பொற்குவிய லீந்தருள்செய் பூரணனை—வற்கலைசேர்

மாமுனிவர் தேற மறைப்பொருள்தந் தாணக்கா
மாமுனிவர் மீற மறுத்தாணைக்—கோமறுகில்

உரு.

மாணிக்கம் விற்கவரும் வாணிகனை மாமலர்த்தாள்
மாணிக்கன் றீந்த மறவோனைக்—காணின்

வருணன் விடுகடலை வற்றவைத்தா ணைத்தீ
வருண னெனத்திகழு வானைக்—கருணைமுகில்

நான்மாடக் கடலாய் நாட்டினனைச் சையத்தி
னான்மாடக் கான்மருக னானவனை—மான்மறைத்துச்

சித்தரர் யாடுஞ் சிவபரனைப் போற்றியருச்
சித்தரா நாடுந் திவாகரனைப்—பத்தனெதர்

கல்லாணை தின்னைக் கரும்பனித்த கையாணைக்
கல்லாணைத் தக்கவருள் கருணனை—வெல்லவரு

உரு

மாயக் கரமலையை மாய்த்தாணை மூலவிருள்
மாயக் கரமலர்த்து மாண்பாணை—நேயபிசு

பால குமார விருத்தராய்ப் பான்மொழியாள்
பாலடைந்து பாக்கமருள் பண்ணவனைச்—சீலனுக்கக்

கான்மா றிடாது கருணையொடு வெள்ளிமன்றுட்
கான்மாறி யாடியருள் கற்பகத்தை—மான்மீறி

உண்மையென நம்ப வொருபழியை யஞ்சிமணத
துண்மைதனைக் காட்டு முயர்வோனை—அன்னையைத்தான்

சேர்நதுதநதை யைக்கொலைசெய் தீபபழியாற் சேண்மெலிநது
சேர்நதுமுன்று னைக்காத்த செம்மையனைத்—தேர்நதொருவன் நஓ.

அங்கம்வெட்டி பாடு மழகனை மாமறையா
றங்கமென வாக்கிவைத்த வாதியனைப்—பங்கமுறறோர்

நச்சரவைக கொன்றகண் நாதனைத் தஞ்சமென்ற
நச்சரவைக் கொண்டருள்கூ நாயகனைப்—பொய்ச்சமணர்

ஏவிவரும் மாயப பசுவிறக்க வேரேறறை
யேவியருள் செய்த விறையோனை—மாவிரதச

சாமந் தனுக்கிரங்கித் தக்கமெய்க்காட் டிட்டவருட்
சாமந் தனக்கிரங்குந் தண்மையனைச்—சேமவுல

வாக்கிழிவேந தறகளித்த வள்ளியனைச் செம்பொருள்சேர்
வாக்கிழுக்கார் காக்குநல வானவனை—நோக்கமுறு நஓ.

செட்டிப்பெண் ணூர்க்குவனை சேர்த்தவனைப் பட்டினத்துச்
செட்டிப் பெருந்தகையைச் சேர்த்தவனைப்—பட்டமங்கை

ஆலடியின் மாதறுவர்க் கட்டசித்தி யீரதாணை
ஆலடியி லன்றமர்ந்த வையனை—மால்வளவற்

காப்பான் றிருக்கதவக் கட்டழிததுக் காட்சிநந்து
காப்பார்க்கா னுதுவிடை காட்டினனைப்—பூப்புரக்கு

மன்னருறு போரில் வழிபடை தம்மாலி
மன்னநன்னீர்ப் பந்தரது வைத்தாணைப்—பொன்னையார்

மாமண்பிற் சென்றிரச வாதஞ்செய் தாணையன்பர்
மாமணியா முள்ளத்து வாழ்வாணைப்—பூமனுக்கு

மாறும் வளவீனையே வன்மடுவில் வீட்டிமற்று
மாறு தனைத்த மருகோனை—ஊறடைந்த

ஏருழவ னுக்குலவாக் கோட்டை யளித்தொற்றை
யேருழவ னுனபர மேச்சுரனைத்—தாருலவு

மாமனா ரில்லா வணிகன் வழக்குரைத்து
மாமனா வந்துரிமை வைத்தானைத்—தூமதியார்

மன்னும் வரகுணற்கு வாழ்சிவலோ கங்காட்டி
மன்னு மதியளித்த வாமனைத்—தன்னடியன்

மாற்றான் மருள வனவிறகு விற்போட்டி
மாற்றாப் பெருங்கருனை வைத்தானைப்—போற்றுமுயர்

சுரு.

சேரமான் காணத் திருமுகம் பத்திரன்பார்
சேரவான் கையாற் நெருட்டினனைக்—கோரமழை

நீரிற் பலகையிட்டு நின்றபா டென்றருளி
நீரிற் நிகழ்தருநன் னோட்டையனைச்—சீரிற்

சிறந்தா ளிசைவாது செய்யச் செழியற்
சிறந்தானைத் தாழ்த்தியசெய் தானை—மறந்தழைக்கும்

பன்றிக் குருளையொரு பன்னிரண்டும் பாலருந்தப்
பன்றிப் பிணைபோற் பரிந்தானைப்—பன்றிமுக

மானிடரா மன்னவரை மந்திரிக ளாக்கியினி
மானிடரா காதருளு மாதவனைக்—கானின்

ரு0.

வலியோய்ந் தடைந்தகய வாய்க்குறுதி வாய்ப்ப
வலியான்பேர் வைத்தபெரு மானை—நலிபசியால்

வெம்பிவந்த நாரைக்கு மேலான முத்திதந்து
வெம்பிறவி மாற்றியருள் வேதியனை—அம்பிறங்கும்

ஆலவாய்ப் பாம்பி னடியான் மதுரையளந்
தாலவா யாக்குமுய ரத்தனை—வேலையெனச்

சூரகல வீரனாய்ச் சுந்தரப்பே ரம்பெய்து
சூரத் திறன்காட்டுந் தோண்மையனைப்—பேரகில்லாச்

சங்கப் புலவர் தமிழையா ராய்கெனவே
சங்கப் பலகைதருந் தண்மையனைத்—தூங்கத்

ருரு.

தருமிக்குப் பொற்கிழிமுன் றந்தாணை மாலை
தருமிக்குச் சோதியாவந் தாணைப்--பெருமிதத்தால்

மீறுமொழிக் கிரணைநீர் வீழ்த்திக் கரையேற்றி
மீறுமொழிச் சிறை விதித்தாணைத்--தேறவவ

ணையிலக்க ணங்கற்ற வாதிமுனி யாற்றெருட்டி-
ணையிலக்க ணங்கற்பித் தாண்டாணை--மெய்யறிநத

சங்கத்தா ரின்கலகஞ் சாய்த்தாணைச் சைவப்ர
சங்கத்தா ரின்கழகஞ் சார்ந்தாணைத்--துங்கவிடைக்

காடன் பிணக்ககற்றிக் காத்தாணைத் தண்டுபக்
காடன் மனங்கனிக்கக் கண்டாணை--யேடவிழ்தார்

கூ 0.

மங்கைமணங் காணவலை விசினு னைக்கலைமா
மங்கை யிணங்க வருள்வாணைப்--பங்கயவாய்ச்

சம்பந்த னால்வழுதி தன்சுரந்தீர்த் தேயமணர்
சம்பந்த நீக்கவருள் தந்தாணை--யெம்பந்த

நீக்குந் தமிழ்மறையா னேர்ந்துவா தாடியவர்
நீக்குந் துறைக்கணங்கு நீதிவழா--தூக்கயின்றித்

தோற்கக் கழுவிவிட்டுத் தூநீற் றொளியினிருள்
தோற்க வருளைச் சுரந்தாணை--வேற்கணிக்கு

வன்னி கிணறிலிங்க மன்னவழைத் தாணைநுதல்
வன்னிவிழி காட்டுமகா யோகிபை--மன்னிவளர்

கூ 10.

ஒண்ணிதியாய் முன்னொளியாய் ஒங்குமர சர்க்கரசாய்ப்
பண்ணப் பனைத்த பழம்பதியாய்--நண்ணுமிசைப்

பாண்முரலும் ஒண்கடம்பின் பாற்பரம னைப்போற்றும்
மாண்செழியர் கன்னி வளநாட்டின்--வேண்டியயன்

தானே வகுத்த தருக்குடைத்தாய் மால்கெவுளிக்
கோனே தனிப்பெருஞ்செங் கோண்டத்திக்--கானேறும்

தண்டா ரிலங்குமுடி தான்றிகழ வேயரசு
கொண்டார்ந்து வாழும் குழந்தைக்கண்--வண்டாரும்

கஞ்சங் குமுதங் கருலை மாமலரும்
கஞ்சங் குடவளைக் காந்தருதம்--கஞ்சங்

கூ 20.

கரந்தமிடற் றண்ணலார் காலிற்கண் சாத்தி
உரந்தவர் வாழியைக்கொண் டோங்கு--பரந்தாமன்

கோயில் கொளும்புறவுங் கூட்டமா யாங்காங்கே
வேயில் கொளங்குறிஞ்சி மேனிலமும்--சேயமலர்

மாமா தவள் மருவு மாநகர மென்னவொளிர்
பூமா தவள்வளரும் பூநகரிற்--றமகிழ்ந்தே

இன்பமா யெக்களிப்பா யேற்கு மிரவலர்கள்
துன்பந் துறக்கவள ருந்துயோன்--அன்பிற்கே

நல்வரம் பாயினோன் நானிலத்தின் வண்டர்களை
வெல்வரம்பின் மிக்க விறலுடையோன்--சொல்வரம்பு

எரு.

சற்றுங் கடவாதான் தண்ணனியான் றின்மையுளான்
பற்றைச் சிவனடியார் பாற்பதிப்போன்--உற்றுணரும்

போத முடையான் புகழுடையான் புன்மையிலா
நீத முடையா னிறையுடையான்--ஓதரிய

மாட்சியான் வண்மையினான் மாற்றருஞ்சீ ரல்லிளமைக்
காட்சிபல கண்டு களிப்படைவோன்--ஆட்சிசெயும

ஆற்ற லுடையா னருளுடையா னண்டர்களும்
போற்ற லுடையான் புயவலியான்--நாற்றிசையும்

கொண்டு மதிக்குங் குணமுடையான் மூவுலகங்
கண்டு மதிக்குங் கருணையினான்--பண்டுள்ளோர்

அரு.

நற்றவத்தான் வந்த நலமுடையான் ஞாலமதைச்
செற்றமின்றிக் காக்குந் திறலுடையான்--கொற்றமிரு

சக்கரத்தான் சங்குடையான் சந்ததமுஞ் சாற்றிடுபஞ்
சக்கரத்தான் றண்கொடையான் றுளாளன்--மக்கட்

பிறப்பின் பயனுணர்ந்தே பின்னமிலா வீகைச்
சிறப்பின்மே லன்பு சிறந்தோன்--அறப்பயனை

யார்மாட் டடைகுவமென் றார்வமொடே சாரும்வறி
யார்மாட்டி லன்பி னருளண்ணல்--பேர்நாட்ட

வந்தான் வளர்ந்தான் மகிழ்சிறந்தா னற்பெரும்ப
தந்தா னருளெனவே தான்கொண்டான்--நந்தர்ப்

அரு

பெருந்தனத்தான் செல்வப் பெரியன் வியக்கும்
பெருந்தனத்தான் மெய்வப் பிரியன்—வருந்தனத்தில்

இச்சையுள்ளான் மிக்க வெழிலுள்ளா னல்லபொருள்
விச்சையுள்ளான் வேத விழுப்பொருளான்—கொச்சையிலா

வேட்கையுடை யான்பகைவர் வீரம் பிளக்கவென்றி
வாட்கையுடை யான்பெரிய வாழ்வுடையான்—தோட்குவமை

மற்றில்லா வீரன் வலாரி குலத்தோன்றல்
பற்றில்லார்க் காக்கும் பலனுணர்வான்—வெற்றியிடு

மாரவே னோக்கும் வடிவுடையான் மாமயிற்ரு
மாரவே னோற்கும் வரமுடையான்—ஆரமணி

கூ0.

அம்புயத்தான் சங்கரன்பா லன்புடையான் மாலீன்ற
அம்புயத்தான் மெச்ச மவையுடையான்—அம்புவியில்

வந்திரப்போர்க் கேற்கு மலர்முகத்தான் காரளிகள்
வந்திரக்கு மாலைசெறி மார்பகத்தான்—நந்திரக்கந்

தன்னுடன்வில் லாருந் தடக்கரத்தான் சொற்புலவர்
தன்னுடன்வில் லாருவருள் தண்கரத்தான்—மன்னுமலை

ஏங்கிடவே வீங்கு மிருபுயத்தா னண்டர்முடி
தாங்கிடவே யோங்கு தருபதத்தான்—ஒங்குபுகழ்

கண்டொலிக்கும் வீரக் கழலுடையான் வீரருயிர்
உண்டொலிக்கும் வைவே லுறுப்புடையான்—பண்டிசைத்த கூடு.

ஆன்றோ ரிலக்கணத்திற் கான்ற விலக்கியமாய்க்
கான்றோன்றுங் காயாவின் பூவணத்தான்—யான்றேர்ந்து

சாற்றவொணு நற்றகையான் சாராதா ரும்வலிந்து
போற்றநிற்கு மெங்கள் புவனேந்தான்—மாற்றலர்க்குக்

கூற்றுவனா யல்லாரைக் கூர்ந்தகனி வோடேற்றுப்
போற்றுபவ னாகும் புகழ்ச்சிங்கம்—தேற்றியின்றி

வன்பி னெதிர்த்தவரை வாரித் தரையிலடித்
தன்பி னடக்கு மடற் களிறு—மன்புலவர்

மான மதித்து வரிசைபொழி மாமேகம்
வான மக்க வளர்தருவாம்—மீனமுதற்

கூ0.

பத்தாகுந் தோற்றம் பயன்பெறவே சீலமுறு
சத்தாவ தாரமாய்த் தான்பிறந்த—சுத்தகுண

சீராமன் போலச் செழித்துவளர்ந் தோங்குமெங்கள்
சீராம நாதேந் திரதீரன்—வர்பெறவே

என்றுமொரு தன்மையா யேற்றமுடன் வாழ்ந்திருந்த
குன்றாத செல்வக் குபேரனாங்—கன்றாத

சீர்த்தி னிறைநல்லா தீனமழ கண்ணலருள்
பார்த்திபனன் னோன்பு பழகிவந்தோன்—பேர்த்தமலை

மற்புயமு மேலா மதித்திறமு முற்றிலங்கி
அற்புதச் செய்கைபல வாம்புரிந்து—சொற்றுலங்கும் க0ரு.

மன்சிறந்த சுப்பைய வள்ளற் பெருந்தகையைத்
தன்சிறிய தந்தையாத் தான்பெற்றோன்—கொன்சிறிதும்

இல்லாத வீர னினிய செழுங்குணத்தான்
பொல்லாத புன்னெறியிற் போகாதான்—செல்வத்தின்

மிக்க கருத்துடையான் வேறென்றை யுன்னுதான்
ஒக்கல் பொருள்முதலா வுள்ளுவோன்—தக்கமதிச்

சேயகுணச் சண்முகனைச் சேட்டச் சகோதரனாய்
நேயமொடு பெற்றே நிலவுமன்னன்—மேயவலி

மிக்க திறலுடையான் வேட்டந் தனில்விருப்பன்
தக்கநிலை ஞர்த்தாங்குஞ் சால்புடையோன்—பக்கலுறு கக0.

பின்னோ னறுமுகப்பேர் பெற்றபெருஞ் செல்வத்
தன்னோனை யின்றுணையா யார்வமுற்றோன்—இந்நாளிற்

பேதமில்லாச் சிந்தைப் பெருமை யுடையனும்
ஓதரிய சுற்றமதி லுத்தமனும்—சீதமுறும்

அன்புடைய னுந்தலைவ னுனை கடவானும்
இன்புடனே பக்க லிருப்பவனும்—மன்பெருமைக்

குற்றவனா மோங்கு முயர்சாமி நரதப்பேர்க்
கொற்றவனை மந்திரியாய்க் கொண்டுவெப்போன்—செற்றமின்றிச்

சார்ந்தவே தாந்திவழி தன்னில்வந்த சீலனெறி
நேர்ந்துநின்ற மேலா நிலையினின்றோன்—கூர்ந்தநலச் ககரு

சிந்தையா னூர்காஞ் சிரங்காலான் மாத்தவத்தால்
வந்தமக்கட் பேற்றின் வளமுடையான்—நந்தலிலா

மாமனையான் செல்வ மவிஷ்டையான் வண்டுளபத்
தாமனையே போற்றுந் தருக்குடையான்—ஹிமனேநர்

மால்சந் தரராச மாமனையே மாமனெனச்
சீலமொடு பெற்ற திறலுடையான்—ஞாலமதில்

நல்லறத்தாற் நிற்படியே நாளுக்கு நாட்சிறப்பாய்
இல்லறந் டாத்து மியல்புடையான்—மல்லன்மிகச்

சார்சீல மால்வெள்ளைச் சாமிதனை மைததுனஞ்ச்
சீராகப் பெற்ற சிறப்புடையோன்—பாரதனிற்

கஉ௦.

றேட்டாண்மை யுள்ளான் திருமருவு நல்லாறா
நாட்டாண்மை யுள்ளான் நறும்பழனங்—கூட்டமுறும்

ஒக்கூரின் வாழ்முகா சாமி யுறவோனைத்
தக்கநன் மைததுனஞத் தான்பெற்றோன்—நிறகுமலை

பூழிபட மோதும் புயவலியான் தனகுலத்தார்
வாழியென வாழ்த்தும் மதுகையான்—ஆழியென

நீர்கூழ் கழனி நிரைசெறியும் நறபொரவ
ஊவாழுஞ் செல்வன்மிக் குண்மையுள்ளான்—தார்வாழு

மார்ப் னரசப்ப மாழுகிலை வான்றுணையாய்ப்
பார்மகிழப் பெற்றிலங்கும் பார்தீபன்—ஏர்பரவு

கஉ௧

பாகனே ரிபபதியிற் பண்பினமர் பில்லப்பன்
மோகமிகு தோழமையை முன்கொண்டோன்—மாகமுறு

கார்மேக வண்ணனைப்போற் கற்புடைய மாதரிரு
பேர்மருவ வாழும் பெருந்தவத்தோன்—நார்மிகுநத

கோசலைகை கேசியைப்போற் கூர்ந்தகனி வாய்வளர்க்கும்
மாசிலா வன்னையர்பேண் மாமதலை—ஈசனருட்

பேற்றூற் கிடைத்தமக்கட் பேறுடையான் நெய்வவருள்
நீற்றூற் றுலங்கு நெறிச்சமயி—நோற்றூர்

மனம்போல வாழ்வருளு மாநெடுவ னல்லா
தினமழை வையனையே சிந்தித்—தினமகிழத்

கஉ௨

தங்கன்குல தேவதையைச் சந்ததழும் போற்றியிக
மங்களமா வாழு மகபதியான்—பொங்கமுடன்

எண்டிசையுஞ் சென்ற வெழிற்கீர்த்தி தன்னிறமாய்
விண்டிகழ வோங்குமுயர் வெண்மலையான்—அண்டர்பணி

ஈசன்முடி தன்னி லிருக்குமந் தாகினிபோல்
வாசமுறு நற்சோண மாநதியான்—தேசமதின்

ஆருந் தலைமை யமைதியுட னுட்சிபெறும்
ஞ்மையுறு நல்லவா றார்நாடன்—கார்மேகம்

துஞ்சம் பலசோலை துய்யநீர் வாவிதடம்
இஞ்சியகழ் நாற்பாலு மேயந்திருக்க—விஞ்சுமணி

கநடு.

மாடகூ டங்கள் வரிசையா யுற்றிலங்கப்
பாடகர்கள் சாலை பலமடங்கள்—பிடுபெறு

தந்திரங்க ளோதுந் தவச்சாலை ஞானிலயம்
மந்தனமா யோகியர்கள் வாழுமிடஞ்—சந்ததழும்

பைந்தமிழைக் கற்றுப் பயில்கழக மேழிசைகள்
சந்தமுற வோங்குந் தனியரங்கம்—விந்தைநடஞ்

செய்யா யுதப்பயிற்சி செய்கின்ற பல்சாலை
ஐயமிடுஞ் சாலை யறச்சாலை—பையரவம்

ஞடும் பெருமான் றுணைவி திருக்கோயில்
கடுபல தேவர் களின்கோயில்—பாடகன்ற

கசு0.

ஆதிசைவர் வீதி யரசர் பெருமறுகு
கோதில் வணிகர்குழாங் கொண்மறுகும்—ஏதயிலா

வேளாளர் தம்மிருக்கை வீரமிகு மிந்தரகுலக்
காளையர்கள் வீதி கணிகையர்கள்—வாழ்வீதி

பேரா வண்முதலாப் பின்னமில்பல் சாதியர்கள்
தாராள மாய்ச்செறிந்து தங்குமிடஞ்—சீரான

இத்தனைநல் லங்கவணி யேற்றமுடன் பிளிறு
மத்தகயத் தின்னா வாரமும்—புத்தியுளோர்

தேரு மிலக்கணங்கள் சேர்ந்தகுதி னைக்கணப்பும்
ஊருமிட தத்தா லுறுமொளியும்—பாரணத் தும்

கசு0.

கொன்னையிடுந், காஷாட்கள் கொக்கரிப்பு மொன்றாகி
மெள்ளவிண்ணி லெட்டும் வியப்புடைத்தாய்—ஒள்ளிநிலவேழம்.

சின்காரப் பங்குயக்கைச் செம்மற் குமரேசன்
மங்காத நற்கருணை வாழ்வுபெற்றுப்—பொந்தமுறும்

எந்நகரு மிந்நகருக் கீடிலையென் நேமுரசுள்
சொன்னகராக் காட்டுந் தொனியுடனே—பொன்னகரை

ஒட்டிவளர் கோபுரங்க ளுன்னதச்சி ற்ப்புடனே
மட்டில்லா தோங்கிடும்பூ மாநகரான்—விட்கெழிந்து

மாசிலா விர்த்ரகுல வள்ளலெனுங் காட்சிதரு
வாசமுறு கற்பகப்பூ மாலையினுன்—பாசமின்றி கரு0.

நிற்கு முனிவா நிலைகுலையப் பாற்கடலார்
கற்கியாம் விண்டுதுயில் கண்விழிக்கப்—பொற்கமல

வேதன் கலங்க விரிந்த கதிரிவி
சீத மதிசுழலச் சேருடுக்க—ளேதமுற்றே

பாரி லுதிர்நதுவிழப் பண்ணவர்க டானடுங்க
வாரிதியுந் தத்தனிக்க மாநிலத்தோர்—சூரடைந்து

காதிற் பிரளயம்போற் கேட்டுக் கலக்கமுற
மாதிரங்கள் யாதோ வெனமயங்கக்—சோதிவண்டார்

மும்மதமு நெற்றி முகப்பொறியும் வெற்புகளை
இம்மென்முனம் பேர்க்கு மிருகொம்புஞ்—செம்மையுறுந் கரு0

தன்னிறையைப் போற்றார் தலையை மிதித்துருட்டும்
வன்மை மிகும்பாசக் கால்வலியும்—புன்மையென

எட்டுக் கரிகளையு மெட்டிப்பார்த் தேஷலியைத்
தட்டு மழல்விழியுந் தாம்புழைக்கை—ஷிட்டியரக்

கங்கா சலமருந்திக் காட்டுக் கொழுங்கவடிடை
துங்க வொடித்துழக்கி துண்கரும்பின்—துங்கரசர்

தன்னைக் குடித்துத் தருக்கிக் கவனமுண்டு
பொன்னிழையி னற்படாம் போர்த்தனவாய்த்—தன்மனையின்

முன்றிலுறு சேவகத்தின் முரி முழக்கினெடுங்
கன்ற மணியார் கரியுடையான்—வென்றியொடு

சற்கீர்த்தி யட்டசம்பத் தாதி மண்ணிதயம்
இற்கீர்த்தி சிந்தையுன்னு மிட்டசித்தி--சொற்கீர்த்தி

யாவு மளிக்கு மிலக்கணங்க டானமைந்து
கோனின் மனத்தின் குறிப்பறிந்து--பூவுலகம்

பொன்னுலகம் வாரிதியும் போயுலவும் வன்மைபெற்று
மின்னொளிபோன் மேனி வெளுப்படைந்தும்--உன்னதமாய்ச்

சித்திரத்திற் றீட்டவொண்ணச் செவ்வி யுடனினொடு
பத்தி வரிசையுறு பற்செறிய--எத்திசையும்

நாதஞ்சேர் வீரகண்டை நாற்கா வினுங்கலிக்கச்
சீத விலாழி சிறுநதியாய்க்--காதமுற

ககரு.

மல்ல கதிமுதன்ம னோகதியா மைங்கதியுள்
சல்லாப மாய்க்காட்டிச் சாரிசுற்றி--வல்லபஞ்சேர்

சிங்கவர சேங்கக் கனைத்துச் சிரந்துக்கிப்
பொங்கமுறு காற்குரத்தின் பூறியெழுந--தங்கதிரை

முடி மறைக்க முனைந்து நடம்புரிந்து
நாடியெதிர் நிற்கு நயப்பரியான்--பீடுபெறு

மேகக் குழாத்தில் விளங்கி முழங்கியண்டம்
ஏக விடிக்கும் இடிக்கொடியான்--மோகமுறு

மன்றல்கொடை வென்றியிவை மாட்சி தனைக்காட்டி
யென்றும் முழங்கு மெழின்முரசான்--பொன்றாத

கஎரு.

வீரத்தாற் றுட்டர்களை வீட்டுமொய்ம் புண்மையாற்
நீரத்தா னீதித் திறமையால்--வாரத்தால்

கிட்டர்களைப் போற்றுஞ் செழுங்குணத்தான் மன்பதைகட்
கிட்டமுடன் வாழு மியற்கையால்--அட்டதிசை

யாரும் புகழு மமைதியான் மாதருமஞ்
சாரூந் தகைமைத் தலைமையாற்--பாரதனில்

எல்லாருந் தன்பே ரிசைக்க விசைந்தமனச்
சொல்வரம்பி னிற்குந்தொல் லாணியினுன்--அல்லகற்றுஞ்

சீத மதிபோற் செழுமையுடன் தண்ணளிசார்ந்
தோதவெண்ணு நீழ லுயர்குடையான்--மாதவஞ்சேர்

கஎரு.

காமதே துந்தருவுங் கார்முனிலும் பின்னிடையத்
தாமகிழர் தோகைபுரி தண்கொடையான்--மாழதியுங்

கொன்றை யரவறுகங் கூவிளநன் மத்தநதி
துன்காரர் தையாத்தி தும்பையெருக்--கொன்றுசடை

யிசன்மகிழ் தோழ நெழிலளகை மாநகரின்
வாச னிகர்த்து வளர்செல்வன்--தேசமிகு .

செந்நெல் கழுகுதெங்கு தேமா பலாவாழை
கன்னல்செழு மஞ்சள் கருணையொடு--தன்னினமாத்

துன்னும்பல் போகத் தொகுதிப் பலன்பெருகிப்
பின்னயின்றித் தாமே பிரியமுட--னன்னயமா

கஅ0.

யாரு மளந்து கணித்தற் கரிதான
சீருடனே வெற்பின் றிரட்சியைப்போற்--பாருவக்கச்

சந்ததமுந் தந்து தழைத்து விரிவாகும்
நந்தாப் பெரும்பூமி நல்வளத்தான்--சிந்தைமகிழ்ந்

துய்யவந்தார்க் காக்குமியல் புண்மையினப் பேர்படைத்த
உய்யவந்தான் பேரூரு முற்றருகே--செய்யவளன்

ஓங்கிப் பலனளிக்கு மொப்பிலா ஐர்பலவும்
ஆங்கே யொருசே கரமாக--வாங்கியே

நாடு மதிக்கவுயர் நன்னெற் களஞ்சியமும்
மாடமும் மேலுயர்ந்த மாளிகையும்--பாடுறவே

கஅ1

வான மளாவ வகுத்தமைத்துச் சூழ்ந்திடுமத்
தானமதில் வாழூர் தகுங்குடிக--ளானவர்கள்

மாறப்பே ரன்பிடுநுடு வந்து பணியவா
ணேறாக விற்றிருந் தின்பமுற்று--மீறாத

பேராணை யைச்செலுத்தப் பேணி யருங்கடமை
தாராள மாகவந்து தான்குலிய--நேராகக்

கண்டு களித்துமனைக் காரி யிருவருடன்
விண்ணினைப் போல்வளரும் வேளாணோன்--மண்டுவள

மிக்குப் பொலிந்து வியக்குங் கதிர்கணிறைந்
திக்கினத்தை மோது மெழிற்செந்நெல்--புக்கபலன்

கஅ2

மாக வரைசொரிந்து மல்கும் வரம்பிகந்த
ஈகை நலவழுக்கை யேந்தலான்--பாகமயில்

ஈசனார் பெற்றதத் தினம்போ னலநிறந்த
பாச வெருது பலவுடனே--தேசமிகு

பன்னிறத்த வொண்சாதிப் பாற்பசுவந் கன்றுகளுந்
துன்னிப் பலுஞ்ந் தொழுக்குழுவான்--மின்னியொளிர்

மாமணியால் வச்சிரத்தான் மன்னுங் கருநீலத்
துமணியாற் பச்சைத் தொகுதியால்--வாமமிகு

கோமே தகத்தாற் குளிப்பதும ராகத்தாற்
பாமேவு செம்பவளப் பல்கணத்தாற்--கோமேவு ககடு.

வெண்டாளக் கூட்டத்தான் மேவுவயி ரீயித்தாற்
றண்டளிர்க்கு நற்சந்தர கார்த்தத்தாற்--கொண்டமைத்த

பித்திகையுஞ் சாளரமும் பெற்றிப் பெருந்தளமுஞ்
சித்திரத்துண் விட்டச் செறிவுகளும்--பத்திகளும்

போதிகையு மேன்மாடிப் பொற்பு மணிமாட
வேதிகையுந் தொங்க விசுரமுஞ்--சோதியொளி

மண்டு மலங்கார மண்டபமுஞ் செந்தமிழோர்
அண்டு நிழலா மரசிருக்கை--கொண்டிகழ

சிங்கார மண்டபமுஞ் சேர்ந்தபல கட்டுகளும்
பொங்கமுறு பள்ளி யறைப்பொலிவும்--எங்கனுமே 200.

அல்லிருநீ யண்டவொட்டா தப்பா லகற்றுவிக்கும்
எல்லொளிபோற் பல்லொளியார்ந் தேகமாய்--வில்லுமிழும்

தேச திரண்டு செறியவே பார்த்தவர்கள்
பேச மியல்பிற் பெருவளனும்--மாசகன்ற

விண்டலத்தார் தந்த மிருக்கையென மேனிலைகள்
கொண்டிலவு முன்னதத்தின் கொள்கையும்--எண்டிசையும்

பாயொளியாற் பச்சைப் பரித்தே ரவன்றனது
சேயொளியின் நேசதுவுந் தேறவொண்ணு--தாயொளியித்

கேய மலர்மாத ரென்மர் களுக்கனிந்து
நேயமுடன் கோயில்கொளு நீர்மையுந்--துய 200.

மதியுடையோ ருள்ளம்போன் மாசின்றி மேலா
ய்திகழ ரஞ்சிதப்பு மார்ந்து—வதிவுதரும்

எந்நிலையு மிந்தநிலைக் கீடோ வெனப்புலவர்
சொன்னிலையைக் கொண்டுவார் தோற்றமுள—நன்னிலையைப்

பண்பாய்ப் பொருந்திப் பகலிரவும் மூடாத
தண்பவளப் பெற்சதவந் தானமைந்து—விண்புவியின்

போகமெலாந் தந்து புகழ்போல் வளர்ந்துயரு
மாக மளாவு மனையுடையான்—மாகவள

முண்டு களித்துலவு மும்பற் பெருமுழக்கும்
அண்டு பரிமி னதிர்கனைப்புங்—கண்டெவருஞ்

உக0.

சென்று சிறப்படையத் தீவிரமாய்ச் செல்கவென
நின்றுபலர் சாற்று நிறைமுழக்குங்—குன்றாத

வீரராவ் காணையர்கள் மேனிமைகொட் டாமனின்றே
ஆரவா ரஞ்செய் யதிர்முழக்குந்—தீரமுடன்

ஈட்டி பெறிவேல்வா ளெய்யுங் கொடுங்கணைகள்
பூட்டிவிலுந் தாங்கிப் பொருகரிபோன்—மேட்டிமையாய்

ஆசார வாச லமர்ந்திறைவ னுணைதனைக்
கூசாம லாளுங் குறிகாட்டி—நேசமுடன்

தத்தம் பெருமை தனையுரைக்கும் பேரொலியுங்
கத்திகையிற் கொண்டோர் கனைப்பொலியும்—பத்தியதாய்ப் உகரு.

பல்வாக னுதிப் பரப்பி னமரொலியும்
மல்வீரர் கூடி வழுத்தொலியும்—வில்லொளிசெய்

கைப்பிரம்பர் கஞ்சகியர் கைநூக்கி மன்னுவெண்
றெப்போது மெச்சரிக்கை யேத்தொலியும்—இப்புவிபில்

பாவலர்க னுவலர்கள் பாடகர்க ளாடுநர்கள்
ஆவலொடு சேர்ந்தே யவரவர்க்குத்—தேவையுள

எப்பொருளும் பெற்றதிக வெண்களிப்பாய் வாழியெனச்
செய்யு மொடுதிரும்பிச் சென்முழக்கும்—மைப்படியுங்

கண்ணார்கள் மங்கனச்சொற் காளாஞ்சி யேந்தொலியு
மண்ணாளு மண்ணர் வருமுழக்கும்—பெண்ணாளும்

உக0.

பாக னடியார்கள் பாரமனைக் குள்ளடைந்தே
பாகவன்ன முண்டு படர்முழக்கும்—மோகமுடன்

வெவ்வே றிரவுலர்கள் விண்புகழ்க்கன் னுவெனவே
செவ்வனே பொன்னேற்றுச் சென்முழக்கும்—ஒளியியின்

மேலாங் குடிகளெலாம் வேண்டிக் கடனுமகளைக்
சிலமுடன் சேர்த்துத் திகழ்முழக்கும்—மாலாடேனார்

தமமை யறிந்திறைவர்ச சாற்றித துனியகற்றிச்
செம்மைசெய் வாயில் செலுமுழக்குங்—குமகுமென

மத்தளமுந னுத்தியும் வாய்வினை தாளமும்
ஒத்துநட மாதர்குழா முன்னதமாய்ப்—பததிபததி உஉரு

யாகநின்று கைகோத தரசின் புகழ்விரித்து
மோகமுடன் பாடி முயன்றுநடம்—நாகர்பதி

வாழார் வசியரமபை மாமே னகைகூநதற
ருழேந்தி லோததமைபோற் றுனடிக்கும்—போழ்திலெழு

கான்முழக்குங் கைமுழக்குங் கண்டத தெழான்முழக்குந்
தேன்முழக்கு மொன்றாகிச் சென்முழக்கும்—வான்முழக்கும்

வாரிதியு வாமுழக்கும் மற்றெப பெருமுழக்கும்
பாரதனிற் றேற்கும் படிமுழங்கி—வார்விசிதத

மங்கலஞ்சே ரின்னியங்கள் மாறாம லேமுழங்கச
சங்க முழங்கித் தமிழ்முழங்கப்—பொங்கமொடு உஉரு.

பூரணகும் பங்கள் பொலிய வலங்கார
தோரணங்கள் துன்னத் துவசங்கள்—தீரமொடு

விண்ணி லுலாவ விளங்கித் திகழ்ந்ததிக
புண்ணியஞ்சேர் வாசற் பொலிவுடையாக்—எண்ணமைநத

துய்யமணி மண்டபத்தி னுப்பண் டெலங்கொளிரேர்
செய்யகன கத்தினாற் செய்தமைத்து—மையகன்று

சாற்றுநவ ரத்தினமாஞ் சாதி மணிகளையே
யேற்ற முடனே யிழைத்தழுத்தி—ஆற்றன்மிகு

பொன்னரிமான் றுங்கு மரசிருக்கை யிற்பொலிந்து
மின்னும் புகழ்மெய்க் குடைநிழற்ற—உன்னிய உஉரு.

சித்திரம்போன் மங்கையர்கள் செய்ய விணைக்கவரி
நத்தியிரு பாலு நனிவீசப்—புத்தியிரு

சொல்லினைஞன் சண்முகன்பிற றேன்றலா மாறுமுகச்
செல்வரிரு பாலுஞ் சிறந்திருக்க—வெல்வலிமை

வாசகனா நற்சாமி நாத மகிபனன்பாய்
தேசின்முகம் பார்த்துத் திகழ்ந்திருக்க—மாசுக்கன்ற

தன்னிறையி னுள்ளம்போற் றானே பணிபுரிந்து
சொன்னிறையைக் காத்துமனத் தூய்மைபுடன்—எண்ணிறந்த

பொற்பை தனைத்தாங்கிப் பூமா னுரைநோக்கி
மற்புயனா நற்பூ வணலிங்கன—செப்பமுடன்

உச௦.

தானே யமர்ந்தருகிற் சார்ந்துநிற்க வன்றலர்ந்த
பூநேர் முகமும் பொலிந்துதிகழ்—மீனேறி

ஆடுகொடி மார னருச்சுனைப் போலழகன்
பீடுபெறு சொக்கலிங்கப் பேர்வணிகள்—நாடுமண்பு

நேடிக் களிப்புடனே நேர்ந்திருக்க நல்லாரைத்
தேடிப் பழகுந் திருநலத்தான்—கூடிப்

பிரியா மனமுடையான் பேச்சிற் சமர்த்தன்
மரியாதை யிற்சிறந்த மாண்பிற்—பெரியவழி

தன்னி லுதித்தோன் றமிழிற்பே ரன்புடையான்
பன்னுபெரு வித்துவநற் பத்தியுளான்—மன்னுமுயர்

உச௧.

வான நமதுசிவ மார்க்கந் தனைநாளும்
ஞான மொடுதுதிக்கு நன்மதியோன்—மானபரன்

சித்தஞ் சலியாத சீர்வாய்ந்த நற்புலமை
முத்துச் சவாதுப்பேர் மூதறிவோன்—புத்தியிரு

சார்தன் மகமதுச வாதுச்சேய் தன்னுடனே
யேய்ந்த வவையி னினிதமர்ந்து—வாய்ந்ததிகை

பேரற்று மெழிலிலங்கு பூபதியின் சீர்த்தினை
யேற்றமொடு சாற்றி யினியதமி—ழாற்றலுடன்

பாமலை ஞாடிப் பரிந்து களித்திருக்க
நாமதளின் மாகளுனை நன்குபெற்றுத்—தேமதுர

உச௨.

வாசகமும் கல்வி வளமும் வடமொழியும்
நேசமுட னல்லோர்பா னீமென்புங்—கூசமனப்

பெற்றியுஞ் சொற்சுவையும் பேசும் பொருட்செறிவும்
பற்று மலங்காரப பாவினத்தை—உற்றவன

ஞக்குந் திறனு மரனடியிற் பேரன்பும்
ஊக்கமு மேலா யொருங்கமைந்து—தார்க்கேஞ்

செய்வலிமை யெண்ணித் திகழ்ந்து நமதுரிய
செய்யமால் ராமநா தேந்திரற்கு—வையமிசைச்

செய்ய கலைபயிற்றுஞ் சீலன் விசுவகுல
துய்யனுயர் வானசொன்ன பாரதிப்பேர்—மெய்யன் ால ௨௫௫.

தந்தலைவ னுக்கினிய சந்தப்பா மாலைநிதஞ்
சிறதைமகிழ்ந தேபாடிச் சேர்நதிருக்கச்—சந்ததழும்

ஆன்றநூற் கேள்வி யறிவோர் பலர்சூழ்ந்தே
ஏன்மமனு நீதி யிசைத்திருக்கச்—சான்றோர்

மதிக்கும் புகழினொடு வைபவத்தைப் பார்த்து
நிதிக்குப் பெரியோனா நேர்ந்து—கதிக்குமொளித்

தாரகையி னுடே தழைத்தோங்குஞ் சந்திரன்போற்
சீராக வாழுஞ் சிறப்புடையோன்—பாராண்ட

பாண்டியர்க்குச் சீமை பரிவாக வாண்டளித்தும்
மாண்டிகழு மாநீனத் தார்மகிழ—வேண்டியவா ௨௫௬.

றிப்பதியைக் காத்தே யினிதளித்தும் மேலானோர்
செப்பியவா நேபூமிச் சேகரத்தைத்—தப்பின்றி

ஆண்டு கொடுத்து மதன்பிறகு நற்றேவை
ஆண்டிருந்த சேது பதியரசர்—சேண்டிகழும்

கீர்த்தி மலியுங் குழந்தைப் பதிக்கெவுரிப்
பார்த்திப ராதியாய்ப் பார்புரநதோர்—கீர்த்தி

வழிவழியா மன்னர் வகையோர் மகிழப்
பழியொழிந்த திண்டோட் பலமுந்—தழைய

ஊடவேங் கடத்தான் மலரடியில் வைத்த
கிடமான பத்தித் திறமுங்—கடங்கவிழ்ந்த ௨௫௭.

வெள்ளாணை யேறும் விமலனா நல்லுடையான்
கள்ளொழுகும் பூவார் கழல்பதித்த—தள்ளரிய

பத்தித் திறத்துப் பயனுங் கடைப்பிடித்தே
எத்திசையும் நற்புகழ்ச்சி யேறியே—நத்தியநற்

பாரரசர் மாற்றார் பகையைக் களைந்தொழித்தும்
தீரமொடு வேங்கைபுலி யைச்செறுத்தும்—கோரமுடன்

மன்னர் சினந்து மலர்க்கரத்திற் காலதனிற்
றுன்னி யிடுநதனையைத் தூளாக—உன்னுமனப்

பத்தியாற் போக்கிப் பலன்காட்டி யேதிகழ்நதும்
சுத்தவையீ கச்சைவத் தூநெறியில்—வித்தகராய்க்

உள0.

கண்ணிழந்த வந்தகர்க்குக் கண்கொடுத்தும் மாற்றாரான்
மண்ணிழந்த பேர்களுக்கு மண்கொடுத்தும்—எண்ணிறந்த

காட்சி பலவமயங் காட்டியும் பாரின்மிது
மாட்சியுட னுக்கும் வணங்காராய்—ஆட்சிசெய்த

பிடுபெறு மன்னர் பெருந்தவரால் வன்பாண்டி
நாடுமதித் தானென்ற நற்பேரும்—தேடு

திறைகொண்ட சொற்பெரியான் சின்னாண்டி வீரம
இறைகொள் சிறுக்கொந்தி யேன்றே—அறைதலொடு

வேண்டாத் தலையன் மிகுவீர காண்டிபன்பல்
லான்பெஞ்சர் தாங்கி யடற்பேரும்—பூண்டிறைமார்

உள10.

தத்தமது பேரைத் தகுதியுடன் சாற்றிடவே
அத்தகுதிப் பேரு மணிந்துபேர்—வித்தைமதி

நாடும்ரெகு நாதநல்ல தம்பிஉடை யார்முத்து
நேடும் விசய ரெகுநாதன்—தேடும்

விசய ரெகுநாதன் மேலான தீரன்
வசையிலா முத்து வடுகன்—இசைநாத

நல்லதம்பி நல்லுடையார் நன்மொழியால் யாவரையும்
வெல்லும் விசய ரெகுநாதன்—புல்லுஞ்

சவுமியநா ராயணன் முத்து வடுக
நவநாத் நல்லதம்பி நல்ல—தவமேவு

உஅ0.

நல்லுடையார் நல்ல கருப்பன் பிரதாபச்
சொல்வலிமைச் சுப்பையா சேருவையும்—வெல்வலிமை

வீர மிகுதீரம் வேண்டாரை வேண்டாத
சூரத் தனமதிக சொல்லுறுதி—பாரக்

கருணை கனநீதி கண்ணபிரான் பத்தி
தெருண்மிதந்த* ஞானச் செறிவும்—பொருண்மீதில்

இச்சையில் லாச்சிந்தை யெங்கும் புகழ்ப்பரப்பு
விச்சை யுணர்வு மிகுதியுடன்—எச்சபையும்

விஞ்சும் வசன மிகுசிறப்பும் வேண்டாதார்
கெஞ்சும் பெருமைக் கெழுதகைமை—வஞ்சம்

உ அரு.

உடையாரைக் காயு மதுகைநல்ல தம்பி
உடையா ரெனும்பேரை யுற்ற—கொடைவள்ளல்

ஆதியாம் பட்ட மனேகந் தரித்துமின்னும்
ஆதி யரசரா தினத்தார்—தீதியுடன்

வென்றி விறல்வலியும் வீரங் கடவுணெறி
ஒன்றும் பெருமை தனையுன்னி—யென்றும்

அழியாப் பொருளா யளித்த விருதுக்
குழுவீணையான் கூற வலனோ—பழியில்லாக்

காவிக் கவிகைசெண்டா கற்சினிகை வெண்கவிகை
மேவிப் பொலியுபய வெண்கவரி—பூவில்

உ கூடு.

உயர்வெனவே சாற்று முபயதீ வர்த்தி
துயல்வருமீன் ரோரணமீ யொட்டி—அயலருகார்

பொன்னிடைக்கம் பொற்பிலிக் குஞ்சம் புலிக்கொடியும்
மன்னு மரவக் கொடிமகரம்—துன்னுகொடி.

சிங்கக் கொடியனுமத் தீரன் கொடிகெருடத்
துங்கக் கொடியிடபத் தூயகொடி—மங்கலஞ்சேர்

ஐந்துவன் னக்கொடியோ டானபதி னெட்டுவீரு
துந்திறனோ டேற்றே யுயர்வடைந்து—நந்தலிலாப்

பட்டம் புனைந்திந்தப் பாரினிலெச் சாதியருந்
திட்டமொடு சாமியெனச் சீர்பொருந்தி—மட்டில்லா

உ கூடு.

தாரு றிகரின்றி யாருயிறை யோரிறைமைச்
சேரும் பொருந்திச் செழிப்படைந்து--பாருவக்க

எப்பொருளு மெந்நலனு மெத்திறனும் பெற்றதிக
செப்பமுட னோங்குஞ் சிறப்புடனே--ஒப்புவமை

சாற்றவொண ளிந்த்ரகுலத் தாரின் சனசமுதம்
ஏற்றமொடு வாழு மெழில்பொருந்தி--ஆற்றன்மிக

நீமும் பிரபலஞ்சேர் நேர்மையுறு குன்னமா
நாமுமதித் கும்பெருமை நன்குடையான்--ஏடவிழும்

பூங்கா றிறையுமந்தப் பொற்புமிகு நாட்டினைச்சேர்ந்
தோங்கும் பலவளங்க ளுற்றுயர்வாய்த்--தேங்கமழு

௩௦௦.

மாபலா வாழைதென்னை வண்கழுது தண்கரும்புக்
காபலவுஞ் சூழ்ந்து கவின்றாவே--பூமலியும்

செஞ்சாலி யாதிச் செழும்போக நற்பலன்கள்
விஞ்சிநிறை நீரான் மிகுந்தோங்க--அஞ்செறியும்

பொற்புநிறை வேப்பங் குளப்புத்தூர் தன்னிலுறை
கற்புநிறை யிந்த்ரகுலக் கர்த்தனா--யற்புதமா

ஐந்தடக்கும் விர னருணிறைந்த மெய்ஞ்ஞானி
உயந்தடங்கு நன்னெறியே யோர்ந்தனனா--பைந்தமிழ்க்கோர்

சின்கழுய ரில்லறத்திற் சீமா னறுமுகவேட்
செங்கமல பாதஞ் சிரமணிந்தோன்--துங்கமுறு

௩௦௧.

நற்பூதி சாதனத்தை நன்றா யறிந்தடைந்தோன்
அற்பூருஞ் சிந்தை யழகுடையோன்--கற்போரும்

யோகியரும் வேறாக நோற்றோரு நோற்பவரும்
ஆகி யனவரத மாங்குறவே--மோகமொடு

பெற்றோ னினிப்பெரிய பேறுவே றில்லைவென
உற்றோ னுலகிற் கொருவன்மற்--பற்றில்லாச்

சின்மயநற் தேசிகனார் செல்வனரு ணற்புதல்வன்
தன்னியல்பிற் சத்துவத்தே தான்றோன்றி--நன்னயஞ்சேர்

சத்திய மேவாய்ந்து சாற்றுப டொன்றில்லாப்
புத்திதனின் மாறாத பொற்புடையான்--சத்துருவும்

௩௦௨.

நேயரென்றே கொள்வா னிறைதவறான் நீமைதனிற்
ரோயான் மனவிரக்கந் தூய்மையுள்ளான்--மாயா

சகத்திற் பொருந்தான் றடவலிமை வீமன்
நகத்தைப் பொருபுயத்து நம்பி--அகத்தில்

வருவிருந் தோம்பி மறுவிருந்து நோக்கும்
அருமருந் தன்னவிய ரண்ணல்--திருமருவு

மாமனையா னல்ல மகப்பேற்று னற்றவத்தான்
காமனையே வென்ற கவினுடையான்--பூமன்

சிருட்டிக் கொருவன் செகத்திற் கொருவன்
தெருட்டிப் பிறரைச் சிறந்தான்--இருட்டிற்

நகடு.

கொருசோதி யைப்போ லுலகர்மெச்ச வாழ்வோன்
இருசோதி யேநதரன்பா லிட்டன்--வருசோதித

தன்மை யுடையான் றழைக்கு முயர்மேழி
நன்மை யுடையா னலமுடையான்--புன்மை

அறியாத வுள்ளத் தழகன் மனைவந்த
வறியாரைக் காக்குமுயா வள்ளல்--சிறியார்

பெரியாரென் றுன்னிமறு பேதமுறை காட்டா
மரியாதை யுள்ளகுண மானி--தெரியாத

பேர்க்குந் தெரிநதார்க்கும் பேச்சொன்றே யன்றியிப்
பார்க்கு ஞுரைதிறம்பாப பாங்குடையான்--யார்க்குமே

நஉ0.

நல்லவனுஞ் சோனைமுத்து நாம நயந்தோன்பால்
எல்லொளிபோல வந்த வெழின் மிகுசேய்--மல்லன்மிகு

மாறனரி மர்த்தனன்றன் டநதிரியை யன்னோன்பாற்
பேறடையப் பொன்கொண்ட பேருருவை--மாறடையா

நற்பரிகள் வாங்க நடந்த பெருந்தகையை
அற்பகுண மாகாத வண்ணலை--பொற்பிற்

பெருந்துறையைச் சார்ந்து பெருமாணத் தாழ்ந்து
பெருந்துறையை நாடிப் பிறங்கிக்--குருந்தடியிற்

சற்குருவா யீசனைக்கொள் சற்குருவைப் பாண்டியன்றன்
பொற்குலையுற் கோயில்செய்த பூசுரனை--அற்புதமாம்

நஉ0.

வாசகத்தைப் பாடு மழைமுகிலே யீசன்மணி
வாசகவெ னப்புக்கு மாமணியைப்--பாசமறுத்

தானந்த் மான வுருள்வடிவை யுண்மையறி
வானந்த் வுண்மை யறிந்தானைத்--தேனூந்து

கொன்றையா னைக்குதிரை கொண்டுநிற்குஞ் சேவகரைப்
அன்றுவரச் செய்தவெங்க ளாண்டகையை--நன்றும்

பரிக ளுருமாறப் பாண்டியன்றன் கோபம்
இரியக் கொடுத்துன்ப மேக--விரிதிரைபாய்

வையைப் பெருக்கடங்க மார்க ரைக்காக்க
மையகன்ற வந்தி மயக்கமறச்--சையமகள்

ந.ந.0.

பாகம் பிரிந்த பவளத் திருமேணி
ஆக மறைத்தே யழுக்கடைந்த--ஏகனவ்

விண்சுமக்கு மாமுடியின் மீதுகழை வேய்ங்குடை
மண்சுமக்க வைத்தபெரு மாதவனைப்--பண்சுமக்கும்

சொல்லிதரு மண்டத் தொகுதிதொறும் பட்டிடவே
அல்லிகமுங் கண்டத் தரன்முதுகில்--ஒல்லெனவே

மாறன் பிரம்படியை வாங்கவைத்த காரணனை
மீறு மிருள்கடந்து மேவுநல்--லாறடைந்து

தில்லைவனஞ் சேர்ந்து சிவயோகத் தேயமர்ந்து
தொல்லியிரு ணீத்த சுடரொளியைப்--பொல்லா

ந.ந.ந.

அழுக்கா றடைந்தெம் மரனைப் பழிதந்
திழுக்காற்றின் மேவி யிறுமாந்--தொழுக்கமிலாப்

புத்தர்களை வாதிற் புரங்காட்டக் கண்டானைச்
சித்தியென மூகைச் செயல்போக்கிப்--புத்தமகட்

கன்னிகைக் கீசன் கவினைவிடை யாயுணர்த்தி
மன்னுசிவ நன்னெயிரின் வாய்ப்பானைத்--துன்னுமெழிற்

பாவை யுரைத்த பவளத் திருவாயாற்
கோவையுரை யென்னக் குறிப்பறிந்து--மால்விடையான்

உள்ளங் களிக்க வுறுதிப் பொருள்பயக்குந்
தெள்ளமுதல் சொற்கோவை செப்பவே--பிள்ளைமதி

ந.ச.0.

வைச்ச சடையான மலர்க்கரத்தாற் றீட்டித்தன்
கைச்சாத்துங் காட்டக் கதியளிக்கும்—விச்சைத்

திருவா சகமுந் திருக்கோவை யாரும்
ஒருவா சகமெனவே யோதும்—பெருமைநனை

அன்றுநமக் கீந்த வருட்கடலைச் சிற்சபையில்
ஒன்று பரவெளியி னூடுகலந்—தொன்றித்தான்

ருனே விளங்குந் தனிமுதலை மெய்ச்சமயச்
கோனான வெங்கள் குருமணியை—ஆனேறும்

அண்ணற் கினித்த வடிகளையெம் மாளுடைய
வண்ணச் சிகாமணியை வாளுறும்—எண்ணரிய

நட்சு.

மாணிக்க வாசகரை வாதுவூர் உந்தாரைப்
பேணிக் கரங்கூப்பிப் பேசரிய—காணிக்கை

யாக வுடல்பொருளு மாவியுமே யொப்புவித்துச்
சோகஞ் சிறிதுமின்றி வாழ்தாயன்—மோகமுறும்

பாரின் நிலையாமை பார்த்துப் பயன்கருதிச்
சீரி னொழுகுந் திறனுடையோன்—பேருடைய

தொண்ட ரடிப்பொடியே தூய நறுமலராய்க்
கொண்டணிபுங் கொள்கைக் குணமுடையோன்—வண்டரிடம்

அண்டாத சேயோ னடியர் பெரும்புகழைப்
பண்டைமுறை யாகப் பரிந்துரைப்போன்—அண்டர்பதி

நடு.

காத்தருளுஞ் செவ்வேட் கடவு டிருவடியை
நாத்தமும்பு காண நனிதுதிப்போன்—பூத்திலங்கும்

வெண்டா மரையிலுறை மெய்ஞ்ஞான வாணியிரு
தண்டா மரைப்பதங்க டாங்குவோன்—கண்டினிய

தேன்பாலுந் தோற்கச் செறிந்ததிரு வாசகநற்
மேனருந்து செல்வச் செழுந்தவந்தோன்—ஊண்டைந்து

தோன்று முடம்பி னுறுதியெனத் தொல்பதஞ்சேர்
ஆன்றமணி வாசகத் தன்பினேன்—மாண்டநல

உள்ளமே யுள்ளமென வுண்மைக் குறிகொண்டு
கள்ளமின்றி வாழங் கருத்துடையான்—ஒள்ளியசீர்

நடு.

ஆகும் பலகலைக ளாய்ந்துமனச் செவ்விபெற்ற
மோக முடன்பயில முன்னிற்பான்—சோகமதை

நீக்கும் பெரிய திருநீற்றுத் தொண்டின்வழி
ஆக்கும் பயன்கொ ளருட்பாலன்—பாக்கமழுஞ்

செய்யவா யாண்டவனாஞ் சீராரு முத்தையப்பேர்
எய்திவளர்ந் தோங்குமெம் பாவலனை—ஈயகன்ற

உள்ளமொடு மன்னு முயிர்போலக் காத்தோம்பிக்
கொள்ளும் பெரிய குணக்குன்றம்—சொல்லுமந்தப்

பாவலன்கை யேற்ற பணிமுடிநது பேறடைய
மேவி விருப்பான் மிகுந்தியை—ஆவலுடன்

ந.சு. 0.

நுனதுயிரு மானமு மேம முறக்காத்த
சாந்தகுணம் வாய்ந்த தனிவள்ளல்—வாய்ந்தினிமேன்

மற்றோரை வள்ளலென வாயாலப் பாவலவன்
உற்றுரையா வண்ண முதவினோன்—பற்றிநித

நண்பி னினத்தி னனிசிறந்தண் னாவென்றே
அன்பி னழைக்கு மமுதுரையான்—தன்பெருமை

ஒன்றையே கொண்டோங்கு மொப்பில்லாக் கோசிகனார்
அன்றுசெயும் வேள்வி யதைக்காத்த—மன்றல்கமழ்

தாரா நிராமனிவன் றுனென்ற லிப்பெரியோன்
சீரான பாவலவன் செய்வேள்வி—நேராகப்

ந.சு. 0.

பேணியே காத்தல் பெரிதாமோ பார்புகழக்
காணிவன் வண்மை கவினுடைத்தே—பூணிலங்குஞ்

சேரர் தமிழின் செழியர் புகழ்வளவர்
பாராளுங் காலம் பலகலைஞர்—சீராகப்

பாடிப் பரிசில்பெற்ற பான்மைதனை னுல்வழியாற்
தேடிப்பார்த் தன்றோ தெரிந்தனமால்—மூடமின்றி

எல்லோரும் காணு மிவன்கொடையைப் பேசுதற்குச்
சொல்லா யிரநாவோன் றேன்றலோ—முல்லைக்

கொடிக்குத்தே ரீந்துங் குளிர்த யபிலுக்
குடுத்தாடை யோரா துவந்தும்—படுத்தசீர்த்

ந.சு. 0.

தம்பி மகிழத் தலைகொடுத்தும் பாவலரை
வெம்பு மிடியகற்றி மேலியசீர்ப்—பண்பெல்லாம்

செய்தல் கொடைமடபார் தேறிப் பயனுணர்ந்து
செய்தலன்றோ வள்ளற் றிறனாகு—மெய்துபுக

மேறு மிராமநா தேந்தர் நெழிற்கொடையே
யாறுணர்ந்த தென்றிங் ககமகிழ்வே—தேறுமதி

வள்ள லிவன்காண் மகிதலத்தி லம்மரபன்
உள்ள வுவுக்கு முயர்வுடையோன்—ஒள்ளொளியி

னாலே யிருளை யகற்றும் பரிதியைப்போற்
காலேயு நல்குரவாங் காலிருளைச்—சீலமுனோர்

ந.எரு.

தம்பா லணுகா துதவுந் தருவனையான்
முன்பு தவமுடித்த மூதறிவோன்—செம்பொன்

பெறும்பே றறக்கென்றே பேசுதன்மட் டாகா
துறுஞ்செயலிற் கண்டே யுவப்பான்—மறங்கடிந்த

மற்றோரிவ் வள்ளலைப்போல் வண்மை யுயர்நலத்தைக்
கற்றோரா ரிங்கெனக்குக் காட்டுநெஞ்சே—கொற்றமிகும்

எம்மிறையா மால்ராம நாதேந் திரனீண்டுச்
செம்மையுறு வள்ளற் சிறப்புடையோன்—வெம்மையென்ப

தெவ்வளவும் காட்டா விதயத்தோன் கற்றுநிறைந்
தெளவியில் லாரையே யாதரிப்போன்—செவ்வியுறு

ந.அ.0.

மாலை யிலங்கு மணிமார்பன் மாறடுவெவ்
வேலை யிலங்கு மிளிப்புயத்தோன்—சாலநெடும்

பொற்பா ரரசு புரியு மளகேசன்
இற்பெருக வாழு பெழினலத்தான்—அற்பினொடு

பக்கத்தார் சூழப் பவனிபல காற்போந்தவ்
வொக்க லுடனமரு மோர்நாளிற்—றக்கோரால்

நாமும் பெருமை யிராமநா தேந்திரமால்
நீடுபெறு பொய்கை நிவந்தாடி—ஆடகச்சீர்ப்

பொற்சரிகை யாடை புனைந்து திருநீற்றை
அற்புடனே நெற்றித் தலத்தணிந்து—விற்பருவத்

ந.அ.0.

தூடே திலத் மொளியிலங்கத் தென்பொதியக்
கோடுதரு சந்தநறுங் குங்குமப்பூ—நாடுபச்சைச்

கற்பூர நானக் களபந் தருபுனுகு
அற்புரு மித்தனைபுஞ் சேர்த்தரைத்துப்—பொற்பிற

செழுங்கலவைச் செஞ்சேற்றை மெய்யதனிற் சேர்த்து
ஒழுங்குபெறப் பூசி புவநதே—அழுங்கலிலாக்

கண்ணிமையா வாடுனருங் காதலிக்கக் காதுண்டின்
கண்மரக தக்குண் டலங்களிட்டுப்—பொன்னியறோ

கண்ட சரங்கனக மாலை மகரகண்டி
வெண்டரள மாலை வெயில்விசி—மண்டொளிசேர்ந நகூ0.

தேற்ற நவமணிக ளேறும் பலபதக்கஞ்
சாற்று மதாணித் தனிபபதக்கம்—ஆற்றனமிரு

வாகு வலய மருவுகே யூமொளிர
மோகனக மாலை முதலாய—வோகையுடன

பார்புதோண் மீதின மருவ வணிநதுகொடை
ஆருங் கரத்தி னழகாகச—சோதரவே

வில்லுமிழ் பொறகடக கங்கணங்கண் மேவவிட்டு
வல்லகணை யாழி மகிழ்ந்தணிநது—கல்லிழைத்த

பட்டை யரைஞா ண்டையிற் பரிநதணிநது
துட்டர்மன மஞ்சங் குறிதோன்றுந்—திட்டமுள நகூரு

வீரக கழலை விளங்கு மிருபதத்திற
சேர விசிததுச் செறியவிட்டு—மாரனெனச

சிங்கார மாகச சிறகக வணிநதுருவம
பொங்கெழில் காட்டினை பொலிவுபெற—அங்கமுயா

கன்னியர்கண் மோகக் கடறகட படிந்துகவின
நன்னயமாய்ப் பார்த்து நனிமகிழ்ப—பொன்னிழையால்

ஏபந்த புதுவாடை யேந்தித் தலைப்பாகை
ஆய்ந்துகட்டி முத்துத் தூராயணிந்து—காந்திமிரு

வீரவா டண்ணை விசித்தங் குறையிவிட்டுக்
காருந்தி தங்குலத்துக் காளையெனப்—பாரதியக் சூ00.

கற்பகப்பூ மாலை கனிந்துதிரு மார்பணிந்தே
அம்புதத்தோ டாங்கே உமர்பொழுதின்—மற்புனைந்த

திண்புயத்து மாலாகிச் சேல்விழியார் நோக்குகடைக்
கண்டிட்டி பற்றாது காக்கவெனப்—பண்பரவு

கொவ்வைக் கனிவாய்க் கொடியிடையா ராலத்தி
செவ்வைடா யேந்திநற் றிட்டிசுற்றித்—தெவ்வரமுடி

தாக்குந் திருத்தா ளடலரசே சந்ததமும்
ஆக்கமொடு பாரதனை யாண்டினிதாய்க்—காக்கவென்று

வாழ்த்த வமைச்சா மறையோர்க ளாசினொலக்
காழ்த்த கலையாற் கவிவாணர்—ஊழ்த்துயரை

சுரு.

ரீக்க வறிவு நிறைந்த புகழ்ச்சான்றோர்
வாக்கதனால் வாழ்த்து வழங்குறும்—பூக்கமழு

மாலை யிலங்குதல தேவதையை வாழ்த்தியயல்
வேலையென மேதினியோர் மேவிவரச்—சீலமுடன்

மாலா மிராமசா மிச்சேர்வை வண்மைமிகு
சீலவெள்ளைச் சாமி யெனுஞ்செல்வர்—கோலமுடன்

தாங்கிக்கை லாகு தரவும் வலப்பாதம்
ஆங்குமுன்னால் வைத்தே யடற்கரிபோ—லோங்கிடநட

தெப்பொழுதும் மாறா தெழின்முரசு தான்முழங்கும்
ஒப்பில்லா வாசார வாசலுற்றுச்—செப்பமுறு

சுரு.

பூமகளு மாமகளும் போல வெழில்பொலிந்த
காமர் செறியுமனைக் காதலியர்—தாமிருவர்

வானமுறு மின்போல் வணங்கு மிடையுடனே
மான வணிகள் வணந்திலங்கத்—தேன்மொழியார்

தாங்குந் தனிச்சிவிகை யூர்ந்துமா நேவிகள்போற்
பாங்குடனே தன்னிரண்டு பக்கமதி—லோங்கியிரு

வல்லிக் கொடிநால் வகைமலரும்
வில்லுமிழும் பச்சைமலை மேலியே—மெல்ல

வணந்து படர்ந்தபெரு மாட்சியெனக் காட்சி
இணங்கத் தழுவி யிணங்க—அணங்கனையார்

சுரு.

தம்மிருவ ரோடுத் தடந்தேர் தனிலேறிச்
செம்மையுட னூர்ந்து செறிந்திலங்கிக்—கொம்மைமுலைச்

சீதேவி பூதேவி சேர்ந்தமரும் விண்ணைவப்போல்
மாதர் நிறையு மறுகிலுற்றுச்—சீத

மதிவதன பங்கைமார் மற்றுமுள்ளோர் சூழ்ந்து
விதியி னமைந்து மிளிர்ந்தே—பதிமகிழப

பக்கந் தனின்மருவிப் பாதுகாப் பாகவரத்
திககெட்டு மெட்டிச் செவிடுமெண்டு—மிக்கவொலி

காட்டுந் தடாரிபம்பை கச்சரிநற் சங்கம்வென்றி
நாட்டும் முரசு நகார்திமிலை—மேட்டிமையார

சஉ௦.

பேரி தவிலுடுக்கை பேசங் குடமுழவு
வாரிலங்கு தோற்கருவி வாகாகச்—சீரிலங்கு

நாக சுரம்விணை நல்லியாழ் வேய்ங்குழலோ
டாகத் தலைமயங்கி யற்புதமாய்—மேககுழாம்

போல முழங்கிப் பொருகடலைத் தோற்கடித்து
ஞாலம் வியக்க நகர்துவரக்—கோலமுறு

மங்கல கீத வரிசை யடுக்கடுக்காய்ச்
சிங்கார மாகச் செறிநதுவரத்—திங்கட்

குடைநிழற்ற வெண்சா மரைகுலவ மாதர்
இடையிடைபிற் கும்பங்க ளேந்தத்—தடைகிடையா

சஉ௩.

தேகுமி னென்றே யெழிலால வட்டங்கள்
வாகாகக் கைவிசு மாறதுபோன்—மாகமெட்டித்

தானே யசையத் தனிமகர தோரணங்க
ளானிலங்க முன்னே யசைந்துசெலத்—தேன்மொழியார்

அம்பொற்கா ளாஞ்சி யடைப்பை தனையேந்திச்
செம்பதும் மங்கையர்போற் சேர்ந்துவர—வீம்பிறங்கும்

கஞ்சுகியர் கையோச்சக் கைப்பிரம்பர் விசிவரக்
கஞ்சுகவாய் மாதர் கெழுமையுடன்—அஞ்சிலம்பு

கவிச் சிலம்பக் குதித்து நடம்புரிந்து
மேவி யிறைமுன் விரைந்துசெலத்—தாவுபரி

சஉ௫.

வீரர்களும் வான்பிடித்த வீரர்களுங் காயிலேவேல்
வீரர்களும் வில்லேந்து வீரர்களும்—தீரமொடு

கொக்கரித்து மன்னன் குறிப்பின் படிநடக்கப்
பக்கத்தின் மாற்றோர் பணிந்துவரத்—தக்கபெருஞ்

சுற்றும் நேயர்களுந் தோழருந் தம்மிறையைப்
பற்றித் தொடர்ந்து பரவிவரக்—கொற்றக்

கரியுடையான் வந்தான் ககனத் துலாவும்
பரியுடையான் வந்தான் பசும்பொன்—விரியுமணித்

தேருடையான் வந்தான் செழிந்தகா லாட்படையின்
சீருடையான் வந்தான் சிறக்கவே—தாரார்

சகரு.

மணிமார்பன் வந்தான் மணக்குந் துளபக்
கணிமார்பன் வந்தான் கரத்தின்—அணிதகூழும்

சங்காழி யான்வந்தான் றுரணியிற் செல்வமது
பொங்காழி கொண்டபூ மான்வந்தான்—மங்காப்

பெருமிசையான் வந்தான் பிறங்கவுயர் பேறு
தருமிசையான் வந்தான் றருப்போற்—பெருகுங்

கொடையுடையான் வந்தான் குறிக்கு யொழுக்க
நடையுடையான் வந்தா னனுங்—னடைவுடனே

காக்குங் கருணைக் கடல்வந்தான் காசினியைப்
பூக்குமயன் பூக்குபூ மான்வந்தான்—ஆக்கமிகு

சசு0.

நல்லாறார் நாடன் நனிவந்தான் நாட்டமின்றிச்
செல்லாறார் செல்லாத சேய்வந்தான்—மல்லன்மிகு

பூநகர்வா முழங்கன் புகல்வந்தான் போகமுறு
மாநகர்வாழ் செம்மல் வழிவந்தான்—ஈனரையும்

ஆதரிக்குஞ் செங்கை யவன்வந்தான் ஆடகப்பூண்
மாதரிரு பேர்மருவு மால்வந்தான்—நீதமிரு

புத்திரசந் தானம் பெர்வியவந்தான் போற்றமுயர்
மித்திரரைக் காக்குமெழில் வேள்வந்தான்—நத்திவளர்

சுற்றற் தழுவஞ் சுதன்வந்தான் றுழுவின்மிக்
சுற்றவரைக் காக்குங் கடல்வந்தான்—கொற்றமதிப்

சசுரு.

பேரறிஞன் முத்தையப் பேருடையெம் பாவவனை
ஆருயிர்போற் காக்குமண் ணல்வந்தான்—ஈரமிகு

கார்மேகன் வந்தான் களையாத வென்றிடிலை
யேர்பரவி ராமநா தெந்தைவந்தான்—சீருடனே

யென்றுதிருச் சின்ன மியம்பி யவன்செனியில்
ஒன்ற வழதம்போ லேயுக்குக்—மன்றல்டிலை

வீராதி வீரா விசயா குமணுமற்
போராதி யிற்சிறந்த போரேறே—பாராரும்

மன்னு சிறந்த கலைவலா யோகைமிகு
கன்னு நிதியிற் கனதனதா—பொன்னொளிரும்

சுரு0.

மார்பா திகழ்வச் சிரதேகா வண்டலம்பு
தாரமேய தோளா தடக்கையா—காரார்

கடல்வண்ணு நீதிக் கவினுடையாய் மாற்றூர்க்
கடலேறே காட்சிக் கழகா—திடமுடைய

சீராம நாதேந் திரதீரா வள்ளல்களின்
பேரை நிறுத்தவரும் பெற்றியாய்—மாரனே

யென்றுபல வந்தியர்க ளேத்தெடுப்ப ஆடனமகள்
நின்று நடம்புரிந்து நேர்செல்லத்—துள்ளும்

இடிக்கொடிவின் டாவி யிலங்கக் கடல்சூழ்
படிக்குளையர் வான பரிசான்—அடிபெயர்த்துத்

சுருநு.

தேரைச் செலுத்திச் சிறந்த பவனிவருஞ்
சீராம நாதேந் திரதீரன்—தேர்முழக்குஞ்

சூழ்ந்த படைமுழக்குஞ் சென்றுதூ தாயுரைக்க
ஆழ்ந்த கருத்தன்ன வாரிருள்சேர்—தாழ்குழலிற்

பேடுவண் தேிப் பிணங்குந் தொடைமலரின்
ஏடவிழச் செந்தே னிறைதுளியுண்—பாடளிகள்

போலவிழி மாதர்குழாம் பூந்தாரான் பொற்பினிலே
சால மயங்கித் தளர்நடையி—னாலெதிர்த்து

செஞ்சந் தனக்குழம்பு தீய்ந்துதுக ளாயுதிர
நெஞ்சிலுறு மாரமணி நீருக—விஞ்சுதனங்

சுரு0.

கச்சைக் கிழித்தெனக்குக் காட்டென்று மேலெழும்பப்
பச்சை வளைகழன்று பாரில்விழ—அச்சமுத

லாதியா நான்கு மகன்றோட ஆடையிடை
நீதிரா தேநழுவ வேளாசிற—கேதிருக்கை

அல்குல் புடைத்துவிம்ம அஞ்சிலம்பு வாய்திறந்தே
ஒல்கு மிடைமேலிந்த தென்றோத—மல்லன்முத

மீதுவேர் முத்துதிர விற்புருவந் தான்சுழிக்க
மாதர் விழிசிவக்க மையழியச்—சேதநறும்

தேனா ரிதழ்துடிக்கச் செஞ்சொன் மொழிசுழற
மீனேறு கேதனவேள் வில்லெய்தக்—கானேறு

சகரு.

மென்கணைகண் மூன்றும் விரைந்துமார் பிறுநிலைக்கத்
தன்கணுறு காமந் தலைக்கேறி—மின்கணம்போற்

கடியிறை பேரழகைக் கூந்த விழிகளினால்
நாடி விருந்தாய் நனிபுசித்துத்—தேடித்

தவஞ்செய்துங் காணக் கிடையாத் தவமே
நவமா யெதிர்ந்தோன்று நாத—பவமதனிற்

சிக்கி யுழல்வார்போற் நிரமுள மாராவிடஞ்
சிக்கியுழல் கின்றோஞ் சிறிதிரங்கு—மெய்க்கனிமை

தற்கணைந்து காமத் தடங்கடவி லாழ்ந்தவெங்கள்
சிந்தை மகிழ்சிறக்கச் சேராயோ—சந்ததமுந்

சகரு.

காத்தற் றெழிலுடையாய் காரிகையார் காவல்மிகக்
காத்தற் சிறப்பெனலைக் காணாயோ—ஏத்துயிர்மேல்

நெஞ்சிரங்க வேண்டாமோ நேரிழையே மென்களது
நெஞ்சிரங்கும் பாட்டை நினையிரோ—தஞ்சமென்று

வந்தவரை யாதரிக்கும் வள்ளற் பெருந்தகையே
இந்தமுறை நன்றோ வியம்பிடுவாய்—முந்த

ஒருகுன்ற மேந்தியநீ யோவாதெம் மாப்பில்
இருகுன்ற மேந்த லெளிதே—அருகொன்றி

ஆடையின்றி நீராடு மங்கையர்க ளாடையெலாந்
தேடுநறும் புண்ணைதனிற் சேர்த்துவைத்துப்—பிடுகனே

சகரு.

ஊதுங் குழல்கேட்டவ் வாய ரொருங்குவந்து
போதுநிகர் மேனிக் குறிபொத்தி—யீதழகோ

ஆடைதா வென்றிரப்ப வஞ்சலிசெய் தாற்றருவேன்
தோடணிந்த காதுடையீ ரென்றுசொல்ல—ஏடவிழ்ந்த

மாலையணி கூந்தலார் வண்கமலக் கைகூப்புங்
காலே மகிழ்ந்து கலையனித்தாய்—மால்படிந்த

எம்முடைய யாங்களே ஈந்தே மினிதேற்றுச்
செம்மையுறுந் தேரதனிற் சேர்த்திடுவாய்—விம்முதனங்

காட்டிக் குறியதனைக் காட்டி யிருகரத்தை
நீட்டியுடை கேட்கவிது நேரமோ—சேட்படுநாள் ச.அ.0.

ஆவிலை யிற்றுயின்று யாங்குதுபோ லெம்வயிரூர்
ஆவிலையிற் றுயிற லாகாதோ—காலும்கிடப்

பையரா வின்சயனம் பண்ணினீ ரின்றெமது
மெய்யரா வின்சயனமேவுவீர்—மெய்யவடி

வாரும் பதினா யிரத்ததிக வாய்ச்சியர்கள்
பேருவக்கச் சேர்ந்த பெருந்தகையோய்—வாருவக்குங்

கொங்கைதர வந்தேமைக் கொண்டனிகர் வண்கொடைநின்
செங்கையாற் றுக்கினிது சேர்த்தற்கும்—பொங்கமுறப்

பக்கத் திருக்குமிரு பாவையருக் கஞ்சினையோ
சக்களத்திப் போராட்டந் தான்செய்யேய்—மிக்கொளியார் ச.அ.0.

சேமத்தே ரேறித் திருவுலா வந்தனையெம்
வாமத்தே ரேறி மகிழ்ந்திடுவாய்—நாமமதைச்

சாற்றும் பெருமை யுரைசரத மாகவே
பேற்றமண மாலே யினிதளிப்பாய்—ஆற்றலின்றி

வாடு மெமது மனங்களிக்கக் கட்கடையால்
நாடி யொருவார்த்தை நவிலாயோ—பீடுநிறை

வள்ளலென்று கொண்டார் மகிழ வரபருளும்
ஒள்ளிலவேற் செவ்வே னெனவுணர்ந்தேம்—வள்ளியோய்

காணுந் திறனுடைய காதலேம் யாங்கண்மணங்
காணும் படிக்குக் கடைக்கனிப்பாய்—பூணிலக்கு ச.கூ.0.

மாரணையும் வென்ற வடிவுடைய மாராசச்
சீராம நாதேந்தர்ச் செம்மாலென்—ஈரமுகின்

மங்கையர்கள் கூறி மயங்கிநின்றார் மன்மதனுந்
தங்கை யலுத்துச் சலித்துநின்றான்—துங்கமுறு

மங்கலத் தேரு மறுமறுகிற் சேர்வுகண்ட
சங்கையறி யாப்பேதை தானொருத்தி—பொங்கமுறு

தந்தைதாய் மோகந் தலைக்கேறிச் சூலடைந்து
வந்து பிறந்தவிள மாணிக்கம்—நந்துமுதல்

ஐதும் பிறப்பி னுதிக்காம லோங்குகஞ்சப்
போதுறுவோ னாய்ந்து பொறித்தமுத்து—மேதினியிற் சகூடு.

கட்டித் தொடுப்போர் கரத்திலுற்று வாடாமல்
வட்டில் வளர்ந்த மருமலை—கிட்டமன்னை

நீடா தரும்பி நிறையனிக ளாற்சாம்பி
வாடா தரும்பு மலர்மலை—பாடுபெற

நோற்றார் மனவுறுதி நண்டுகளாய்ச் செய்யமதன்
போற்ற வுதித்த புதுவயிரம்—தேற்றமிகு

சாற்றும் புலவர் தருந்தமிழின் மிக்கசுவை
யேற்றுக் கணிந்த விளநருந்தேன்—பாற்கடலின்

வந்த வழுவும் மதியமுதுந் தோல்வியுறச்
சந்தமொடு வந்த தனியமுதம்—கந்தமலர்

நீ00.

எய்யு மதன்கை யிருந்து வணங்காமற்
செய்ய மொழிபயிலுந் தீங்கரும்பு—கைதவர்பாற்

செல்லும் புலவர் சினமொழிபோற் காணையரைக்
கொல்லுந் கொடும்புருவக் கூர்ங்கண்ணாள்—வெள்ளம்பார்ந்

தேமப் பயிருழவர் இட்டலிதை யங்குரமாய்ப்
பூமி பிளந்துவரும் பொற்பெனனே—காமமொகுள்

உள்ளே யரும்பிவளர்ந் தொப்புயர்வி லாதீனிமேற்
றுள்ளிக் குதிக்குந் துணைமுலையாள்—தெள்ளியராள்

ஆய்ந்த குழலொனியு யாருமுதுங் கைப்பநலம்
வாய்ந்து குழறு மழலையாள்—பாய்ந்தமத

நீ00.

ஆடவர்க ளாசை யளவா யணியுமலர்
சூட வளருஞ் சரிசூழலாள்—பீடுபெறும்

அங்க விலக்கணங்க ளானமைந்த முல்லைமுகிழ்
துங்கமொடு தோன்றுஞ் சடரெயிராள்—அங்கத்

தொருகுறையு மின்றே லுலகில்வசைச் சொல்லைத்
தருமென றிடுகுமிடைத் தையல்—வரும்பருவ்

நின்றுபகை யாகு நெறிநினையா தம்புலியை
யின்றுவா வென்னு மியலினாள்—சென்றாடி

தன்னி லுறுநிழலைத் தான்பிடிக்கக் கையோச்சி
அன்னேயென் றேங்கி யரற்றுவாள்—மண்ணிற்

நுக0.

சிறுசோற்றை யுண்ணெனவே செம்பதுமைக் கூட்டிச்
சிறுகோபங் காட்டுஞ் சிறுமி—மறுகிலுறு

தெற்றியினிற் சித்திரத்தாற் செய்தகிளி யையாயே
பற்றித்தா வென்னும் பதுமையாள்—நற்றவத்தால்

ஈன்றாரை யாட்டு மினியதிரு மஞ்சனமாய்
ஆன்றவா யின்னீ ரருவிரெஞ்சாள்—சான்றாண்மை

நீத முடையார் நினைவன்ன வெட்டுணையும்
பேதமில்லாச் சிந்தைப் பெரியள்காண்—ஓதும்

பருவமண மீன்றார் பரிந்துசெயும் முன்னே
தெருவின்மணங் கண்டசிறு செல்வி—மருவுகிழல்

நுக1.

பார்த்துப் பரிகசித்தாய் பாரெனவே சிற்றடியால்
ஆர்த்து மிதித்தே யகமகிழ்வாள்—காத்திருக்கும்

அன்னையரு மாயத்தா ருஞ்சூழ நேரில்வரு
வன்னமணித் தேரின் மலியுமெழிற்—பொன்னொளிசேர்

மாத ரிருவர் தடந்தோண் மருவமகிழ்
நாதனா மால்ராம நாதேந்தர—நீதமுறு

வள்ள லழகை மலாஷழியாற் றானபாத்தது
வள்ளக் குமுத மலர்வாயாள்—உள்ளமுறு

காமக் குறிசிறிது காட்டுவாள் போலன்னாய்
சேமத்தே ஞர்பவன்றோள் சேர்ந்திலங்குந்—தாமமேல்

நுக2.

மாலானே னந்த மலர்மலை யின்றெனக்கு
மாலானேன் றண்கரத்தால் வாங்குமென—மாதான

பெண்மகவைப் பார்த்துப் பெருந்தகையோன் ரெல்லுமுலா
எண்ணிவந்த பேரி ளினம்பேதாய்—எண்ணமிதை

இத்தருண நாட லிழிவன்றே புத்தியுணர்
அத்தருணம் வாங்கி யளித்தற்குஞ்—சித்தங்

கலங்கே லெனவாளா காமனுமே சென்றான்
இலங்குமொளி ராமநா தேந்தரன்—நலங்கனிய

நற்பவனி போந்த நலமுணரு மற்றொருத்தி
பொற்பா ரெழிற்பெ தும்பைப் பொன்னினையாள்—உற்றதொரு நூஉரு.

மொட்டரு நாண்மலர்போன் மொய்த்தனியல் பாம்பருவங்
கூட்டியெழிற் கேழ்கிளருங் கேண்மையாள்—துட்டமதன்

ஆளுகைக்கு ளாகா ளெனினுமுய ரின்பமதை
யாளு மிளவரசி யாயினுள்—நாளடைந்த

மாதர் மனத்தின் குறிப்பைமதி யாலுணர்ந்தும்
ஓத வறியா துறுமுணர்வாள்—ஆதரவாய்ப்

பொற்பணிக டன்னைப் புனைப விரும்பிடுவாள்
கற்பணிகண் மார்பிலுறக் காதலிப்பாள்—அற்பிடுவோ

சாந்தம் புழுகனியத் தன்மனத்தி லுன்னுவாள்
ஆய்ந்த மலரணியு மாசையினுள்—ஏய்ந்தன்னை ௫௩௦.

காட்டு நடைமறந்து கஞ்சமுறு மோதிமங்கள்
காட்டு நடைசிறிது கற்றவளாய்க்—காட்டுமந்த

அன்ன நடையுமுன்னு வையர்நடையுந் தளர்ந்து
பின்ன நடையாக்கும் பெருநடையாள்—தெண்ணீரின்

உள்ளெழுந்த நாளஞ் சிறிதுசிறி தாயுயர்ந்து
உள்ளவம யம்பார்க்கு மொண்கமலக்—கள்ளவிழா

தாருஞ் சிறுமுகுள்போ லங்ககன்ற முற்பருவத்
தாருமுனை மேல்வந்த வாறதுபோற்—சீருடனே

காழுறுவோர் கண்ணிடறிக் காரளகக் காட்டிலிழி
நேமமுற வைத்த நெறித்தடைபோற்—காமத்தை ௫௩௧.

விட்டாரு மையற் கணிமேவல் காணவென
முட்டியெட்டிப் பார்த்து முகங்காட்டி—வட்டமிட்டுச்

சற்று மதிக்குந் தருணமுற்றுத் தாவாமல்
முற்றவு முற்று முகின்முலையாள்—கொற்றமுறு.

மட்டுக் கணைவேட் கரணாகும் வர்குழலில்
இட்டுச் செருகமல ரெண்ணமுற்றாள்—சிட்டருரை

ஆன்ற கொலையியற்கை யாயிருத்த னன்றிறிந்தும்
ஏன்றுவரு மாண்டகைமே லேவுதற்குச்—சான்ற

துணிவுந் துணிவின்மைத் தோற்றமுமா யுள்ள
அணியிலங்கு மாதர்விழி யம்பாள்—அணியாக

ருசு௦.

மன்னுமலர் வீழ்சரும்பா மைந்தர்பார் வைக்குறிப்பை
உன்னியுணர்ந் தாரு முளமதனிற்—றுன்னி

அரும்பியரும் பாக்காம மாங்குறவே போகம்
விரும்பியிரும் பாத விருப்பாள்—வரும்பருவம்

என்னைமுன்னும் பின்னுமின்றி யீங்கிடையி லுற்றதென்று
தன்னை யறியுந் தருவாயாள்—வன்னமுறு

செய்யவித ழிற்சிவப்புந் தேனு நிரம்பவொளிர்
மெய்யுஞ் சிறக்க விளங்குருவாள்—துய்யவல்குற்

செந்தா மரைபூத்துச் செந்தேன் றனைப்பிலிற்ற
வந்தநா ளென்ன மகிழ்ந்துகின்றாள்—சந்தமுறு

ருசு௧.

வாய்மொழியைக் காட்ட மனமிருந்துங் காட்டாமல்
ஆய்மொழியைத் தாங்கி யமர்ந்தெழிலாள்—நேயமொடு

கீட்டு மிளங்காளைச் சித்திரத்தின் முன்னின்ற
நாட்டஞ் செலுத்தி நடத்தலொடு—நீட்டுமொயிற்

செங்கரத்தை விசிடுதல் செம்பஞ்சுச் சேடியாற்
பங்க முறவுதைத்தல் பான்மொழியிற்—சங்கையின்றிக்

கொஞ்சிச் சிரித்தல் குலாவல் தனமழுத்தல்
பஞ்சணையிற் சேர்வோ மெனப்பகர்தல்—வஞ்சமொடு

கோவித்த லாதியாங் கொள்கை விளையாட்டால்
ஆவியன்னார் காட்ட வகைபுணர்வாள்—ஆவலுடன்

ருசு௨.

ஆடை யணிதந் தவிரு மணியணிந்து
தோடணிந்து வாசந் தொடையணிந்து—பீடணிந்த

கூந்தலைக் கோதிக் குலவு சடைபின்னி
யேய்ந்த தரள வடமணிந்து—ஏந்தெழிலாள்

நின்றிடுவான் மார விலையன்ன பூங்காவீற்
சென்று பளிக்கறையிற் சேயிழையார்—துன்றிடவே

பன்னிறத்த பேரொளியிற் பன்மணிக ளாற்செய்த
பொன்னிறத்த வம்மணைசெங் கைபுகுத்தி—மின்னிறங்கி

ஆடுகின்ற வாறகூபோ லாடிப் பதம்பாடி
வாடுகின்ற நுண்மருங்குல் வாளுட—நாடும்

ருருரு.

விழியாட வாடிமிக வேர்வரும்ப மின்னார்
ஒழிமதியாய் போதுமென வோதப்—பழியகன்ற

கன்னிப் பருவத்தாள் கண்ணெதிரிற் காட்சிதந்த
மன்னு மிராமநா தேந்திரமால்—முன்னின்று

தாயருந் தோழியருந் தான்கணிந்து கைதொழுவே
நேய மொடுதொழுதா ணேரிழையாள்—தூய

கலையழுத்த முள்ளான் கவுத்துவமார்ந் தேய்ந்த
மலையழுத்த வொண்ணாத மார்பின்—முலையழுத்த

எண்ணினான் முற்ற விலையேயென் றங்கழுங்கிப்
புண்ணினாள் போலப் புகலுவாள்—நண்ணியுறந்

ருசு0.

தாயரே பச்சைத் தடங்கிரியின் பக்கத்தின்
ஆயுமென் னுள்ள மமர்தலினால்—நேயமுற

அன்பா லிருத்தி யகமகிழ்விப் பிரென்ன
அன்பான தாய ரறைகுவார்—என்பகர்ந்தாய்

தக்கார்க்குத் தக்கவையே யீவர் தகுதியெனும்
அக்கருத்துக் கொப்ப வவனிதனில்—ஒக்கநினை

இந்தரகுலத் தோன்ற லிராமநா தேந்தல்பால்
எந்த விதமா யிசைவிப்போம்—எந்தம்

மயிலே யெனவுரைக்க மார்பிலொரு மாது
பயில்வாளச் சூழ்ச்சிதனைப் பாரீர்—அயலிருப்பார்

ருசுரு.

கண்டதில்லை யென்று கழறிக்கை யாலிசைக்க
அண்டிநின்றார் தாங்கி யவணகன்றார்—கண்டமதன்

எல்லா மறிந்து மறியார்போ லேகினான்
மல்லல் வதனமுற்ற மாதொருத்தி—சல்லாப

மங்கைப் பருவமுற்றான் மாதர்க் கணிகலமாய்த்
துங்க முறவடிவந் தோன்றினின்றான்—மங்குலனை

விட்டிலங்கு மின்னலொளி மேனி தனிப்பணிகள்
இட்டிலங்கித் தோழியரோ டின்புடனே—கட்டிலங்கும்

ஏழுநிலைச் செய்குன்றத் தேறி யெழாலதனின்
ஏழு நிலைக்க விசைபாடி—காழ்ப்படிந்த

ருள௦.

ஆம்மாணை யாடு மளவிலே கீர்த்திவளர்
செம்மலா மால்ராம நாதேந்தரன்—றம்முடைய

ஆம்பொற் கொடிஞ்சி யலங்காரஞ் செய்தொளிரும்
செம்பொற் கொடித்தேர் செறிந்திடலும்—கொம்பனையார்

பாதம் பணிந்தார்பொற் பாவையுந் தான் பணிந்தாள்
காதம் பணிந்தாள் கருத்தழிந்தாள்—சீதமலர்

ஐங்கணையான் வில்லை வளைத்ததனி னானேற்றித்
துங்கப் பகழி சொரியநின்றான்—சங்கை

யறிந்துநின்றான் பேச்சி லமுதமுண்டான் காமஞ்
செறிந்துநின்ற ளாடுச் சிறந்தாள்—புறந்திகமுங்

ருளரு.

காப்பை நினைந்தாஸ்கைக் காப்பதனைத் தானிகந்தாள்
சேப்பும் விடமுங்கட் சேரநின்றான்—பூப்படிந்த

ஒதி சரியநின்ற ளோங்குதனிக் கச்சவிறந்தாள்
மோதுதனம் பூரிக்க முன்னின்றான்—காதலனைத்

தேடி மனத்திற் றினைக்கும் பருவமுற்றான்
கூடி மருவுங் குணமுற்றான்—பிடிசையார்

செய்ய பவளவிதழ்த் தேனுஞ் செறியநின்றான்
மையிலங்கு கண்கள் மருளநின்றான்—ஐயமின்றிக்

கற்ற மதனன் கலையை நினைந்துருகிச்
சற்றுமொழி யாவிரக தாபமுற்றான்—பற்றியுறும்

ருள௦.

வாரைச் சிழித்து வளருந் தனத்திலங்கும்
ஆரநீ ருக் வலமந்தாள்—நாரமிசு

சார்தக் கலவை தனைவெறுத்தாள் மேகலையும்
காந்தி யுடையுங் கழலின்றாள்—காந்திமிசு

தன்னிறமு மாறினா டாங்குந் தனப்பொறைக்கு
மின்னிடையுந் தேய்ந்து மெலிந் துநின்றாள்—பின்னமிலா

வாம வரவம் படந்துக்க வண்ணமயில்
தாமவொயில் காட்டித் தடுத்திட்டாள்—காமர்

அரம்பையென வுன்னு வதற்கேற்பத் தன்னின்
அரம்பைதனைத் தாங்கி யலுத்தாள்—வரம்பு

ருஅரு.

கடந்தாளென் றுன்னுங் கணக்கி லிருந்தாள்
மடந்தா னெனவறிய மாட்டாள்—இடந்தோறும்

ஏகுவாள் சற்றே யிருப்பா னொழுந்திருப்பாள்
ஆகம் பசந்தே யழுங்குவாள்—மாகமனைப்

பாலிற் புகுவாள்பின் பாங்கியரைச் சிறுவாள்
யாலே மிகுந்து மயங்குவாள்—கோலிநின்ற

அன்னை யரைச்சினப்பா ளாகா மதனாநீ
யென்னைசெய்தா யென்றே யிரங்குவாள்—சன்னல்

வழிவரும் காற்றை மறவியென்பாள் பார்த்தோர்
பழியாரோ வென்று பதைப்பாள்—கழிய

ருகூ0.

உலைந்த மனத்தாட் குறுகிழ்ச்சி யாய்ந்தும்
மலைந்தமதன் கையோயா வண்ணங்—கலந்தவம்பை

மங்கைமார் பெய்தான் மடந்தை பொறுக்காளாய்த்
தங்குமனை விட்டிறைபாற் றுன்வந்தாள்—அங்குமதன்

நோய்நீங்காள் முன்போல னுண்ணறிவு தோன்றலுமே
தாயரைப் பாங்கியரைத் தான்பாரா—மேயமதி

தன்னிடத்தே நாணந் ததும்பத் தலைகவிழ்ந்து
மின்னற் கொடியொன்று மேதினியில்—மன்னியன்ன

பெண்ணரசை யன்னைமார் பார்த்துப் பெருமையுயர்
வண்ணமயி லேகின் மதிக்கழகோ—நண்ணும்

ருகூரு.

குலநலத்தை யோர்ந்திலையே கொண்டகோ லத்தை
நிலநலத்தார் காணினெறி யாமோ—இலநலத்தை

நெஞ்சி னினைத்து நிறைகாப்பா யென்றேயவ்
வஞ்சிலோ திக்குணைக்க வாயிழையாள்—அஞ்செறியச்

செய்யமலர் வாய்திறந்து செப்புவா ளாயேநரன்
உய்யவந்தத் தேரி லொளிதிகழந்—துய்ய

கருநீல மாமலைபோற் கண்ணுமுள்ளங் காட்சி
தருராம நாதேந்தரத் தக்கோன்—அருகருந்து

வாழு மணமலை வாங்கி யினிதளிப்பிற்
முழாத வென்னுயிருந் தாழுமால்—வாழிமற்ற

கூ 00.

என்போலு மாத ரிருவர்க் கிடங்கொடுத்தான்
பொன்போலும் மெற்குப் புகலிலையோ—என்னுங்கால்

மற்றுநின்ற தோழியர்கண் மாணையீ தென்னமதி
கற்ற கலைமறந்த காரணமென்—உற்றுணர்ந்தால்

நீயே யறிவாய் நெறிதவறிப் போய்மணத்தல்
தாயே நமக்குத் தகுதியன்றே—நேயமொடு

மாற்றா ளிலாமனன்கு வாழ்வதுவே வாழ்வாகு
மாற்றா ளெனுமொழியு மாகாதே—மாற்றமிவை

தள்ளினு யானுஞ் சாமிதனை நீமணக்கக்
கொள்ளைத் தவஞ்செய்யக் கூடுமோ—மெள்ளமெள்ள

கூ 00.

நோற்றா னலம்பெறலா நோற்றுநலம் பெற்றவரி
யேற்றை மனத்து ளிருத்தெனுங்கால்—ஏற்றவன்றோர்

அப்பா லடைந்ததா லாங்குணர்ந்த மற்றொருத்தி
மைப்படியிங் கண்ணுள் மடந்தையாள்—செப்பமுறு

தேன்பொழியு மேகத் திரளுண்டே லாங்கதனோர்
கான்பொழியுந் தாமக் கருங்குழலாள்—வான்பொலிந்து

பற்றுங் களங்கமிலாப் பாதிமதி யொன்றுண்டேற்
சற்றே பொருவுந் தனிதுதலாள்—கொற்றமதன்

கையிரும்பு கில்லைக் கணந்துவைத்த வாறதுபோற்
செய்ய கரும்புருஷச் சீருடையாள்—எமகீடமுந்

கூ 00.

தோய்ந்து புகழ்வெற்றிச் சொற்கொலைக ளாமுறையில்
வய்ந்து வெளுத்துச் சிவந்திருளும்—பாய்ந்துலவித்

துன்னு கருங்குவளைத் தூய்மலர்தா முண்டெனிலங்
வன்னமல ரொக்கு மலர்நிழியான்—இந்நிலத்திற்

கந்த மழியுங் குமிழின்மலர் கண்டதுண்டேல்
நந்தலிலா தம்மலர்நேர் நாகிமினான்—சந்தமுறப்

பூணிற் புடைபெயராப் போற்பினசை யுசறனைக்
காணி னிகர்க்குமிரு காதுடையான்—பாணிலங்காக்

கும்பி யுலராக் குமுதமுண்டே லாங்கதனோர்த்
தேன்பிலிற்றுற் தூய்யமொழிச் செவ்வாயான்—ஆம்பலுக்குட் கூகடு

பூத்துமல ராதமுல்லைப் புத்தரும்பின் மாலைதனைப்
பார்த்ததுண்டே லன்னமிளிர் பல்வரியான்—காத்திரமாய்த்

தேனுறல் காட்டுஞ் செழும்பவள முண்டாகிற்
ருனிகர்க்குஞ் செவ்வித் தனியிதழான்—மாரிலத்திற்

பிற்பூச் சிலாதொளிசெய் பெற்றியுறு மாடியுண்டேற்
போற்பினொப்புச் சாற்றுங் கவுட்பொலிலான்—அற்புதமாய்

ஊதா தொலிக்குமொரு சங்குண்டே லன்னவதனோர்
சீதார் ரெழுங்கமுகச் செங்கவத்தான்—தீதில்புரை

புற்றடையா வேர லுலகிலுண்டே லொக்குமெனச்
சொற்ற தகுதிச் சுடர்த்தோளான்—பற்றியுறந்

கூ ௨௦.

தந்தி பொருந்தாத் தனியகர யாமுண்டேற்
சந்தமுற வெப்பான் தளிக்கரத்தான்—நந்தா

வரியிலங்குங் காந்தண் மலருண்டே லொப்புச்
சரியாகு மங்கைத் தலத்தான்—அரியநறுஞ்

செங்களபச் சேற்றின் முழுகிச் செறிந்திறுகிப்
பொங்கமுறு தேமற் பொலிவுகொண்டு—துங்கமுடன்

பூரித்து விம்மிப் புளகித் திறுமாந்து
வாரிட்டு வெண்டாள மாலைபிட்டுச்—சூரிட்டு

நின்ற வினைக்குன்ற நீணிலத்தி னுண்டாயின்
வென்றமதக் குன்றன்ன வெம்முலையான்—துன்றும்

கூ ௨௧

மலையடியின் வாலும் வளராலின் மீதில்
இலகுமுட லாருமெழி லுங்கொள்—தலையதனை

மன்னரம்பைத் தூரினிலே வைத்துப் படம்கிரித்து
வன்னமுறத் துஞ்சுகரு மாநாகம்—இந்நிலத்தின்

மீதிருக்கு மாகில் விரும்பி யதைகிர்க்கும்
ஒது முரோம வொழுக்குடையாள்—சீதநதி*

தன்னி லழியாத் தனிச்சூழியு மெண்வகுநர்
தன்னிக் கருகாத தூபமல நம்—மன்னுமித்தின்

பொற்பாரி லுண்டேற் பொருவு மெனவறிஞர்
சொற்பரவு முந்திச் சூழியினாள்—பிற்பொழுதின்

காஊ.

முற்றாத வாலந் தனிநுண்டே லன்னதற்குச்
சற்றுநிக ராகுந் தனிகயிற்றாள்—தெற்றெனவே

கொண்டலையுந் திங்கலையுங் கூறு மலையையும்
கொண்டலையும் லஞ்சிக் கொடியுலகிற்—கண்டதுண்டேல்

ஒப்பாகு மென்ன வொசிந்து பொறைக்காற்று
தெப்போதுந் தேயு மிடையினாள்—இப்புவியில்

என்றுஞ் சூநங்கா தெடுத்தபடி யேபனைத்திற்
றுன்றுங் கலைக்குளம்பின் றேற்றமுறக்—கன்றாத

பாம்பின் படமதனைப் பார்த்ததுண்டே லப்படத்தைத்
தாம்பகருஞ் சீதக் கடிதடத்தாள்—அம்பலின்றிக்

காஊ.

தன்மை யொடுவெம்மை சாய லீவைபொருந்தி
ஒண்மையுறும் பொற்கதலி யுண்டாகில்—வண்மையினால்

ஒப்பெனவே கற்றே ருவமப் பொருளாகச்
செப்பலுறுஞ் சோதிச் செழுங்குறங்காள்—இப்படியிற்

காற்செறி விலாத கடகமுண்டேற் சற்றுவமை
யாற்செறிய லாகுமுழந் தாளழகாள்—மேற்செறியுந்

தூர்க்கந்த மில்லாத துய்யவரா லுண்டேனி
கர்க்குஞ் செழிய கணைக்காலாள்—தர்க்கமிலாச்

சித்தசனா ராடநனைத் தீட்டி மறைத்துவைத்த
புத்தகமோ வென்னும் புறவடியாள்—இத்தலத்தின்

காசு.

வாடா வனிச்ச மலருண்டே லொக்குமெனுஞ்
சேடா ரலத்தகஞ்சேர் சிறடியாள்—பீடார்

அணிகட் கணியாகு மாயிழையா என்பிற்
பணியப் பணியாத பாவை—துணிவாய்த்

துறந்தோருங் காணிற் றுறவைத் துறக்கப்
பிறந்தா னெனுந் பிறப்பாள்—மறைந்திலங்கும்

காமன் றனக்குரிய காணியாய்க் காக்கவளர்ந்
தேமமுறு மின்ப விறைவியாம்—பூமன்

கரம்பார்த்து மெச்சங் கனவடிவான் மாலைத்
தரம்பார்த்த திருக்குந் தருணம்—அரம்பையர்போற்

கூசுந்.

பாங்கியர்கள் போற்றிப் பழிச்சி விளையாட்டால்
ஒங்கு மனைபி லுடன்கொண்டு—பாங்குமுன்றில்

சேர்ந்தினிய பந்தாடல் செய்கவெனப் பெண்ணரசி
கூர்ந்த களிப்பாற் குடங்கையினில்—ஆர்ந்ததிகழ்

பந்தேந்தி யாடிப் பலமலரும் பூத்தலர்ந்த
சந்தமுறும் பொற்கொம்பு தன்னையொத்துக்—கந்தமலர்க்

காமரிக ளார்ப்பக் கரத்தின் வளைகலிப்ப
ஆரு மணிமே கலையதிர—வாரணிந்த

கொங்கைத் துகிலுடங்கக் கோலமதி யின்முத்து
துங்க முறவுதிருந் தோற்றம்போல்—அங்கு

கூடு.

குளிர்வதனந் தன்னிற் குறுவேர்கள் சிந்த
நளிநுங் கருங்குவளை நாட்டம்—மிளிர்பந்தின்

பின்னே பிறழப் பிணித்த மலரவிழ
பின்னையு மார மிளிர்ந்தசையப்—பொன்னேயுஞ்

சில மடந்தை சிறந்துவிளை யாடுங்கால்
ஞாலம் புரக்கும் நரேந்திரமால்—கோலமுறு

தேரொலியைக் கேட்டுத் தெருவிற் புறம்போந்து
தாலிலங்கு மாதிருவர் தம்முடனே—சீரிலங்கும்

மன்ன னழகை மலர்விழியாற் கூட்டுண்டு
பின்னமுற்ற ளாகிப் பிதற்றுவாள்—என்னரசே

கூடு.

காலங் கருதிக் கழித்த தவப்பேறு
சீலமுட னும்கையின்று சேர்த்ததால்—மால்பெருங்கு

கட்டழியா முன்னே கனியுமுன்ற னன்புவலைப்
பட்டின்ப வாரிதியி லேபடிந்து—தொட்டணைந்து

காமக் கடலின் கரையேறி யெந்நாளுள்
சேமமுடன் வாழ்ந்து செறிந்திருக்க—ஏமமுற்

மாலே யளித்திடுவீர் மாரன் வருத்தவரும்
மாலே யழித்திடுவீர் வள்ளலே—மூலமெனக்

கூவுங் கரியின் முனந்தோன்றி யாட்கொண்டிர்
மேவுமெனைக் காத்தன் மிகையாமோ—ஆவலுடன்

கூகூ O.

நீதேவ னுனடியா வென்றநெறி கொண்டவென்மேல்
வாதேன் வழக்கேன் வழத்துவீர்—சாதனையாய்

வாயுந் திறவாமல் வார்த்தையொன்றும் பேசாமல்
நேயக் குறிப்பு நிகழ்த்தாமற்—பாயகொடை

ஆருங் கரத்தா லணைத்திறுக்கப் புல்லாமற்
ஞந மனித்தெனைநீர் தாங்காமற்—சோரும்

திறமைகண்டும் நெஞ்சிற் சிறிதுமிரங் கீரேல்
அறமோ துமக்கி தழுகோ—மறமகன்ற

நீதியரே யும்மிடத்து நீண்டநா வென்காதல்
வாதனையை மாற்றி மகிழ்ரோ—மாதரெலாம்

கூகூரு.

எள்ளுவா ரென்னை யிரங்குநீர் காவிரேல்
கள்ளொழுகுந் தண்டுபக் கண்ணியரே—தெள்ளமுதம்

தேவர்க் களித்த திருமாலே காழுறுமென்
வருந்துணையே—ஓவியத்தை

வென்ற விராமநா தேந்திரவெம் மேலோயே
யென்றே தனைமறந் தேக்கமுற்றுத்—துன்றிமனத்

துள்ளொழுந்த காம வழலினொளி யொன்றுகண்டோர்
விள்ளவுடற் றோற்றம் விளங்குகின்றான்—தெள்ளியசீர்

மன்னிறைவ னூர்ந்த வளர்தே ரயன்மறுகு
தன்னிலுற்ற தாலரிவை தானொருத்தி—பன்னுமயன்

கூஎO.

சித்திரத்திற் றீட்டிச் சிறந்தவுரு வந்தோர்ந்து
பத்திரமா நோற்கும் படிவத்தாள்—எத்திசையும்

பாய வுருளைப் பழித்த கருங்குழலாள்
சேயமல ரைப்பழித்த செம்முகத்தாள்—மேய

சிலையைப் பழித்த செறிநுதலாள் பொல்லாக்
கொலையைப் பீழித்தவிழிக் கோலாள்—தலையான்

முத்தைப் பழித்தவன் மூரலாள் மாலகரத்தின்
நத்தைப் பழித்த நறுங்குத்தாள்—புத்தமுத

கும்பந் தனைப்பழித்த கொங்கையாள் பொற்பிரதி
விம்பந் தனைப்பழித்த மேனியாள்—ஆம்புனியின்

கூஎரு.

மாலைப் பழித்த மருங்குலாள் தேரினுருட்
காலைப் பழித்தவல்குற் காந்தியாள்—மால்மிசுந்த

தந்திக்கை யைப்பழித்த தண்குறங்காள் பூமகளிர்
வந்திக்கை யைப்பழித்த மாண்புடையாள்—சந்தியுறு

செய்யமல ரைப்பழித்த சிறுடியா னன்னங்கள்
சையத் தளர்ந்தமட் நன்னடையாள்—செய்யமதன்

ஆட்சிக் குரிய வறுபத்து நாற்கலையும்
மாட்சியுடன் சுற்று மனங்கனிவாள்—தோட்செறிவாற்

பொற்றனத்தைப் புல்லும் புதிய மணப்பருவம்
இற்றைநாட் கைகூடா தென்னவென்பாள்—உற்றகன்ற்

கூஅரு.

பேதை யரும்பிப் பெதும்பை தனிற்சூழிந்து
மாத்நிறை மங்கை மலர்மலர்ந்து—ஓதவரும்

பொற்பார் மடந்தைதனிற் பூரணமாய்ப் பூத்தவீன்ப
இப்பருவம் வந்துமின்ப மெய்திலதேல்—எப்பொழுது

கிட்டுமோ வென்பாள் கிளரு மதன்கணைகள்
பட்டுப் புழுங்கிப் பரிதவிப்பாள்—மட்டியுந்

கொந்தலர்ந்து வண்டார் குழல்செறியுந் தோழியர்கள்
சந்தமொடு சூழந்தருகிற் றுங்கிவர—நந்தலிலா

தாருநிலா முற்றத் தரியணையின் மீதேறிச்
சீருலா மிந்திரையைப் போற்செறிந்து—பேர்சிறந்த

கூஅரு.

மாதோர் விறலியவள் வாழ்த்தெடுத்ததுக் கொண்டாட
ஆதரவாய் வேண்டு மரும்பணியும்—தாதலிழந்த

பூமலருஞ் சாந்தும் புனையுந் துகில்பலவும்
ஏழுறவே கையா லினிதளித்து—மாமை

விறலியே சிந்தை மெலிவடைய மாரன்
மறவிபோல் வாட்டி வருத்தும்—தினநிந்தும்

ஏதிலார் போல விருக்கின்ற யீதுனக்கு
நீதியோ யானோ நிகழ்த்துவேன்—மாதர்

பருவங் கடந்தாந் பயன்பெறுவ தெங்ஙன்
மருவு மணங்கூட்டி வைப்பாய்—பெருமைதர

சுசுசு.

எற்கிசைந்த காத லிறைவனெவன் சாற்றுகெனச்
சொற்கனிந்தம் மாது துலக்குவாள்—கற்கனிந்த

மற்புயத்தான் வின்னின் வலாரி குலத்தோன்றல்
கற்புயர்ந்த தேர்ச்சிக் கவினுடையான்—இறச்செறிந்து

வாழுமுயர் பூங்குடியான் மாற்றலர்கள் கைகூப்பித்
தாமும் படிக்கரசு தான்புரிவான்—ஆழியைப்போல்

ஒங்கும் பெருஞ்செல்வ னுத்தமர்கள் சிந்தைதனிற்
பாங்காய்ப் பின் றுவனர் பண்புடையான்—தேங்கமழும்

பைத்தொடையன் மார்பனிந்தப் பாரி லுயர்கொடையான்
செந்தமிழைத் தாங்குஞ் செழுங்குணத்தான்—நந்தாழி சுசுசு.

தன்னை மறைத்தவனி தன்னிற் கருமேக
வன்னஞ் செறிந்ததிரு மாலான—மன்னவனெம்

சீராம சாதேந் திரலிறையே நிற்குரியன்
பாரதனி லென்று பகர்ந்தமொழி—யாரமுதைக்

காதின் வழியாய்க் கனிந்துண்டு சோர்வகன்று
மாதுமனங் கூர்ந்து மகிழுங்கால்—நீதமிகு

பூபதியின் றேரிற் பொருந்துமொலி கேட்டெழுந்து
சாபமெலி நன்னுதலார் தம்முடனே—கோபகிழ்து

மாதரிவை போந்து மறுகினிரு பெண்மருவுஞ்
சீதரனைக் கண்டு திகைத்துநின்றாள்—ஆதரவாய்

எ00.

இன்மொழிகள் கூறின னேந்தலே காவென்றுள்
வன்மமின்றி யென்னை மணத்தியென்றுள்—தன்மமதிர்

கைதேர்த பேரரசே காதலித்த யான்மருவித்
கைதேரக் கூடிக் கலக்கவென்றுள்—பொய்தீர

என்றுமுனைப் புந்தி யிசைத்தேனா னவ்வணமே
மன்ற லளித்தீ மகிழ்தியென்றுள்—வென்றிபுனை

மன்ன தரமுணர்ந்து வந்தே னருளாயேற்
பின்னே யெனைத்தாங்கும் பேருண்டோ—பன்னுநலம்

தன்னைப் பருகுந் தருண மிதுவல்லவோ
என்னை யிரங்காத தென்னையென்றுள்—சொன்னவெல்லாம் எஃகு.

கேட்டுங்கே ளாதவன்போற் கிட்டியனை யாதிரந்தல்
நாட்டுமுறை தானே நவிலென்றுள்—கூட்டுகிதி

இன்றேற் கனிவா யினாக்க வருவேனே
அன்றே வமைத்ததிது வாமென்பான்—முன்றேர்ந்து

பாங்கியர்கள் சொன்ன படியே யிவணடைதல்
ஈங்கெனது பாங்கியமே யென்றிசைத்தான்—தாங்காத

மையலா ளாகி மதனன் சொரிமலரால்
நைபவளாய் மேனி நலிவடைந்து—கைமலரை

உச்சிமேற் சேர்த்துயிரி னோளியம்போ னிற்பவளை
நச்சிப்பார்த் தொன்று நலிலாமல்—அச்சமயம் எகடு.

சீராம நாதேந்தரன் செய்ய தடந்தேரும்
ஏரா ரயன்மறுகி லேகினதால்—நேரான

மாதரிவை யைக்கூட்டி மங்கையரு மேவவம்புப்
போதொழிந்து வேளும் புறப்பட்டான்—ஒதவொண்ணாத்

தேரகல வங்குணர்ந்த தேகவொளி யானொருத்தி
சீர்சிறந்த காலத் தெரிவையாள்—எர்சிறக்க

ஆக்கினான் மாதவளை யாக்கினா னாரெனவே
நோக்கினா னோக்கவொளி நுண்ணழகாள்—தேக்கமழும்

கார்மணலை வென்ற வளகத்தான் வெண்மதியின்
வரதனை வென்ற வெழின்முதத்தான்—தாருலவு எகடு.

வேலதனை வென்றவெய்ய கண்ணினு ளட்டநதும்
பாலதனை வென்றமொழிப் பண்ணினுள்—கோலமுறு

கத்திரிகை வென்றவிரு காதினுள் சண்பகத்தின்
புத்தலரை வென்றதுண்டப் போதினாள்—பத்தியுறு

மாமுருந்தை வென்றமணி மூரலாள் மாமுருக்கின்
சேமலரை வென்றவிதழ்த் தேறலாள்—பூமலரும்

கந்திதனை வென்றவொண்க ளத்தினுள் பொற்கியியின்
வந்தமையை வென்றதோள்வ ளத்தினுள்—கந்தமுறு

கூர்ங்குரும்பை வென்றவெழிற் கொங்கையாள் கேழ்மிருந்து
தேங்கமழுங் காந்தள்வென்ற செங்கையாள்—ஓங்குமொலி எ20.

சேர்துடியை வென்றவிடைத் தேய்வினாள் கானகத்தில்
ஆர்பிடியை வென்றநடை யாய்வினாள்—போர்மதனன்

தேரதனை வென்றவல்குற் சரினாள் வண்கதவி
நீரதனை வென்றதொடை நேரினாள்—பாரதனிர்

பஞ்சதனை வென்றவடிப் பாவையாள் பாடுபெறும்
நெஞ்சதனை வென்றவெழில் நீர்மையாள்—அஞ்சி

லரிச்சிலம்பு கூவி யனழக்க அருகின்
வரிச்சிலம்பன் கைவில் வளைக்கத்—தரிச்சலம்பு

பூங்கனைகண் மார்பிற் புகுதப் பொருக்காளாய்த்
தாங்குழைந்து காமந் தலைக்கேறிப்—பாங்கியர்கள் எ20.

வாழியென வாழ்த்தி மருங்கிற் கனிந்துவர
ஆழிதனில் வந்த வமுதமன்னாள்—கேழ்களரும்

காந்தி யுருவிற் கவினு மணியணிகள்
வந்தி மதன்படைவி டாயிலங்கும்—பூந்தருக்கள்

மொய்த்த மலர்காவின் மோக முடன்புகுந்தே
எய்த்தவிடை நோவ வினிதெய்திப்—பைத்தகிளைக்

கோட்டு மலருங் கொடிமலரு நீர்மீது
நீட்டு மலரும் நிலமலருங்—கூட்டமுறப்

பாங்கியருந் தானும் பரிந்துகொய்து நீராடி
ஓங்கு பறிக்கறையி னுட்புகுந்து—பாங்குடவே

ஈனாக் கதலி யினாரா னன்மலரை
மானார் தெடுக்க மனமகிழ்ந்து—கானாரும்

மைக்குழலிற் சூட்டியெழில் மார்பி லணிந்துதிகழ்
மெய்க்கினிமை யாக விளங்குகின்ற—மைக்கணியை

ஆரும் படிமக் கலத்தி னருகழைத்து
நேரு முருவி னிழல்காட்ட—வாரணிந்த

கொங்கையாள் கண்ணாரக் கூர்ந்த தன்தெழிலை
அங்குகண்டு சிந்தை யயர்ந்தனவாய்—மங்குகாரீர்

பொங்கு மழுவின் பொலிவு ஆனைவானா
இங்குநீர் பார்த்ததின லேதுபயன்—துங்க

எஃடு.

மணமகனைக் காட்டி மணமாலை சூட்டிக்
குணமான பள்ளியறை கூட்டி—வணமேவக்

காதலனும் யானுங் கலந்துவினை யாடுங்கால்
ஆதரவாய்ப் பார்த்த லஃதழகாம்—பூதலத்தின்

மாதர் நகைக்க வனப்பு மெனைப்பழிக்க
வதுக்கோ நீரிங் கிருக்கின்றீர்—போதாரும்

வேதா வெனக்கு விதித்த விதியிதுவோ
மாதாவு மெண்ணுத வாறெதுவோ—நீதமின்றி

மாரன் சிலையை வளைத்து வளைத்துமலர்க்
கூரம்பு கொட்டிக் குவிக்கின்றான்—ஈரமிலாச்

எசு0.

சிந்தையா நென்செய்வேன் சேயிழையீ ரென்னினிய
தந்தையார் பாலேனுஞ் சாற்றுவீர்—சந்தமணம்

கூடாதேல் மன்மதனார் கோப மினிப்பொறுக்கேன்
பிடுடையீ ரென்று பிதற்றிநின்ற—ஏடவிரும்

தாம மணிந்த தனத்தாட் குபசாரம்
தாமகிழ்ந்து சாற்றித் தளிர்க்கரத்தார்—கோமகளை

மாமனைக்குக் கூட்டி வருங்கா லெழிலாரும்
சேமத்தே ரேறிச் சிறந்துவந்த—பூமனும்

ஏரா ரிராமநா தேந்தான் றிருவழகை
நேராகக் கண்டா னிறையழிந்தான்—போராரும்

எசுடு.

மற்புயனே யென்றன் மனமயக்கம் பாராயோ
அற்புதமாய்க் கட்டி யணையாயோ—பொற்பாரும்

பாலாழி யிற்றுயின்ற பண்ணவனே யானுழலும்
மாலாழி யிற்கடத்தி வைக்காயோ—மாலாய்

இரந்தாரைக் காக்கு மிறைவனே மாலை
பிரந்தேற் கிசைந்தருள்வா யென்றான்—வரந்தந்து

காவாயே லாவி கழியும் பழியுனக்கு
மேவாமற் கூடியெனை மேவென்றான்—ஆவலுடன்

மங்கை யிருவர் மணங்கண்டா யான்மருவச்
சங்கையென்ன நீயுணர்ந்து சாற்றென்றான்—அங்கசனே ௭௫௦.

யென்று பலவா றிசைக்க விருங்குளியான்
துன்றுமணித் தேரும் தொடர்ந்தயலிற்—சென்றதால்

ஏராருங் கூந்த ரெழிற்றேழி னூன்பாய்ச்
சேரார் தெரிவைதனைச் சேர்த்தகன்றார்—போராடு

மாரணங்கை யோய்ந்து மறைந்தகன்றான் பின்மறுகிற்
தேரணமேற் கண்டதிறத் தாளொருத்தி—யேர்பரவும்

பாருலகும் விண்ணுலகும் பாதலமு மேலுமெந்தப்
பேருலகு மேத்துமெழிற் பேரிளம்பெண்—தாருலகு

வார்குழற்குக் கூந்தல் வதனந் தனக்குமதி
கார்விழிக்கு வண்டு கபோலமதற்—கோர்சாணை ௭௫௧.

ஏர்செவிக்கு வள்ளை யெழினுதலுக் கொண்சாபம்
சீர்நாசிக் கெட்பூநற் செய்யவிதழ்க்—கார்தொண்டை

தேன்மொழிக்குப் புத்தமுது செவ்வாய்க்கு வண்விழி
வானெயிற்றுக் கோங்குமணி மாதுளையும்—தானிகர்க்கும்

என்றபொரு ளொப்பா யிலங்கும் வடிவுடையார்
குன்றமெனும் பேராங்குக் குன்றிடவே—நன்றாக

ஏந்துமிளங் கொங்கை யெனற்கேற்ப மால்கரியின்
காந்திமிகு கொம்பைப்போற் காத்தலர்கை—சேர்ந்துபற்றத்

தாழ்த்து தலைமீர்ந்து தன்பொறைக்காற் றுமலிடை
ஆழ்ந்த துயரா லலைவதெனச்—சூழ்ந்தவுரை

தன்னை யறியத் தலைசாய்ந்து பார்த்ததென
வன்னவல்குற் தேரோடா வண்ணமதின்—முன்னிலையில்

இட்டமுட்டுக் கட்டை யெனவிலங்கி மாரவேள்
விட்ட கணைக்கு விலகிநின்று—மட்டில்லா

திறறை வரைபு மிறுமாந் திருந்ததினால்
உற்ற பயனெவனோ வொன்றிலையே—முற்றும்

வணங்குதலான் வாய்க்குநல நாங்காண்டு மென்று
வணங்குவது போல வணங்கிச்—சுணங்கும்பிப்

பூண்ட வணியின் பொறைக்காற்று தேசரிந்து
மாண்டவொளி தேங்கும் வனமுலையாள்—நீண்ட

எனது.

கிளைத்தோளாள் கண்டக் கிளர்ச்சியாள் சூதத்
தளிர்போன்ற செங்கைத் தலத்தாள்—இளைத்துவகிர்

நூலிழையைப் போன்றொசியு நுண்ணிடையாள் சற்றுமுதிர்
ஆலிலையைப் போன்ற வடிவயிராள்—கோலமுறு

சிறுறல வட்டமோ செந்தா மரைமலரோ
வற்றுக நீரின் வளஞ்சுனையோ—உற்றவெழிற்

பட்டமோ பாரிற் பரவு மரசிலையோ
பட்டமத னேறும் பருந்தேரோ—கிட்டவெதை

ஒப்பாக்க லாமெனவே யுன்னு மெழில்பொலிந்து
செப்பமுறு மல்குற் சிறப்புடையாள்—அற்புதஞ்சேர்

எனது.

ஓதமத்தின் னுவிதனை யொத்திலங்குஞ் சீறடியாள்
மேதனிக்குள் மேலாய மெல்லியலாள்—சோதிமிக்க

அங்கங்கட் கேற்றவணி யாங்காங் கணிந்தெழில்சேர்
பொங்கச் செறிந்ததிருப் பொற்பாவை—பங்கிலுறும்

பாங்கியரைப் பார்த்துப் பகருவா னென்றனைநீர்
தாங்கியே காக்குந் தகுதியீர்—ஆங்கொழிந்த

ஆறதனி னாலு மகன்றதே யேழினிலும்
பேறடையா தின்பம் பெறுவதெப்போ—நீருகத்

தியந்த மதனன் செயும்பூசல் தன்னையென்பால்
ஆய்ந்து மறியார்போ லாயினீர்—வாய்ப்த

எனது

துணைவ னுருவெளியாய்த் தோன்றித் தினமும்
அணைவான்போ னேரி லணைந்தான்—இணைமுலைகள்

மார்பி லழுத்த மலர்க்கை தனைகீட்டி
ஆர்வமொடு சேர்க்க வகப்படான்—ஊரினொடு

பேரு மறியேன் பெருமை தனையறியேன்
சீரு மறியேன் சிறப்பறியேன்—நேரிழையீர்

பச்சைக் கிரிபோற் படிவத்தான் மார்பதனில்
நச்சியொரு மாதவளை நண்ணவைத்தான்—விச்சைவல்லான்

போல நடித்துப் புறத்தகன்ற னன்னவன்பால்
மாலாகிச் சிந்தை மயங்கினேன்—கோலமுளான் எஅ0.

ஆரென் றறிந்தெனக்கே யன்பா யறைந்திடுவீர்
வாரணிந்த கொங்கை மடவீர்காள்—நேரிலெனச்

செப்பினு ளத்தருணஞ் சீராம நாதேந்தான்
அற்புதஞ்சேர் தேரின் மணியரவம்—பொற்புடனே

பாங்கியர்கள் கேட்டார் பலித்த தெழுந்திரென்றார்
ஒங்குமய லாளு முவந்தெழுந்தான்—பாங்குறவே

கண்டா னுருவெளியிற் கண்டவனிக் காளையென்றார்
வண்டாருஞ் செங்கை மலர்குவித்தாள்—அண்டி

உருகினுள் சிந்தை யுலைந்தளிப்பே ரின்பந்
தருகுவா யென்றே தளர்ந்தாள்—திருவுருவைத் எஅஅ0.

கீட்டித் தினமுந் தெரிசித்தே னின்புகழைப்
பாட்டி லிசைத்துநிதம் பாடினேன்—கேட்டவர்கள்

வந்துரைக்க வில்லையா மன்னு மணமாலே
தந்தெனைக்கை சேர்த்துத் தழுவாயோ—கொந்தலர்ந்த

பூவையின்பூ வண்ணு புகழ்வண்ணு வென்றுரைத்த
பாவை நலமும் பருகாமற்—கோவையிதழ்

மங்கை யிருவர் மருவும் புயாசலத்தான்
செங்கையான் மால்ராம நாதேந்தான்—றுங்கமுறு

தேரை நடத்தித் திருவுலாப் போம்பொழுதில்
நேராக யானும் நெறிப்பட்டேன்—சீராரும் எக0.

மாத ரெழுவர் மருவ மறுகடைந்த
சேதி தனையுந் தெரிந்தேனான்—காதல்

அறியுங் குறிப்பை யறிவித்தேன் காமச்
செறிவுடையா னொன்று தெரித்து—வறியரைப்போல்

வாடு மிடையும் வருந்த மனம்வருந்தத்
தேடும் விழியுஞ் சிவப்பேறக்—கோடெனவே

வீழ்முழுலை கச்சை விலக்கி யெனக்குழந்தச்
செம்மை யிதழ்துடிக்கத் தேன்பிலிற்றச்—சும்மையொலி

மேகலையுஞ் சோர விளங்கும் வகைமூல
ஆகமும்பொன் போர்க்க வலமந்தேன்—மோகமதை எனது.

வாயால் வருத்தல் மரபலவே யென்றுன்னிச்
சாயலாற் காட்டித் தனிநின்றேன்—நேயமுடன்

கூடுங் குலமகளிர் கொள்கை தனைமனத்தில்
நாடுங்காற் சற்றிடைந்து நாணினேன்—தேடும்

பொருள்வழியிற் கிட்டினதைப் போன்று மயக்கு
மருளகன்று சிந்தை மகிழ்ந்தேன்—தெருளகன்று

தேறு மிறைவன் நெரியாத தில்லையெனத்
தேறியங்கே சற்றுத் திகைத்துநின்றேன்—யாற்றியாச்

சிந்தை யுடையேன் நெரிவா யெனுங்கருத்தைச்
சந்தமுறக் காட்டத் தலைகவிழ்ந்தேன்—இந்தமுறை அஃது.

எல்லா மறிந்து மிஞ்ருந்த படியிருந்தான்
வல்லான்மால் ராமநா தேந்திரன்மன்—நல்லன்

மதிமுகத்தான் கேட்க வருத்துவதே நன்றென்
றதிமதுர வாசகத்தா லன்பே—துத்கிறந்த

கற்பகமே மேலாங் கருணைக் கடலான
அற்புதமே யாவிக் கமுதமே—யெற்பரவு

பச்சைப் பசங்கிரியே பாரக் கொடைமுகிலே
இச்சித்தார்க் கேய்ந்த விருந்தியே—இச்சையுடன்

பேராழி யிற்றுயின்ற பேருருவே செங்கரத்தில்
ஓராழி யைத்தரித்த வுத்தமனே—காராழி அஃது.

தன்னைக் கடந்த தகைமையனே வல்லிலங்கை .
மன்னைத் தடிந்த மதுகையனே--வன்னமுறு

தண்டலையின் மேகந் தவழுஞ் சிறப்பதனைக்
கொண்டிலகும் பூநகர்வாழ் கொற்றவனே--கண்டோர்கள்

சாலவனு மானத்தாற் சாரங்க பாணியெனும்
நீலமணி வண்ண நெடியோனே--கோலமுறம்

பூமாத் தங்கிப் பொலிந்து செறிந்திருக்கும்
மாமனைபின் வாழு மழவியையே--நாமவேழம்

செங்கரனே யெங்கள் திவாகரனே யொண்கயிலைச்
சங்கரனைப் போற்றுந் தகையோனே--மங்கலஞ்சேர் அகடு.

முதறிஞன் கல்விநிறை முத்தையப் பாவலனை
முதறிவிற் றுங்கு முழுமுதலே--ஏதமிலா

ஆண்டகையே மேலா மறத்தா றடைந்தவருங்
காண்டகைய சிலங் கனிந்தவனே--பூண்டிலங்கும்

கற்பகப்பூ மாலை கவினுந் திருமார்பா
கற்பகத்தார்க் காக்குங் கரதலத்தாய்--அற்புடனே

கற்றோர் மிடியிருளைக் காணாம லேசிய்க்கும்
பொற்பா ரிரவிநிகர் பொற்புடையோய்--அற்பகத்தென்

வாய்நின் புகழுரைக்கும் மன்னு மணம்விரும்பிச்
சேய மனமுனையே சிந்திக்கும்--தூயமலர்ச் அகடு.

செங்கை தலைகுவிபுஞ் சேத நறுங்களபக்
கொங்கைவடுச் செய்யக் குவிந்தெழும்புந்--துங்கமுறம்

சண்பகப்பூ மேனி தழுவக் குழையுமே
நண்பகல்போ லேயிரவுங் கண்ணுறங்கா--திண்புயத்து

வள்ளலே நின்னை மகிழ்ந்திருந்து நாடோறும்
உள்ளும் புறம்பு முருவெழுதிக்--கள்ளமின்றிப்

பார்த்தும் நினைத்தும் பருவ மொருமுன்றும்
சார்த்திய நான்கதனிற் சார்தல்கண்டுஞ்--சீர்த்திமலி

ஆண்ணலே நின்பா லடையுநல் வீண்பத்தை
பெண்ணியெண்ணி யாசைதனி லீடுபட்டு--வண்ண அகடு.

மடவார் தருமுணவும் வாசமுறு பள்ளி
யிடமும் வெறுத்தே யிறைவ--மடமலிந்து

தன்னந் தனியா யிருந்து தளர்வடைந்தே
மன்னன் வருநான் வரவதனை--உன்னி

யிருக்குந் தருணமதி லேந்தனின் சேனைப்
பெருக்கி னெலியும் பிறவும்--உருக்கினரும்

தேரி னெலியுஞ் செவியிற் புகுந்தழைக்கக்
காரினொளி நின்னைவந்து கண்ணுற்றேன்--பாரில்

அரிய பெரியவென வானோர்சொல் விற்பந்
தெரியவெனை யிற்பந் திளைப்பாய்--விரிய

அஉரு.

உரைக்கின் மிகையா முடையவனே மூன்று
தரைக்கும் பெரியவன் சாலும்--உரைக்கவென்பால்

தேருமுண்டு தாருமுண்டு சீரியநற் சேனையுண்டு
கூருங் கணையுங் கொடுஞ்சிலையும்--போருவக்கும்

யானையுங் கொற்றக் குடையும் அரசுவந்த
வானைச் செனிமடுக்கு மாமுரசும்--மானவுயர்

சங்குந் தகும்பரியந் தாவுமக ரக்கொடியும்
பொங்கு மிவையுளந் பொற்புடையேன்--செங்கைப்

பெரும்பொரு ளாய்ப்பெறலாம் பேணிரீ யானும்
அரும்பொருளைத் தேடினவ ளாவேன்--விரும்பியெனைக் அரு0.

கூடி மணந்து குறைதீர்ப்பா யென்னமனத்
தோடுநான் சொல்லுங்கா லொன்னலரைச்--சாடும்

தனியரசுந் தன்னைப் புடைசூழ்ந்தார் தம்மை
நனிதாங்குந் தேளான் நசரப்--பனிமலியும்

மஞ்சரிக ரொண்குழலார் மாமலரின் சேக்கைதனில்
அஞ்சிறகர் வீசி யழகாகத்--துஞ்சி

மழைக்குழலுந் தோற்கவெழில் வாயா லினிமை
தழைக்கவிசைத் தென்பாடித் தங்கித்--தழைக்குமுயர்

இன்பந் திளைக்கநல மீந்து மருந்துணையாய்
அன்பாய்ப் பயின்றும் அறம்பொருளும்--இன்புமருள் அரு0.

நல்லா சிரியரையே நாடுமுதன் மாணவர்போற்
பல்பொழிலுஞ் சென்று பசந்தேனை--மல்கவுண்ணும்

முத்த வறிவு முதிர்ந்த கனிவண்டைப்
பார்த்திபன்பாற் றாது பகரவிட்டேன்--கீர்த்திமலி

மன்னவன்பாற் சென்று வழத்தினதோ மற்புயத்திற்
றுன்றுந் தொடைமலர்த்தேன் றோய்த்ததோ--வன்னமலர்ப்

பூங்கா வதனிற் புகுந்து களிப்படைந்து
தேங்குமது வண்டு திகைத்ததோ--ஆங்குலவும்

நல்லார் தமது நயனந் தனக்குவெட்கிச்
சொல்லாம லோடத் துணிந்ததோ--அல்லவென்ன அசுடு.

காரணமோ மீண்டுவரக் காண்கிலே னுன்றிதைத்தே
ஆரணந்தே ரஞ்சிறகின் அங்கமுடன்--சீர்சிறந்த

பாங்கியர்க ளோதிப் பபிற்றுவித்த வண்ணமடல்
லுங்குமின்பக் காத லுலாவேசல்--தூங்கினிமைந்

தாழிசையுந் கொச்சகமுஞ் சந்தமுறு சிந்துகளும்
ஏழிசையுந் சார்ந்த வெழிற்பதமும்--வாழிமகன்

ஆட்சிக் குரிய வருங்கலையுந் தூதுகளும்
மாட்சிமிகுங் கோவை வளத்துறையும்--கீட்சியுடன்

பேசும் வினாவிடையும் பெட்பார் சிலைடைகளும்
ஆசுகவி யாதி யருந்தொடையும்--மாசகன்ற அசுடு.

சாத்திரமுந் தோத்திரமுஞ் சற்று மனத்திலுன்ன
மாத்திரத்தில் வீடளிக்கும் வாசகமும்--சேத்திரத்தின்

கோவைகளும் நீதி குறிக்கும் பலதூலும்
நாவிற் நிகழ்ந்து நலங்கனியப்--பூவையுடன்

சங்கை தெளியவெதிர் சாற்றிவிரித் தோதியுள்ளோ
பொங்குமழற் காமப் புழுக்கமெனக்--கங்கொளிப்ப

நோக்க மறிந்துரைத்து துண்ணறிவின் மிக்கவீன்பந்
தேக்கி யுறையுஞ் செழுங்குளியை--ஊக்கமுடன்

சென்றுதூ தாகித் திகழு மிறைவனிடம்
மன்றன் மணமாலே வாங்கிவா--என்றுரைத்துச் அடுடு.

செல்லவிட்டே னல்லதென்று சென்ற விளக்கியும்
செல்லாருந் தண்பொழிவிற் சேர்ந்தினத் தைப்—புல்லியங்குத்

தங்கக் களித்ததோ தண்டலையின் வண்கிணையிற்
கொங்குவிநி பல்லவங்கள் கோதினதோ—செங்கவிகள்

உண்டு தெவிட்டி புலவினதோ வொண்டொடியார்
கண்டுமொழி கேட்டுக் கருத்தயர்ந்து—நின்றதோ

நாற்கனியும் பாடி நலிவொழிய் நல்லபொருள்
ஏற்பதற்குப் புல்லிட மேகியவர்—பாட்பலநாட்

காத்திருந்து மக்கொடியர் கைவிரிச்சுச் சிந்தைமொந்தே
ஆத்திரமா யோரு மறிஞரைப்போற்—பூத்திலங்கும் அருந்.

தண்ணிலவங் காயை நீணைந்து தடுமாறி
நண்ணிப் பழுக்குமென நாடிமனத்—தெண்ணியங்கே

வங்கி யிருந்ததோ சன்னை மறந்ததுவோ
பாங்கியர்பாற் சார்ந்து பயின்றதுவோ—ஆங்கியக்கம்

என்னவோ மீளவிலை யென்செய்கோ வென்றதன்மேல்
வன்னமுறு பொன்னாவி மன்னியொளி—துன்னுமெழிற்

நேலடியுஞ் செய்ய பொலன்கூட் டழகுமன
மாலசையக் கண்டோர் மகிழ்வனப்புங்—கோலமுறப்

பூத்தசெழுந் தாமரைப் பூஞ்சேக்கை யுற்றுணவு
பாத்தூட்டுஞ் சேவ லொடுபிலும்—பூத்ததருப் அகர.

பொன்னாட்டின் வாழ்க்கைப் பொலிவும் நலங்கருதி
இந்நாட்டி னீர்வாழியற்கையும்—வின்னாட்டக்

காமுறுவோர் துன்பங் கடத்து முயர்மொழியும்
அமமுறு வேம்போல்வா ரிச்சையுடன்—தாமகிழ்ந்து

தேடி யடையுஞ் சிறப்புங் கலைமாது
நாடியுறு மூர்தியி னன்மரபுங்—கடியிங்கே

உற்ற பறவைக் குலத்தி லுயர்ந்துநலன்
சொற்றமதி யன்னத்தைத் துன்னியே—பற்றுமென்றன்

சிந்தை விருப்பந் தெரிவித்தம் மன்னவன்பாற்
சுந்துரைத்து வாவெனவே சாற்றிவிட்டேன்—நந்தாத அகர.

சாயல் சிறந்த தனியனமும் என்மனத்தின்
மேய கருத்தை விரித்ததோ—நேயமுறு

சுற்றற் தனைக்கண்டு கூடித் தொடர்ந்ததோ
நற்றடத்தின் பூஞ்சேக்கை நண்ணியதோ—உற்றபால்

நீரைப் பிரித்தருந்தி நின்றதோ சீரான
காரைப் பழித்த குழற்காட்டைச்—சாரநின்ற

ஒண்ணுதலார் தன்னடைகண் டுட்கியொளித் தோடினதோ
வண்ணநடை கற்கவவன் மன்னியதோ—மண்ணிருப்பை

எள்ளிப் பழம்பதியாம் பொன்னாட்டிற் கேகியதோ
உள்ளிப்பார்த் தொன்று முனரகிலேன்—முள்ளிலேவுந் அஃ0.

செங்கை நன்றிளையே சீரான கற்புமிக்க
மங்கைதம யந்தி மனமகிழ்த்—துங்கமணங்

கூட்டிவைத்த மேலாங் குலமென் றுரைத்தமொழி
கேட்டதுவும் பொய்யோ கிளர்ந்தபெரும்—பாட்டித்

சிறந்தவன்பாற் சென்று திரும்பிவரா தாலே
அறந்தவா மாதொருத்தி யாகும்—மறந்தழைத்த

வேற்கண்ணு ளாயத்தின் மேலானு ளன்புடனென்
பாற்கனிவாய்த் தங்கிப் பயிலுவாள்—காற்கினிய

பஞ்சுட்டு வாளுமுது பாணுட்டு வாள்சுழற்பூ
விஞ்சுட்டு வானெற் குரிமையாள்—நெஞ்சில அஃ0.

உறுங்காதற் கேற்ற வுரைபகர்வா ளின்பம்
பெறுங்கால மென்னையுளம் பேணி—வறுங்காலம்

போக்காமற் பன்னூலும் போதிப்பாள் காம்பெப்பற்
தாக்காமற் கண்டு தணிவிப்பாள்—நோக்கமிகுந்

தாயிற் சிறந்த தகைமையா னென்னையின்றி
வாயில் கடந்தறியா மாமயிலாள்—வேயிற்

பிறந்த பரம்பொருளின் பேரருளா லெற்குச்
சிறந்த வயிர் த்துணையாஞ் சேடி—நிறந்த

அறலிய லுங் கூந்த லணங்கனையா ளான
விறலினைத் தூதாக விட்டேன்—பெறலிய அஃ0.

மன்னவன்பாற் சென்று வழத்தினளோ மற்றவளும்
என்னைப்போ லாகி யிறைவனிடம்—துன்னும்

மணம்விரும்பிச் சிந்தை மயக்குற்றுச் சென்று
குணமறந்து போயினள்தான் கொல்லோ—உணவிருந்த

சாலைக்குட் சென்றோர்கள் தன்பசியை யாற்றியபின்
மேலை யறத்தீத விரும்புவரென்—தேலும்

பழமொழியின் பண்பிற் படிந்துமறந் தென்பாற்
பிழையுன்னி னுளோவப் பேதை—மழையிலுங்

கைத்தலத்தான் சார்பாகச் சென்றானைக் காணநிலேன்
எய்தினதேத்து வாடினே நென்னெஞ்சே—மெய்த்துணையாம் அஅடி.

உள்ளோ யுறையு முடைப்பொருளா முன்னேமுன்மற்
றுள்ளா துடைமையப் பொருளையுள்ளி—எள்ளுற

உள்ளத்தா னள்ளா துறுதிக் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்

புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
புனத்துக்கண் பாசாய் விடுமென்—நினந்தெரிந்தோர்

சொன்ன மொழிக்கிலக்காய்த் தோன்றி யலமந்தேன்
அன்னவையைச் சாற்றியினி யாவதென்னே—இந்நிலையிற்

உற்ற வெனக்குரியை யுன்னையல்ல திவ்வுலகில்
மற்றேது முண்டோ வருத்துவாய்—சுற்றெதிரிற் அகூ0.

நேன்றுமுரு வின்வண்ணந் தோற்றுவிக்குந் தூயவொளி
கான்றும் பரிங்கதுபோற் காதுலடல்—ஆன்றீ

சார்ந்ததன் வண்ணமா யாதலியல் பாலெங்கும்
சார்ந்துசற் றேகழியத் தாண்டுவாய்—தோந்தார்க்கும்

தேரா தவர்க்குந் திறனுணர்ந்து செவ்வியுற
ஓரா தளித்தங் குலவுவாய்—நேராக

எவ்வுலகு மேகா திமைப்போதி லேகுவாய்
அவ்விடம்விட் டண்டத் தணுகுவாய்—பெளவமும்

தாண்டுவாய் முன்ன ரறியாத் தனியிடத்தைக்
காண்டற் குருவெழுப்பிக் காட்டுவாய்—மீண்டிங் அகூடு.

கடைவாய் சிறிய வணுவி னணுவாகி
மிடையுஞ் செயலின் மிளிர்ந்தே—யடைவாய்

ஒருபொருளைக் காட்டி யுடனே மறைப்பாய்
வருமாயை யாமெனவே வாழ்வாய்—ஒருமைபுடன்

ஆக்க லளித்தல் அழித்தல் மறைத்தலொடு
போக்க லெனும்வினைக்கும் போவாய்—மேக்காகும்

நோற்றல் பயிதல் நினைத்த லெனும்பெற்றிற்
கேற்ற துணையா விசைந்திருப்பாய்—ஆற்ற

விரித்துரைப்ப தென்னே வியனுலகத் திற்சுஞ்
சரிக்குழறி ரெல்லாமுந் தத்தங்—கருத்தின்வணம் ௯௦௦.

இன்பம் பெறுதற்கு மேற்ற துணையாவாய்
அன்பிற்கு மோர்தலைமை யாகுவாய்—நின்பெருமை

நீயே யறிவை நினைப்போல விச்சைவலி
மேயபொரு ளென்வுள்கும் வேறுண்டோ—வயமுறை

சாற்றற் கெளிதலவே சார்ந்திருக்கு மென்றோவை
ஆற்றியின்பத் தேக்க வருளுவாய்—வேற்றுமையா

யெண்ணினு வித்தருணா மேதுபுகல் வேறெனக்கு
வண்ணமுறு தென்சே மதித்துணர்வாய்—திண்ணமுடன்

நீசென்று லெய்துமது நிச்சயமா யானறிவேன்
பேசுன்ப மன்றல் பெறுவிப்பாய்—தேசொன்றும் ௯௦௧.

தூயோ னுழையுமிடஞ் சொல்லக்கேள் பன்மலரும்
மேய வசோகுகொன்றை வேங்கைபன்னீர்—ஆயும்

மரவங் குருக்கத்தி மந்தார மாத்தி
குரவங் கடம்புவகு ளம்பா—திரிகோங்கு

மாதவி கூலிளம் பாரிசா தம்வன்னி
தாதகி புன்னையொடு சம்பங்கி—சீததரும்

முல்லையிரு வாட்சிவண்டு மூசுமெழிற் செவ்வந்தி
மல்லிகைநல் ரோசா மருபிச்சி—பல்வகையாள்

செய்யமலர் பூக்குஞ் செழுங்கொழுமை தண்டளிரைப்
பெய்யுநுந் தேமா பெரும்பலா—துய்பகனி ௯௦௨.

வாழை மடற்கழுகு வண்டோங்கு மொண்கொழுஞ்சி
மாழையெலு மிச்சைகொப்பா மாதுளையும்—தாழாத

நார மெனச்செறிந்த நன்மரங்க ளின்வகையும்
ஈரமிகு மாகவரை யெட்டிவளர்ந்—தேரமையும்

மன்வழியே மன்பதைக ளென்ன வுயர்மாற்றந்
தன்னைக் கடைப்பிடித்துத் தற்சார்ந்து—துன்னும்

இரவலர்க்குப் பூவும் இனியந றந் தேனும்
கரமலர்ந்துந் தண்மை கவினச்—சிரமசைத்தும்

ஈந்து தருவென்னந் கேற்பச் செயல்காட்டி
வார்ந்தமதுக் காலின் வளம்பெருநிக்—காந்தியுடன்

குகரு.

ஒங்குமலர்ப் பூம்பொழிலி லுற்றந றந் தண்பொய்கைப்
பாங்கர் விளங்கிப் பகன்மழுங்கத்—தேங்குமொளி

செய்ய பளிக்கறையி னுப்பண் செறிந்திலங்குந்
துய்ய வரியணையிற் றேற்றமுற்று—மையகன்ற

திங்கட் கவிகை செறிய விணைக்கவரி
பொங்கிப் புரளப் புகழ்நனைஞர்—தங்கியவண்

வத்தெடுப்ப மாத ரிசைத்து நடம்புரிய
முத்த வறிஞர் முதுநீதி—நாத்திகழ

ஒதக் கவிஞ ருரிய தமிழ்பாட
மேதக்க பாடகர்கள் மெல்லிசையைப்—போத

கஉ௦.

இசைக்கவதந் கேற்ற வியமுழுங்கக் கூத்தர்
அசைப்பிப்பான் காட்டி யசைய—நசைக்கேற்பக்

கோயில் வினைஞர் குறைவின் நெனக்கமுற
ஆயுங் கணக்க ராகரிமைக்—கேயும்

பலதுறையும் போற்றிப் பகர வவையாவும்
நலமுடனே கேட்டுநனி கண்டும்—நலமுடைய

சித்திரத்து வாடாச் செழுந்தா மரைபோல
எத்திரத்தும் வாடா வெழின்முகத்தோன்—நத்திவரும்

உற்றோர் மனங்களிப்ப வொண்பரிசில் செங்கரத்தாற்
பற்றி யனித்துமொளிர் பைங்கதிர்போற்—கொற்ற

கஉரு.

அரியே நெனமகிழ்ந்தே யன்பா யமர்ந்து
விரிபொழிலிற் பொய்கைதனின் மேவி—விரிதென்றற்

காற்றின் மணத்தைக் களித்துதுகர்ந் தின்பழுடன்
வீற்றிருப்பா னெம்மிழைவன் மேதினியில்—ஆற்றலுறும்

என்னெஞ்சே நீவிரைவா யேகி யிதமாகப்
பன்னு முயர்நண்பு பாராட்டி—யென்னுரிமை

வல்லா னெழில்ராம நாதேந் திரன்மகிழ்
எல்லா மறிய வெடுத்தோதி—மெல்லமெல்லச்

சுந்தைதனை யென்பாற் றிருப்பிக் கலந்தெனையே
சந்ததமுங் கூடித் தழைப்பதற்கு—நந்தாக்

கூரு.

குணமாலை தாங்குமெழிற் கொற்றவன்றன் கையான்
மணமாலை வாங்கி நீ வா.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆத்திருடிச் சூத்திரவிருத்தி யுடையாரும், செந்தமிழ்க்கழகம்,

கம்பர் கலாசாலை, திருவள்ளூர் கலாசாலைக்குத்

தலைமை யாசிரியருமாகிய உரத்தூர்மருத்துவம்

கோ. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளை எழுதியது.

வடவேங் கடமுந் தென்கடற் குமரியும்
 இடம்படு பெளவத் தமிழ்கடற் பரப்புஞ்
 சிவணிய கன்னித் தமிழணி வகுத்த
 மாட மதுரை மூதூர் மேய
 ஆயிடை யாண ரூரன் ஸ்ரங்குடி
 வாண னாயிரங் கண்ணன் மருகள்
 காலங் கருதிச் செய்திகால் சீய்த்த
 கருங்கா டன்ன பெருங்கை வண்ணன்
 ஆதின மழகவே ளாருள்பொலம் பூட்சேளய்த்
 தீதில் வான்குணத் திராம நாதப்
 பெருமனை யியன்மொழி வாழ்த்தினன் பிழைப்பு
 கிழமையுங் கேண்மையும் மழவிடைத் தோற்றமும்
 புலனெறி யாண்மையும் புகன்மொழி மதுகையும்
 எய்தி சிம்பத் தடத்துறை யேந்தல்
 ஆண்டவ னம்பல மெனப்பெயர் நிரீஇக்
 காண்டகு படிமைக் கவின்றரு முத்தயப்
 பாவல னெஞ்சறி வுறுத்திப் பயன்பெரிது
 மேவத் தனது விழுப்பமு முணர்த்தி
 அறனும் பொருளும் வழாஅது காமத்
 திறனனி பேணித் தெய்வமுஞ் சுட்டி
 முன்னோர் நூலின் முறைபிற ழாது
 தன்னோர் கிழவன் றகைமை வழியே
 மடம்படு கொடைமை மரபுங் கூறித்
 திடம்படு கொடைமைச் செவ்விதில் விழைய
 மாநில வ்ஃபப்பினை மதியுடம் படுக்க
 எடுத்துக் காட் டென வெண்ணெண் விளையாட்
 டடுத்த நாடும் நகரமுஞ் சிறப்பும்
 அடைந்தா ரியல்பும் மிடைந்த செவ்வுமும்
 தாமுலாப் போதலுந் தாழ்குழற் குழாமொடு

ஏமஞ் சாலா விளைமை யோண்முதல்
 எழுவர் வீழ்ந்த விற்பப் பகுதியும்
 பழுதில் கற்பின் விழுமிய பசலைக்
 காமங் கண்ணிய காரிகை பொருத்தி
 சிந்தைநோ யுந்தத் தெருவிலாங் கவனைக்
 கன்மெயக் குற்றுக் காரிருட் பைஞ்சிறை
 வண்டே கிளியே மடவனமே தோழியே
 என்றிவர்க் கொண்டு வம்மெனக் கூடய்க்
 காண்டர லின்மை கடிந்து கருத்தழிந்து
 வேண்டுவபிற் றிரிதரு நெஞ்சுதூ தாக
 வண்டுபடு நறுமலர் மாலை வரைந்த
 துன்னருஞ் சீர்த்திச் சொன்னதுந் தூக்கும்
 கேட்குநர் கேட்குநர் செவிநலங் கிளரப்
 பாட்டின் வல்லுநர் போற்றப் பரிந்து
 பயன்றெரி பண்பிற் பல்கலை யாயும்
 நயந்தெரி நல்லவை நயக்கத் தொன்மை
 விருந்தின் விதிதந் துயர்நிலை யுலக
 மருந்தி னுவப்பப் புணர்த்திக் கலியி
 னைந்துதலை யிட்ட வாயிர நிகழும்
 மைந்துபெறு துன்மதி வருட மாவணித்
 திங்கண் முதலாந் தெய்தியிற் செவ்வேள்
 துங்க முன்றிலிற் றுரிசுதீர் நடையின்
 மங்கள் பொழிமுதல் வகுத்து மகிழ்ந்தென்.

குறிப்புரை.

காப்பு.

திருமலை முன்வைத்தார் காப்புடைக்கடவுள் அவராதலின். அருட்சத்தி சேரினல்லது திருமலராகிய கடவுட்கு ஆற்றல் கூடாமையின் சத்தியாகிய திருவொடு புணர்த்தி மால் என்றார். இறைவனென்றது முழுமுதற்கடவுளாகிய பரசிவத்தை. திருத்தேவி திருமகளும் பார்ப்பதியும். திருமாற்குத்திருவும் இறைவர்க்குத் தேவியுமென தீரணியையாக்குக. பேர்வாணி யென்றது கவிதான் வழிபடு கடவுளாகிய ஞானவாணியென்க. கலைவாணி யொருத்தி யுள்ளாதலின் பேர்வாணி ஞானவாணியாயினள் “ஞானவாணி வந்திறுத்தன ளன்பர்தந்நாவில்” என்பதுபுகழ் நூல் மேலைச் சான்றோர் செய்யுட்கட்படும் நூலாதலின் அருமை அடைந்தனர். அருமை இயன்மொழி வாழ்த்தென்க. பாடாண்பகுதியிற் பழையியன் மொழிவாழ்த்து மிக்கபுகழினையுடைய தலைவனாகிய பூங்குடி இராமநாத லள்ளலது தன்மையினை நெஞ்சறிவுறுத்தன் முகமாக, விருந்தென் விதியினமைந்து கூறுமோர் நூல். இயன்மொழிவாழ்த்தாவது “மயலறு சீர்த்தி மான்றேர் மன்னவன்—இயன்மொழிந்தன்றேயியன்மொழிவாழ்த்து” இன்னோர் என்றது திருமான் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட எழுவரையும். அவையோர் இனிதேற்க என்க. இயன் மொழிவாழ்த்தெனப் பெயர்பெறுதல் இந்நூலை அவையோர் இனிதேற்க, இவ்வெழுவர் தாம் ஏற்று, என்னெஞ்சிற் படர்ந்து, பயில்வார் என முடிக்க. படர்தல் ஈண்டுச் செறிதல். பயிறல் ஈண்வெறிதல்.

நூல்.

புமேவு (1) என்பது முதல் பன்னான்கு தாழடைத் தாய் (3) என்பதுவரை ஒருதொடர். பண்ணகன்ற, பண்மலிந்த. மடங்கொன்றறி வகற்றும், என்றாற்போல நம்குரவ, ரென்றார். கவிதான் அந்நால்வர்க்கும் வழி வழித்தொண்டு செய்யும் நல்லுரிமைகருதி. அல்லது உம் அவர்க்கத்தொடும்பு புரியும் பல்லோரையும் உளப்படுத்திக் கூறியவாறுமாம். ஆயின், அது உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மையென்க. நால்வர் ஆவார் ஆளுடைய பிள்ளையும் (திருஞானசம்பந்தர்) ஆளுடைய அரசும் (திருநாவுக்கரசர்) ஆளுடைய நம்பியும் (சுந்தரமூர்த்திகள்) ஆளுடைய அடிகளும் (மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்) அவர்தருந்தமிழ் தேவார திருவாசகங்கள். அவையிற்பைப் பாடப்பெற்ற பதினான்கு தலங்களை யுடையதும் என்க. இனி,

பொங்குபுதம் (3) என்பது முதல் வளநாட்டின் (67) என்பது வரை ஒருதொடர். இத்தொடர் முழுதும் பாண்டிநாட்டினிகழ்ந்த அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களுள் வாதுவரிகள் சார்பில்கிழ்ந்த நான்கு திருவிளையாடல்களையும் ஒழித்து எஞ்சிநின்ற அறுபது திருவிளையாடல்களையும் கூறுகின்றது. எஞ்சிநின்ற அந்நான்கையும் மேற்கூறுப. அதன்காரணம் பிற்கூறுதும். தங்குதலம் பன்னான் குடைத்தாய் (3) பழம் பதியாய (66) கன்னிவளநாட்டின் (67) என்க. கன்னிவளநாடு, பாண்டிநாடு. இறைவனமர்ந்து அரசாளப்பெறுதலின் ஊழியினும் அழியாவியல் புடையநாடென்க. கன்னி அங்கயற்கண்ணியுமாம். அவள் “சிவம்சத்தி தன்னையினும் சத்திதான் சிவத்தையினும்—உவந்திருவரும் புணர்ந்திங் குலகுயிரெல்லாமீன்றும்—பவன் பிரமசாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்” என்பவாகலின் இளமைச்செவ்வி வாய்ந்த கன்னியாண்டநாடென்பதுமாம்.

மேல் தானே வகுத்த (68) என்பது முதல் பூநகரில் (72) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இதுநகரச்சிறப்புக் கூறுகின்றது கெவுரிக் கோன் என்பான் சிவகெங்கை நகர்க்கு இறைவன். மேற்குமுந்தை யென்பது சிவகெங்கைநகர. அதைச்சார்ந்தது பூநகரென்க. எனவேதங்குதலம் பன்னான் குடைத்தாய் பழம் பதியாய கன்னிவளநாட்டில் குமுந்தைக்கண்ணதாகிய பூநகரில் என முடிக்க. இத்துணையும் தலைவனது நாமம் நகரமுந் கூறிற்று. இனி, தலைவனது சிறப்புக் கூறுகின்றது.

தாமகிழந்தே (72)-(80) முதல் மகபதியான் (131) என்பது வரை ஒருதொடர். நார்த்தசையும் (79) திசையெங்கு முள்ளாரும், கொண்டு, உவந்து, ஞாலம் (80) தன் ஆணைவழிபட்டார். திருநெடுமாலுக்குரிய சக்கரமுஞ் சங்கும் இத்தலைவனுடையதாக்கிச் சக்கரத்தான் சங்குடையான் (81) என்றோ திருநெடுமலை இத்தலைவனாக உட்கொண்டு. செலவமுடையார் திருநெடுமலின் கூறென்பவாதலின் “திருவுடை மன்னரைக்காணிற் றிருபாலைக் கண்டேனெயென்னும்” என்பது மறைமொழி. பிறுண்டும் பலவீடங்களில் இவ்வாறே தலைவனைத் திருநெடுமாலாக்கி்கூறுவர் இவ்வாசிரியர். ஆண்டாண்டு அது கண்டுகொள்க. பஞ்சக்கரத் தான் (83) ஐந்து அக்கரங்களைத் தனக்கு உறுதிமொழியாகக் கொண்டோன். அஞ்ச அக்கரம் சிவமூல மந்திர மென்க. பெருந்தனம் (86) இரண்டில் முன்னது நந்தாவென்னும் அடையினால் கல்வியையும், பின்னது பெரியதனக்காரனென்னும் வழக்கையும் குறித்து நின்றது. பண்டிசைத்த ஆன்றோர் இலக்கணம் (95) என்றது நெடுமலின் திருமேனிச் செவ்வியை. கருநிறமென்பது அதனைப்பின் காயாவின் பூவணத்தான் (96) என்று விளக்கினார். காயாநறும் போதோ, வென்ப.

எங்கள் புவனேந்திரன் (95) என்றார். தம்குலத்துள்ளான் தலைவன் என்று விளக்குதற்கு. மீனமுதற் பத்தாகுந் தோற்றம் (100) என்றது மாயோனது அவதாரம் பத்தினையும். தோற்றம். அவதாரம். சத்தாவதாரம் (101) என்றது சீராமனைக்குறித்து நின்றது. அவர் சீலமிக்குடைய ராதலின். நாயகன் தோற்றத்தின் இராமர் மூவரில் “நடையினின்றுயர்—இடைநிழ்ந்த இராமாவதாரம்” எனகம்பர் கூறுமாறு முணர்க. அவ்விராமரையணையான் இவ்விராம நாதேந்திரத் தலைவன் என்க. சத்தாவதாரமாய்ப்பிறந்த சீராமனைக்கூட்டுக. ஆதின மழகியான் (103) தலைவனது தந்தை.

பொங்க முடன் (131) என்பதுமுதல் உயர்குடையான் (175) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இது தலைவனது தசாங்கம் கூறுகின்றது. தசாங்கமாவன மலையும், யாறும், நாடும், நகரும், பரியும், கரியும், மாலையும், முரசும், குடையும், ஆணையும் என விவை.

மாதவஞ்சேர் (175) என்பது முதல் சிறப்புடையோன் (259) வரை ஒரு தொடர், இது மீண்டும் தலைவனது சிறப்புக் கூறுகின்றது. இனி,

பாராண்ட (259) முதல் பாவலனை (358) என்பதுவரை ஒரு தொடர் இது ஆசிரியரது புகழ் கூறுகின்றது. இதில் (260) முதல் (298) வரை ஆசிரியர் தம் நாட்டுக் குலநலத்தையும். எடவீழும் (298) என்பது முதல் எழின்மிகுசேய் (321) என்பது வரை தம் குடிமையையும் தம்மையும். மல்லன்மிகு (321) என்பது முதல் வாழ்துயன் (347) என்பது வரை தாம் வழிபடு குரவராகிய திருவாதவூரரது வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கூறுகின்றார். ஆசிரியர் தம்மை இத்துணையும் விரித்துக் கூறியவாறெனனை கொல்லெனின் இந்திரகுலத்தினராகிய தம் நாட்டினரைத் தம்போலக் கல்வியொழுக்கங்களில் ஆற்றுப்படுத்தி உயர்த்துதல் கருதியென்க. “தாமின்புறுவ துலகின்புறக்கண்டு—காமுறுவர் கற்றறிந்தார்” என்பவாகலின் பிறுண்டும் மோகமுறும் (347) என்று தொடங்கப் பாவலனை (358) எனத் தம்மையே தலைவிகுற்றாகக் கூறித் தலைவனோ டடைவு படுத்தி இப்பெற்றியதங் குலத்துக்கவியை அடைந்தன்புறாஉம் தலைவனது மாண்பை யினிதுணர்த்தினார். பாவலனை (358) காத்தோம்பும் (359) குணக்குன்றம் என்க. குணக்குன்றம் என்றது ஈண்டுத்தலைவனை.

இனி சொல்லுமந்த என்பது முதல் ஓர் நாளில் (383) என்பதுவரை ஒரு தொடர். தேறுமதி (374) காட்டு நெஞ்சே (378) என்பன விரண்டும் விளி. மதி—மதியே. தேறு—

தெளிவாயாக. நெஞ்சே. காட்டு--காட்டுவாயாக. என்ற
 னன் தலைவி. இப்பெற்றியினை யுடையான் எம் தலைவன் என
 தலைவி நெஞ்சறிவுறுத்தி அவன் திருவுலாப் போதலைச் சொல்
 விய தொடங்குகின்றான்.

தக்கோரார் (383) என்பது முதல் சென்று தூதாயுரைக்க
 (457) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இராமநாதேந்திர மால்
 பொய்கையாடி ஆடைபுனைந்து நீற்றையணிந்து திலக மிலங்க
 செழுங்கலவை சேர்த்துப் பூசி சூண்டலங்களிட்டு அணிந்து
 அமர்பொழுதில் கொடியிடையார் ஆலத்தியேந்தித் திட்டிசுற்றி
 அரசே! காக்கவென்று வாழ்த்த, அமைச்சர் மறையோர் ஆசி
 சொல், கவிவாணர் வாழ்த்து வழங்க, மேதினியோர் மேகிவர
 குலதேவதையை வாழ்த்தி தன் னிரண்டு பக்கமதில் அணங்க
 கணையார் இருவரோடும் (காதற்கிழத்தியர்) தடந்தேரேறி மறு
 கிலுற்று தடாரிபு தலாகச் சொல்லப்பட்ட பல்லியங்கள் முழ
 ங்கிவர மாதர் சும்பங்களேந்த தேன்மொழியார் காளாஞ்சி
 அடைப்பை யேந்திச்சேர்த்துவர வீரர்கள் பணிந்துவர சுற்ற
 மும் நேயர்களும் தோழரும் தொடர்ந்துவர இன்னபெற்றியன்
 வந்தானெனச் சின்னமியம்பி அவன் செவியிலுள்ள வீரா விச
 யா குமணு போரேறே கலைவலா தனதாதடைக்கையா கடல்
 வண்ணு கவினுடையாய் பெற்றியாய் மாரனே சீராம நாதேந்
 திர தீரா என வந்தியர்க ளேத்தெடுப்ப இராம நாதேந்திரன்
 பவனிவரும் தேர்முழக்கும் படைமுழக்கும் தூதாயுரைக்க
 எனக்கூட்டுக.

மாதர்குழாம் (458) என்பது முதல் மயங்கி நின்றார் (492)
 என்பதுவரை ஒருதொடர். மாதர்குழாம் எதிர்த்து பூந்தாரான்
 பொற்பினிலே மயங்கி உதிர நீராக தனம் கச்சைக் கிழித்து
 மேலெழும்ப வளை கழன்றுவிழ (மயங்கி நின்றார் எனக்
 கூட்டுக.)

மங்கலத்தேரும் மறுமறுகிற் சேர்வு கண்ட (492) என்
 பது முதல் பாவை நலமும் பருகாமல் (788) என்பதுவரை
 ஒரு தொடர். இது தலைவன் திருவுலாப் போதருங்கால்
 அது கண்ட பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை,
 தெரிவை, பேரிளம் பெண். என்று சொல்லப்பட்ட எழு
 வகைப் பருவத்துப் பெண்களும் காழற்ற நிலையைக் கூறுகின்
 றது. எழுவகைப் பருவங்களாவன பேதை ஏழுவயதுடையாள்
 இவளைக் காமஞ் சாலா விளைமையோ ளென்ப. பெதும்பை
 பதினொரு வயதுடையாள் மங்கையும், மடந்தையும், அரிவை
 யும், தெரிவையும், பேரிளம் பெண்ணும் முறையே பதினமூன்
 று பத்தொன்பது இருபத்தைந்து முப்பத்தொன்று நாற்பது
 வயதினராவர். தாய் தந்தைமாட்டு மோகந் தலைக்கேறிச்

சூலடைந்து பிறந்தமாணிக்கம் என்க. இது தாய்தானே தந்தையைவலிய அணைத்த செய்தி உணர்த்திற்று அதனாற் பெறாமல் சிறப்பென்னெனின் வலிய அணைத்த புணர்ச்சிக்காலத்து அவ் விருவர் மனமும் வேறென்றையும் பெறுது இன்பச்செவ்வியே பெற்று அதன் விளைவாகப் பிறந்த மகவும் இன்ப நலனே நிறைந்து சிறக்கும் என்பது. ஈண்டுக் கூறும் பேதையும் அதுவேயாயினள். இன்பம் உணராதேயும் அஃதையா தின்று என்பது தோன்ற இளம் மாணிக்கம் என்றார். இவ்வாறே மேலேகூறும் எழுவகைப் பருவப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கு ஆசிரியர் அமைத்துக்கொண்ட அரும்பெரும் துட்பங்களைக் கண்டுகொள்க. விரிவஞ்சி அவையின்றை ஈண்டெடுத்தாக்கிளவாது விடுத்தாம்.

இனி, கோவையிதழ் (788) என்பது முதல் மணமாலே வாங்கி நீவா (930) என்பதுவரை ஒரு தொடர். இது தலைவி இராம நாதேந்திரத் தலைவனைக் காழற்றவாறும் காழற்று வண்டு, கிளி, அன்னம், விறலி, என்றிவரைத் தலைவன்பாற் றாதுண்ப்பி அன்னவர் திரும்பி வாராமையின் அயர்ந்து நெஞ் சிற்சூத் தன் காதலை அறிவுறுத்தித் தலைவன்பால் மணமாலே வாங்கிவா என்றவாறும் கூறுகின்றது. நந்தாக் குணமாலே தாங்கு மெழிற் கொற்றவன் (930) என்று குறிப்பிட்டார். தலைவியின் பெயர் குணமாலே யெனக்கொண்டனர் போலும்.

இனி, பன்னாங்கு தன்முடைத்தாய் பழம்பசியாய் கன்னி வளநாட்டின் குழந்தைக் கண்ணதாகிய பூ நகர் (பூங்குடி) க் கிறைவன் ஆதினமழகியான் புதல்வன், வெண்மலையான், சோணமா நதியான், ஆரூர் நாடன், பூமா நகரான், கரியுடையான் நயப்பரியான், இடிக்கொடியான், எழில் முரசான், ஆணையினான், உயர்தானையினான், தண்குடையான், செல்வன், முத்தையப் பாவலனைக் காத்தோம்புங் குணக்குன்றம் ஆகிய இராம நாதேந்திரத் தலைவன் திருவுலாப் போம் பொழுது மாதர் குழாமும், எழுவகைப் பருவத்துவிழுமிய பெண்களும் காழற்றுச் சிறக்க குணமாலே யென்பாளோர் தலைவி தலைவன் பாற் செறிந்த காத லுடையளாய் யானும் நெறிப்பட்டேன் வண்டு முதலிய தூது விட்டேன் அவை திரும்பி வாக்காண்கி லேன் நெஞ்சே நீ சென்று அவன்பால் மணமாலே வாங்கிவா என்றான் எனக்கொண்டு கூட்டி வினைமுடித்துக்கொள்க.

இக்குறிப்புரை யெழுதினார் மேற் சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்த

உரத்தூர்

கோ. வைத்தியலிங்கப் பிள்ளை.

சிவமயம்

பூங்குடி

இராமநாதன் இயன்மொழி வாழ்த்து

நெஞ்சு விடு தூது.

திருமா லிறைவன் றிருத்தேவி மூத்த
பெருமான் முருகன்பேர் வாணி—யருமை
இயன்மொழிவாழ்த் தின்னோ ரினிதேற்க வேற்றுப்
பயில்வாரென் னெஞ்சிற் படர்ந்து.

பூமேவு கஞ்சப் பொகுட்டிலுறை வேதனருள்
பாமேவு முந்நீர்ப் பரவையிடைத்—தாமேவு

கண்ணகன் ற ஞாலங் கருதும் பொருள்வைப்பி
னெண்ணகன் ற பல்வளத்தி னேரமைந்து—பண்ணகன் ற

நங்குரவர் நால்வர்தரு நற்றமிழைக் கொண்டுதிகழ்
தங்குதலம் பன்னா ன்கு தானுடைத்தாய்ப்—பொங்குபுகழ்க்

கூடற் பதியமர்ந்த கூத்தனை யிந்திரனைக்
கூடப் பழியகற்றுங் கோமானை—வாடுகரி

சாபத்தைத் தீர்த்த சலதரனை மாமேருச்
சாபத்தைச் சேர்த்த தடக்கரனை—மாபத்தன் ரு.

ஆய வணிகன் வழதிக் கறைந்தவணம்
ஆயவணி கம்பெறுவை யவ்விடத்துத்—தூய

திருநகரங் காணென்ற சித்தனை யஞ்சா
திருநகரங் காணெனுஞ்செய் யோனை—அருமகத்தின்

முத்தனத்தா னைத்தந்த முன்னோனை வெண்மையொளி
முத்தனத்தா னைத்தந்த மூலனைச்—சித்தனைனக்

காட்டிமணஞ் செய்த கருத்தனைப் பைங்கடப்பங்
காட்டிற் செறிந்து கதித்தானை—வீட்டிற்

குரியவிரு வோர்க்காடு மும்பனை வாதிற்
குரியவிரு வோர்தே வெனைச்—சரியன்னந்

குண்டோ தரற்குக் கொடுத்தானே யுண்மைதனை
யுண்டோர் தமக்குவர மூட்டுவனை—ஒண்டொடியாள்

அஞ்சவன் னக்குழிதந் தாண்டானே நீர்வேட்கைக்
கஞ்சமுற வையை யழைத்தானே—அஞ்சொல்லாட்

கேழுகட லுநதந்த வேகனைத் திப்பவமா
மேழுகட லுநதீய்த்த விசனைப்—பூழியனை

மீண்டுலகிற் காட்டும் விறலோனை யன்பர்களை
மீண்டுலகிற் காட்டா விழியானே—ஆண்டுக்

பாலக ணைத்தந்த பாண்டியனைப் பாணீர்வாய்ப்
பாலகனைத் தந்த பராபரனைச்—சீல

கரு.

வளைசெண்டு வேல்கொடுத்த வானவனை மாதர்
வளைகொண்டு மாலளித்த மானை—வளையொன்று

வாரிவற்ற வேல்விடச்செய் மாதனை ஞானவின்ப
வாரியுற்ற பேர்க்கருள்தீ வண்ணனை—மாரிமுகி

லூர்திமுடி சிந்தவரு ளுத்தமனை யொண்மயமா
லூர்திமுடி யானெனுமபே ருற்றவனைப்—பாரதிகழும்

பொற்குவைய மேருவினைச் செண்டாற் புடைத்ததனிற்
பொற்குவிய லீந்தருள்செய் பூரணனை—வற்கலைசோ

மாமுனிவா தேற மறைப்பொருள்தந தானைக்கா
மாமுனிவர் மீற மறுத்தானைக்—கோமறுகில்

உ0.

மாணிக்கம் விற்கவரும வாணிகனை மாமலாததாள
மாணிக்கன் றீந்த மறவோனைக்—காணின

வருணன் விடுகடலை வற்றவைத்தா னைத்தி
வருண னெனத்திகழு வானைக்—கருணைமுகில்

நான்மாடக் கூடலாய் நாட்டினனைச் சையத்தி
ஞன்மாடக் கான்மருக னுனலனை—மான்மறைத்

சித்தரா யாடுஞ் சிவபரனைப் போற்றியருச்
சித்தரா நாடுந் திவாகரனைப்—பத்தனெதா

கல்லானை தின்னக் கரும்பளித்த கையானைக்
கல்லானைக் கற்கவருள் காரணனை—வெல்லவரு

உரு.

மாயக் கரமலையை மாய்த்தாணை மூலவிருள்
மாயக் கரமலர்த்து மாண்பாணை—நேயமிசு

பால குமார விருத்தராய்ப் பான்மொழியாள்
பாலடைந்து பாகமருள் பண்ணவனைச்—சீலனுக்கக்

கான்மா றிடாது கருணையொடு வெள்ளிமன் றுட்
கான்மாறி யாடியருள் கற்பகத்தை—மான்மாறி

உண்மையென நம்ப வொருபழியை யஞ்சிமணத்
துண்மைதனைக் காட்டு முயர்வோனை—அன்னையைத்தான்

சேர்ந்துதந்தை யைக்கொலைசெய் தீப்பழியாற் சேண்மெலிந்து
சேர்ந்துமுன்று னைக்காத்த செம்மையனைத்—தேர்ந்தொருவன் ௩௦.

அங்கம்வெட்டி பாடு மழகனை மாமறையா
றங்கமென வாக்கிவைத்த வாதியனைப்—பங்கமுற்றோர்

நச்சரவைக் கொன்றகண நாதனைத் தஞ்சமென்ற
நச்சரவைக் கொண்டருள்கூர் நாயகனைப்—பொய்ச்சமணர்

ஏவிவரும் மாயப் பசுவிறக்க வேரேற்றை
யேவியருள் செய்த விறையோனை—மாவிரதச்

சாமந் தனுக்கிரங்கித் தக்கமெய்க்காட் டிட்டவருட்
சாமந் தனக்கிரங்குந் தண்மையனைச்—சேமவுல

வாக்கிழிவேந் தற்களித்த வள்ளியனைச் செம்பொருள்சேர்
வாக்கிழக்கூர்க் காக்குநல வானவனை—நோக்கமுறு ௩௧.

செட்டிப்பெண் ணார்க்குவனை சேர்த்தவனைப் பட்டினத்துச்
செட்டிப் பெருந்தகையைச் சேர்த்தவனைப்—பட்டமங்கை

ஆலடியின் மாதறுவர்க் கட்டித்தி யீந்தாணை
ஆலடியி லன்றமர்ந்த வையனை—மால்வளவற்

காப்பான் றிருக்கதவக் கட்டழித்துக் காட்சிதந்து
காப்பார்க்கா ணுதுவிடை கட்டினனைப்—பூப்புரக்கு

மன்னருறு போரில் வழிபடை தம்மாவி
மன்னநன்னீர்ப் பந்தரது வைத்தாணைப்—பொன்னனையார்

மாமணியிற் சென்றிரச வாதுஞ்செய் தானையன்பர்
மாமணியா முள்ளத்து வாழ்வானைப்—பூமனுக்கு

மாறும் வளவனையே வன்மடுவில் வீட்டிமற்று
மாறா தனைத்த மருகோனை—வறுடைந்த

ஏருழவ னுக்குலவாக் கோட்டை யனித்தொற்றை
யேருழவ னுனபர மேச்சுரனைத்—தாருலவு

மாமனா ரில்லா வணிகன் வழக்குரைத்து
மாமனா வந்துரிமை வைத்தானைத்—தூமதியார்

மன்னும் வரகுணற்கு வாழ்சிவலோ கங்காட்டி
மன்னா மதியளித்த வாமனைத்—தன்னடியன்

மாற்றான் மருள வனவிறகு விற்போட்டி
மாற்றாப் பெருங்கருணை வைத்தானைப்—போற்றுமுயர்

சடு.

சேரமான் காணத் திருமுகம் பத்திரன்பாற்
சேரவான் கையாற் றெருட்டினனைக்—கோரமழை

நீரிற் பலகையிட்டு நின்றபா டென்றறளி
நீரிற் நிகழ்தருநன் னோட்டையனைச்—சீரிற்

சிறந்தா ளிசைவாது செய்யச் செழியற்
சிறந்தானைத் தாழ்த்தியசெய் தானை—மறந்தழைக்கும்

பன்றிக் குருளையொரு பன் னீரெண்டும் பாலருந்தப்
பன்றிப் பினைபோற் பரிந்தா ட்ப்—பன்றிமுக

மானிடரா மன்னவரை மந்திரிக ளாக்கியினி
மானிடரா காதருளு மாதவனைக்—கானின்

சடு.

வலியோய்ந் தடைந்தகய வாய்க்குறுதி வாய்ப்ப
வலியான்பேர் வைத்தபெரு மானை—நலிபசியால்

வெம்பிவந்த நாரைக்கு மேலான முத்திதந்து
வெம்பிறவி மாற்றியருள் வேதியனை—அம்பிறங்கும்

ஆலவாய்ப் பாம்பி னடியான் மதுரையளந்
தாலவா யாக்குமுய ரத்தனை—வேலையெனச்

சூரகல வீரனாய்ச் சுந்தரப்பே ரம்பெய்து
சூரத் திறன்காட்டிந் தோண்மையனைப்—பேரகில்லாச்

சங்கப் புலவர் தமிழையா ராய்கெனவே
சங்கப் பலகைதருந் தண்மையனைத்—தூங்கத்

சடு.

தருமிக்குப் பொற்கிழிமுன் றந்தாணை மாலோ
தருமிக்குச் சோதியாவந் தாணைப்--பெருமிதத்தால்

மீறுமொழிக் கீரணைநீர் வீழ்த்திக் கரையேற்றி
மீறுமொழிச் சீரை விதித்தாணைத்--தேறவவ

ணையிலக்க ணங்கற்ற வாதிமுனி யாற்றெருட்டி-
யையிலக்க ணங்கற்பித் தாண்டாணை--மெய்யறிந்த

சங்கத்தா ரின்கலகஞ் சாய்த்தாணைச் சைவப்ர
சங்கத்தா ரின்கழகஞ் சார்ந்தாணைத்--துங்கவிடைக்

காடன் பிணக்ககற்றிக் காத்தாணைத் தண்டுளபக்
காடன் மனங்களிக்கக் கண்டாணை--யேடவிழ்தார்

கூ 0.

மங்கைமணங் காணவலை வீசினு ணைக்கலைமா
மங்கை யிணங்க வருள்வாணைப்--பங்கயவாய்ச்

சம்பந்த னைவழுதி தன்சுரந்தீர்த் தேயமணர்
சம்பந்த நீக்கவருள் தந்தாணை--யெம்பந்த

நீக்குந் தமிழ்மறையா னேர்ந்துவா தாடியவர்
நீக்குந் துறைக்கணங்கி நீதிவழா--தூக்கமின்றித்

தோற்கக் கழுவிவிட்டுத் தூநீற் றொளியினிருள்
தோற்க வருளைச் சுரந்தாணை--வேற்கணிக்கு

வன்னி கிணறிலிங்க மன்னவழைத் தாணைதுதல்
வன்னிவிழி காட்டுமகா யோகியை--மன்னிவளர்

கூ 10.

ஒண்ணிதியாய் முன்னொளியாய் ஒங்குமர சர்க்கரசாய்ப்
பண்ணப் பணைத்த பழம்பதியாய்--நண்ணுமிசைப்

பாண்முரலும் ஒண்கடம்பின் பாற்பரம ணைப்போற்றும்
மாண்செழியர் கன்னி வளநாட்டின்--வேண்டியயன்

தானே வகுத்த தருக்குடைத்தாய் மால்கெவுரிக்
கோனே தனிப்பெருஞ்செங் கோனடத்திக்--கானேறும்

தண்டா ரிலங்குமுடி தான்றிகழ வேயரசு
கொண்டார்ந்து வாழங் குழந்தைக்கண்--வண்டாரும்

கஞ்சங் குமுதங் கருநீல மாமலரும்
அஞ்சங் குடவளைக ளார்மருதம்--நஞ்சங்

எ 0.

கரந்தமிடற் றண்ணலார் காலிற்கண் சாத்தி
உரந்தவா வாழியைக்கொண் டோங்கு--பரந்தாமன்

கோயில் கொளும்புறவுங் கூட்டமா யாங்காங்கே
வேயில் கொளுங்குறிஞ்சி மேனிஸும்--சேயமலர்

மாமா தவள் மருவு மாநகர மென்னவொளிர்
பூமா தவள்வளரும் பூநகரிற்--ருமகிழ்ந்தே

இன்பமா யெக்களிப்பா யேற்கு மிரவலர்கள்
துன்பந் துறக்கவள ருந்துயோன்--அன்பிற்கே

நல்வரம் பாயினோன் நானிலத்தின் வண்டர்களை
வெல்வரம்பின் மிக்க விறலுடையோன்--சொல்வரம்பு

எரு.

சற்றுங் கடவாதான் றண்ணளியான் றின்மையுளான்
பற்றைச் சிவனடியார் பாற்பதிப்போன்--உற்றுணரும்

போத முடையான் புகழுடையான் புன்மையிலா
நீத முடையா னிறையுடையான்--ஓதரிய

மாட்சியான் வண்மையினான் மாற்றருஞ்சீர் நல்லிளமைக்
காட்சியில் கண்டு களிப்படைவோன்--ஆட்சிசெயும்

ஆற்ற லுடையா னருளுடையா னண்டர்களும்
போற்ற லுடையான் புயவலியான்--நாற்றிசையும்

கொண்டு மதிக்குங் குணமுடையான் மூவுலகுங்
கண்டு மதிக்குங் கருணையினான்--பண்டுள்ளோர்

அரு.

நற்றவத்தான் வந்த நலமுடையான் ஞாலமதைச்
செற்றமின்றிக் காக்குந் திறலுடையான்--கொற்றமிகு

சக்கரத்தான் சங்குடையான் சந்ததமுஞ் சாற்றிடுபஞ்
சக்கரத்தான் றண்கொடையான் றுளாளன்--மக்கட்

பிறப்பின் பயனுணர்ந்தே பின்னமிலா வீகைச்
சிறப்பின்மே லன்பு சிறந்தோன்--அறப்பயனை

யார்மாட் டடைகுவமென் றூர்வமொடே சாரும்வறி
யார்மாட்டி லன்பி னருளண்ணல்--பேர்நாட்ட

வந்தான் வளர்ந்தான் மகிழ்சிறந்தா னற்பெரும்ப
தந்தா னருளெனவே தான்கொண்டான்--நந்தாப்

அரு.

பெருந்தனத்தான் செல்வப் பெரியன் வியக்கும்
பெருந்தனத்தான் நெய்வப் பிரியன்—வருந்தனத்தில்

இச்சையுள்ளான் மிக்க வெழிலுள்ளா னல்லபொருள்
விச்சையுள்ளான் வேத விழுப்பொருளான்—கொச்சையிலா

வேட்கையுடை யான்பகைவர் வீரம் பிளக்கவென்றி
வாட்கையுடை யான்பெரிய வாழ்வுடையான்—தோட்டுவமை

மற்றில்லா வீரன் வலாரி குலத்தோன்றல்
பற்றில்லார்க் காக்கும் பலனுணர்வான்—வெற்றியிகு

மாரவே னோக்கும் வடிவுடையான் மாமயிற்கு
மாரவே னோற்கும் வாழுடையான்—ஆரமணி

கூ0.

அம்புயத்தான் சங்கரன்பா லன்புடையான் மாலீன்ற
அம்புயத்தான் மெச்ச மவையுடையான்—அம்புவியில்

வந்திரப்போர்க் கேற்கு மலர்முகத்தான் காரளிகள்
வந்திரக்கு மாலைசெறி மார்பகத்தான்—நந்திரக்கந்

தன்னுடன்வில் லாருந் தடக்கரத்தான் சொற்புலவர்
தன்னுடன்வில் லாவருள் தண்கரத்தான்—மன்னுமலை

ஏங்கிடவே வீங்கு மிருபுயத்தா னண்டர்முடி.
தாங்கிடவே யோங்கு தருபதத்தான்—ஓங்குபுகழ்

கண்டொலிக்கும் வீரக் கழலுடையான் வீரருயிர்
உண்டொலிக்கும் வைவே லுறுப்புடையான்—பண்டிசைத்த கூடு.

ஆன்றோ ரிலக்கணத்திற் கான்ற விலக்கியமாய்க்
கான்றோன்றுங் காயாவின் பூவணத்தான்—யான்றோர்ந்து

சாற்றவொண நற்றகையான் சாராதா நும்வலிந்து
போற்றநிற்கு மெங்கள் புவனேந்தான்—மாற்றலர்க்குக்

கூற்றுவனு யல்லாரைக் கூர்ந்தகனி வோடேற்றுப்
போற்றுவன னாகும் புகழ்ச்சிங்கம்—தேற்றமின்றி

வன்பி நெதிர்த்தவரை வாரித் தரையிஷித்
தன்பி னடக்கு மடற் களிறு—மன்புலவர்

மான் மதித்து வரிசைபொழி மாமேகம்
வான மதிக்க வளர்தருவாம்—மீனமுதற்

கூ00.

பத்தாகுந் தோற்றம் பயன்பெறவே சீலமுறு
சத்தாவ தாரமாய்த் தான்பிறந்த—சுத்தகுண

சீராமன் போலச் செழித்துவளர்ந் தோங்குமெங்கள்
சீராம நாதேந் திரதீரன்—ஏர்பெறவே

என்றுமொரு தன்மையா யேற்றமுடன் வாழ்ந்திருந்த
குன்றாத செல்வக் குபேரனாங்—கன்றாத

சீர்த்தி நிறைநல்லா தீனமழ கண்ணலருள்
பார்த்திபனன் னோன்பு பழகிவந்தோன்—பேர்த்தமலை

மற்புயமு மேலா மதித்திறமு முற்றிலங்கி
அப்புதச் செய்கைபல வாய்புரிந்து—சொற்றுலங்கும் க0ரு.

மன்சிறந்த சுப்பைய வள்ளற் பெருந்தகையைத்
தன்சிறிய தந்தையாத் தான்பெற்றோன்—கொன்சிறிதும்

இல்லாத வீர னினிய செழுங்குணத்தான்
பொல்லாத புன்னெறியிற் போகாதான்—செல்வத்தின்

மிக்க கருத்துடையான் வேறொன்றை யுன்னுதான்
ஒக்கல் பொருள்முதலா வுள்ளுவோன்—தக்கமதிச்

சேயகுணச் சண்முகனைச் சேட்டச் சகோதரனாப்
நேயமொடு பெற்றே நிலவுமன்னன்—மேயவலி

மிக்க திறலுடையான் வேட்டந் தனில்விரப்பன்
தக்ககளை ஞர்த்தாங்குஞ் சாப்புடையோன்—பக்கலுறு கக0.

பின்னோ னறுமுகப்பேர் பெற்றபெருஞ் செல்வத்
தன்னோனை யின்றுணையா யார்வமுற்றோன்—இந்நாளிற்

பேதமில்லாச் சிந்தைப் பெருமை யுடையனாம்
ஓதரிய சுற்றமதி லுத்தமனாம்—சீதமுறும்

அன்புடைய னாந்தலைவ னானை கடவானாம்
இன்புடனே பக்க விருப்பவனாம்—மன்பெருமைக்

குற்றவனா மோங்கு முயர்சாமி நாதப்பேர்க்
கொற்றவனை மந்திரியாய்க் கொண்டுவப்போன்—செற்றயின்றிச்

சார்ந்தவே தாந்திவழி தன்னில்வந்த சீலனெறி
நேர்ந்துகின்ற மேலா நிலையினின்றோன்—கூர்ந்தநலச் ககரு.

சிந்தையா னூர்காஞ் சிரங்காலான் மாதவத்தால்
வந்தமக்கட் பேற்றின் வளமுடையான்—நந்தலிலா

மாமனையான் செல்வ மலிவுடையான் வண்டுளபத்
தாமனையே போற்றுந் தருக்குடையான்—மீமனேநேர்

மால்சுந் தரராச மாமனையே மாமனெனச்
சீலமொடு பெற்ற திறலுடையான்—ஞாலமதில்

நல்லறத்தாற் நிற்படியே நாளுக்கு நாட்சிறப்பாய்
இல்லறந் டாத்து மியல்புடையான்—மல்லன்மிகச்

சார்சீல மால்வெள்ளைச் சாமிதனை மைத்துனனாச்
சீராகப் பெற்ற சிறப்புடையோன்—பாரதனிற்

கஉ௦.

றேட்டாண்மை யுள்ளான் திருமருவு நல்லாறார்
நாட்டாண்மை யுள்ளான் நறும்பழனங்—கூட்டமுறும்

ஒக்கூரின் வாழ்வுகர் சாமி புறவோனைத்
தக்கநன் மைத்துனனாத் தான்பெற்றேன்—சிற்சுமலை

பூழிபட மோதும் புயவலியான் தங்குலத்தார்
வாழியென வாழ்த்தும் மதுகையான்—ஆழியென

நீர்சூழ் கழனி நிரைசெறியும் நற்பொரவ
ஊர்வாழுஞ் செல்வன்மிக் குண்மையுள்ளான்—தார்வாழு

மார்ப் னரசப்ப மாமுகிலை வான்றுணையாய்ப்
பார்மகிழப் பெற்றிலங்கும் பார்த்தீபன்—ஏர்பரவு

கஉ௧

பாகனே ரிப்பதியிற் பண்பினமர் பில்லப்பன்
மோகமிசு தோழமையை முன்கொண்டோன்—மாகமுறு

கார்மேக வண்ணனைப்போற் கற்புடைய மாதரிரு
பேர்மருவ வாழும் பெருந்தவத்தோன்—நார்மிருந்த

கோசலைகை கேசியைப்போற் கூர்ந்தகனி வாய்வளர்க்கும்
மாசிலா வன்னையர்பேண் மாமதலை—ஈசனருட்.

பேற்றாற் கிடைத்தமக்கட் பேறுடையான் நெய்வவருள்
நீற்றாற் றுலங்கு நெறிச்சமயி—நோற்றார்

மனம்போல வாழ்வருளு மாதேவ னல்லா
தினமழக வையனையே சிந்தித்—தினமகிழத்

கஉ௦.

தங்களுக்குல தேவதையைச் சந்ததமும் போற்றியிக
மங்களமா வாழு மகபதியான்—பொங்கமுடன்

எண்டிசையுஞ் சென்ற வெழிற்கீர்த்தி தன்னிறமாய்
விண்டிகழ வோங்குமுயர் வெண்மலையான்—ஆண்டர்பணி

ஈசன்முடி தன்னி லிருக்குமந் தாகினிபோல்
வாசமுறு நற்சோண மாந்தியான்—தேசமதின்

ஆருந் தலைமை யமைதியுட னுட்சிபெறும்
ஓர்மையுறு நல்லவா றூர்நாடன்—கார்மேகம்

துஞ்சம் பலசோலை துய்யநீர் வாவிதடம்
இஞ்சியகழ் நாற்பாலு மேய்ந்திருக்க—விஞ்சுமணி

கநரு.

மாடகூடங்கள் வரிசையா யுற்றிலங்கப்
பாடகர்கள் சாலை பலமடங்கள்—பிடுபெறு

தந்திரங்க ளோதுந் தவச்சாலை நூனிலயம்
மந்தணமா யோகிபர்கள் வாழுமிடஞ்—சந்ததமும்

பைந்தமிழைக் கற்றுப் பயில்கழக மேழிசைகள்
சந்தமுற சீவோங்குந் தனியரங்கம்—விந்தைநடஞ்

செய்யா யுதப்பயிற்சி செய்கின்ற பல்சாலை
ஐயமிடுஞ் சாலை யறச்சாலை—பையரவம்

சூடும் பெருமான் றுணைவி திருக்கோயில்
கூடுபல தேவர் களின்கோயில்—பாடகன்ற

கசு0.

ஆதிசைவர் வீதி யரசர் பெருமறுகு
கோதில் வணிகர்குழாங் கொண்மறுகும்—ஏதமிலா

வேளாளர் தம்மிருக்கை வீரமிகு மிந்த்ரகுலக்
காணையர்கள் வீதி கணிகையர்கள்—வாழ்வீதி

பேரா வணமுதலாப் பின்னமில்பல் சாதியர்கள்
தாராள மாய்ச்செறிந்து தங்குமிடஞ்—சீரான

இத்தனைநல் லங்கவணி யேற்றமுடன் பிளிறு
மத்தகயத் தின்னார வாரமும்—புத்தியுளோர்

தேரு மிலக்கணங்கள் சேர்ந்தகுதி ரைக்களைப்பும்
ஊருமிர தத்தா லுறுமொலியும்—பாரணைத்தும்

கசுரு.

கொள்ளையிடுங் காலாட்கள் கொக்கரிப்பு மொன்றாகி
மெள்ளவிண்ணி லெட்டும் வியப்புடைத்தாய்—ஒள்ளிலேவேற்

சிற்காரப் பங்கயக்கைச் செம்மற் குமரேசன்
மங்காத நற்கருணை வாழ்வுபெற்றுப்—பொங்கமுறும்

எந்நகரு மிந்நகருக் கீழிலையென் றேழுமரசஞ்
சொன்னகராக் காட்டுந் தொனியுடனே—பொன்னகரை

ஒட்டிவளர் கோபுரங்க ளுன்னதச்சி றப்புடனே
மட்டில்லா தோங்கிடும்பூ மாநகரான்—விட்செறிந்து

மாசிலா விர்த்ரகுல வள்ளலெனுங் காட்சிதரு
வாசமுறு கற்பகப்பூ மாலையினுள்—பாசமின்றி கரு.

நிற்கு முனிவர் நிலைகுலையப் பாற்கடலார்
கற்கியாம் விண்டுதுயில் கண்கிழிக்கப்—பொற்கமல

வேதன் கலங்க விரிந்த கதிரிவி
சீத மதிசூலச் சேருடுக்க—ளேதமுற்றே

பாரி லுதிர்ந்துவிழப் பண்ணவர்க டானடுங்க
வாரிதியுந் தத்தளிக்க மாநிலத்தோர்—சூரடைந்து

காதிற் பிரளயம்போற் கேட்டுக் கலக்கமுற
மாதிரங்கள் யாதோ வெனமயங்கச்—சோதிவண்டார்

மும்மதமு நெற்றி முகப்பொறியும் வெற்புகளை
இம்மென்முனம் பேர்க்கு மிருகொம்புஞ்—செம்மையுறுந் கரு.

தன்னிறையைப் போற்றார் தலையை மிதித்துருட்டும்
வன்மை மிகும்பாசக் கால்வலியும்—புன்மையென

எட்டுக் கரிகளையு மெட்டிப்பார்த் தேவலியைத்
தட்டு மழல்விழியுந் தாம்புழைக்கை—விட்டுயரக்

கங்கா சலமருந்திக் காட்டுக் கொழுங்கவட்டை
துங்க வொடித்துழக்கி துண்கரும்பின்—துங்கரசர்

தன்னைக் குடித்துத் தருக்கிக் கவளமுண்டு
பொன்னிழைபி னற்படாம் போர்த்தனவாய்த்—தன்மனையின்

முன்றிலுறு சேவகத்தின் மூரி முழக்கினெடுங்
கன்ற மணியார் கரியுடையான்—வென்றியொடு கரு.

சற்கீர்த்தி யட்டசம்பத் தாதி மணிநிதியம்
இற்கீர்த்தி சிந்தையுன்னு மிட்டசித்தி—சொற்கீர்த்தி

யாவு மளிக்கு மிலக்கணங்க டானமைந்து
கோவின் மனத்தின் குறிப்பறிந்து--பூவுலகும்

பொன்னுலகும் வாரிதியும் போயுலவும் வன்மைபெற்று
மின்னொளிபோன் மேனி வெளுப்படைந்தும்--உன்னதமாய்ச்

சித்திரத்திற் றீட்டவொண்ணுச் செவ்வி யுடலினொடு
பத்தி வரிசையுறு பற்செறிய்--எத்திசையும்

நாதஞ்சேர் வீரகண்டை நாற்கா லிலுங்குலிக்கச்
சீத விலாழி சிறுநதியாய்க்--காதமுற

ககரு.

மல்ல கதிமுதன்ம னோகதியா மைங்கதியுஞ்
சல்லாப மாய்க்காட்டிச் சாரிசுற்றி--வல்லபஞ்சேர்

சிங்கவர சேங்கக் கணைத்துச் சிரந்துக்கிப்
பொங்கமுறு காற்குரத்தின் பூழியெழுந்--தங்கதிரை

மூடி மறைக்க முனைந்து நடம்புரிந்து
நாடியெதிர் நிற்கு நயப்பரியான்--பூபெறு

மேகக் குழாத்தில் விளங்கி முழங்கியண்டம்
ஏக விடிக்கும் இடிக்கொடியான்--மோகமுறு

மன்றல்கொடை வென்றியிவை மாட்சி தனைக்காட்டி
யென்றும் முழங்கு மெழின்முரசான்--பொன்றாத

ககரு.

வீரத்தாற் றுட்டர்களை வீட்டுமொய்ம் புண்மையாற்
நீரத்தா னீதித் திறமையால்--வாரத்தால்

சிட்டர்களைப் போற்றுஞ் செழுங்குணத்தான் மன்பதைகட்
கிட்டமுடன் வாழு மியற்கையால்--அட்டதிசை

யாரும் புகழு மமைதியான் மாதருமஞ்
சாரூந் தகைமைத் தலைமையாற்--பாரதனில்

எல்லாருந் தன்பே ரிசைக்க விசைந்தமன்ச்
சொல்வரம்பி னிற்குந்தொல் லாணையினுன்--அல்லகற்றுஞ்

சீத மதிபோற் செழுமையுடன் றண்ணிசார்ந்
தோதவொணு நீழ லுயர்குடையான்--மாதவஞ்சேர்

ககரு.

காமதே னுந்தருவுங் கார்முகிலும் பின்னிடையத்
தாமகிழ்ந் தோகைபுரி தண்கொடையான்--மாமதியுங்

கொன்றை யரவறுகங் கூவிளநன் மத்தநதி
துன்றுகரந் தையாத்தி தும்பையெருக்--கொன்றுசடை

யீசன்மகிழ் தோழ நெழிலளகை மாநகரின்
வாச னிகர்த்து வளர்செல்வன்--தேசமிகு

செந்நெல் கழுகுதெங்கு தேமா பலாவாழை
கன்ன ல்செழு மஞ்சள் கருணையொடு--தன்னினமாத்

துன்னும்பல் போகத் தொகுதிப் பலன்பெருகிப்
பின்னமின்றித் தாமே பிரியமுட--னன்னயமா கஅ0.

யாரு மளந்து கணித்தற் கரிதான
சீருடனே வெற்பின் றிரட்சியைப்போற்--பாருவக்கச்

சந்ததமுந் தநது தழைதது ஸர்வாகும
நந்தாப் பெரும்பூமி நல்வளத்தான்--சிந்தைமகிழ்ந்

துய்யவந்தார்க் காக்குமியல் புண்மையினப் பேர்ப்படைத்த
உய்யவந்தான் பேரூரு முற்றருகே--செய்யவவளன்

ஒங்கிப் பலனளிக்கு மொப்பிலா லூர்பலவும்
ஆங்கே யொருசே கரமாக--வாங்கியே

நாடு மதிக்கவுயர் நன்னெற் களஞ்சியமும்
மாடமும் மேலுயர்ந்த மாளிகையும்--பாடுறவே கஅ1.

வான மளாவ வகுத்தமைத்துச் சூழ்ந்திடுமத்
தானமதில் வாழந் தகுங்குடிக--ளானவர்கள்

மாறாப்பே ரன்பிடுனாடு வந்து பணியவா
ணேறாக வீற்றிருந் தின்பமுற்று--மீறாத

பேராணை யைச்செலுத்தப் பேணி யருங்கடமை
தாராள மாகவந்து தான்குவிய--நேராகக்

கண்டு களித்துமனைக் காரி யிருவருடன்
விண்டுவினைப் போல்வளரும் வேளாடுனான்--மண்டுவள

மிக்குப் பொலிந்து ஷயக்குங் கதிர்கணிறைந்
திக்கினத்தை மோது மெழிற்செந்நெல்--புக்கபலன் கக0.

மாக வரைசொரிந்து மல்கும் வரம்பிகந்த
ஈகை நலவழுக்கை யேந்தலான்--பாகமயில்

ஈசனார் பெற்றத் தினம்போ னலநிறைந்த
பாச வெருது பலவுடனே--தேசமிகு

பன்னிறத்த வொண்சாதிப் பாற்பசவுங் கன்றுகளுந்
துன்னிப் பலுகுந் தொழுக்குழுவான்--மின்னியொளிர்

மாமணியால் வச்சிரத்தான் மன்னுங் கருநீலத்
தூமணியாற் பச்சைத் தொகுதியால்--வாமமிகு

கோமே தகத்தாற் குளிப்பதும ராகத்தாற்
பாமேவு செம்பவளப் பல்கணத்தாற்--கோமேவு ககநு.

வெண்டரளக் கூட்டத்தான் மேவுவயி றூரியத்தாற்
றண்டளிர்க்கு நற்சந்தர் காந்தத்தாற்--கொண்டமைத்த

பித்திகையுஞ் சாளரமும் பெற்றிப் பெருந்தளமுஞ்
சித்திரத்துண் விட்டச் செறிவுகளும்--பத்திகளும்

போதிகையு மேன்மாடிப் பொற்பு மணிமாட
வேதிகையுந் தொங்க விசேரமுஞ்--சோதியொளி

மண்டு மலங்கார மண்டபமுஞ் செந்தமிழோர்
அண்டு நிழலா மரசிருக்கை--கொண்டுதிக்கு

சிங்கார மண்டபமுஞ் சேர்ந்தபல கட்டுகளும்
பொங்கமுறு பள்ளி யறைப்பொலிவும்--எங்கனுமே 200.

அல்லிருநீ யண்டவொட்டா தப்பா லகற்றுவிக்கும்
எல்லொளிபோற் பல்லொளியார்ந் தேகமாய்--வில்லுமிழும்

தேச திரண்டு செறியவே பார்த்தவர்கள்
பேச மியல்பிற் பெருவளனும்--மாசகன்ற

விண்டலத்தார் தந்த மிருக்கையென மேனிலைகள்
கொண்டிலவு முன்னதத்தின் கொள்கையும்--என்டிசையும்

பாயொளியாற் பச்சைப் பரித்தே ரவனறனது
சேயொளியின் தேசதுவுந் தேறவொண்ணு--தாயொளியிக்

கேய மலர்மாத ரெண்மர் களுங்கனிந்து
நேயமுடன் கோயில்கொளு நீர்மையுந்--தூய 200.

மதியுடையோ ருள்ளம்போன் மாசின்றி மேலா
யதிகசீ ருஞ்சிறப்பு மார்ந்து—வதிவுதரும்

எந்நிலையு மிந்தநிலைக் கீடோ வெணப்புலவர்
சொன்னிலையைக் கொண்டுவளர் தோற்றமுள்—நன்னிலையைப்

பண்பாய்ப் பொருந்திப் பகலிரவும் முடாத
தண்பவளப் பொற்சதவந் தானமைந்து—விண்புவியின்

போகமெலாந் தந்து புகழ்பேரால் வளர்ந்துயரு
மாக மளாவு மனையுடையான்—மாகவள

முண்டு களித்துலவு மும்பற் பெருமுழக்கும்
அண்டு பரியி னதிகனைப்புந்—கண்டெவருந் உக0.

சென்று சிறப்படையத் தீவிரமாய்ச் செல்கவென
நின்றுபலர் சாற்று நிறைமுழக்குந்—குன்றாத

வீரராங் காணையர்கள் மேனிமைகொட் டாமனின்றே
ஆரவா ரஞ்செய் யதீர்முழக்குந்—தீர்முடன்

ஈட்டி யெறிவேல்வா னெய்யுந் கொடுங்கணைகள்
பூட்டி வில்லுந் தாங்கிப் பொருகரிபோன்—மேட்டிமையாய்

ஆசார வாச லமர்ந்திறைவ னுணைதனைக்
கூசாம லாளுந் குறிகாட்டி—நேசமுடன்

தத்தம் பெருமை தனையுரைக்கும் பேரொலியுந்
கத்திகையிற் கொண்டோர் கனைப்பொலியும்--பத்தியதாய்ப் உகரு.

பல்வாக னுதிப் பரப்பி னமரொலியும்
மல்வீரர் கூடி வழத்தொலியும்—வில்லொளிசெய்

கைப்பிரம்பர் கஞ்சுகியர் கைதூக்கி மன்னாவென்
றெப்போது மெச்சரிக்கை யேத்தொலியும்--இப்புவியில்

பாவலர்க னாவலர்கள் பாடகர்க ளாடுநர்கள்
ஆவலொடு சேர்ந்தே யவரவர்க்குத்--தேவையுள்

எப்பொருளும் பெற்றதிக வெண்களிப்பாய் வாழியெனச்
செப்ப மொடுதருப்பிச் சென்முழக்கும்--மைப்படியுந்

கண்ணார்கள் மங்களுச்சொற் காளாஞ்சி யேந்தொலியு
மண்ணாள் மன்னர் வருமுழக்கும்--பெண்ணாளும் உஉ0.

பாக னடியார்கள் பாரமனைக் குள்ளடைந்தே
பாகவன்ன முண்டு படர்முழக்கும்—மோகமுடன்

வெவ்வே நிரவலர்கள் விண்புகழ்கன் னாவெனவே
செவ்வனே பொன்னேற்றுச் சென்முழக்கும்—ஒளகியமில்

மேலாங் குடிகளெலாம் வேண்டிக் கடமைகளைச்
சீலமுடன் சேர்த்துத் திகழ்முழக்கும்—மாலானோர்

தம்மை யறிந்திறைவர்ச் சாற்றித் துனியகற்றிச்
செம்மைசெய் வாயில் செலுமுழக்குங்—கும்குமென

மத்தளமுந் துத்தியும் வாய்வினை தாளமும்
ஒத்துநட மாதாஞ்ஞா முன்னதமாய்ப்—பத்திபத்தி உஉரு.

யாகநின்று கைகோத் தரசின் புகழ்விரித்து
மோகமுடன் பாடி முயன்றுநடம்—நாகர்பதி

வாழார் வசியரம்பை மாமே னகைகூந்தற்
ருழேர்தி லோத்தமைபோற் றுனடிக்கும்—போழ்திலெழு

கான்முழக்குங் கைமுழக்குங் கண்டத் தெழான்முழக்குந்
தேன்முழக்கு டுமானாகிச் சென்முழக்கும்—வான்முழக்கும்

வாரிதியு வாமுழக்கும் மற்றெப் பெருமுழக்கும்
பாரதனிற் றேற்கும் படிமுழங்கி—வார்விசித்த

மங்கலஞ்சே ரின்னியங்கள் மாறாம லேழுமுழங்கச்
சங்க முழங்கித் தமிழ்முழங்கப்—பொங்கமொடு உஉரு.

பூரணகும் பங்கள் பொலிய வலங்கார
தோரணங்கள் துன்னத் துவசங்கள்—தீரமொடு

விண்ணி லுலாவ விளங்கித் திகழ்ந்ததிக
புண்ணியஞ்சேர் வாசற் பொலிவுடையான்—எண்ணமைந்த

துய்யமணி மண்டபத்தி னுப்பண் டெலங்கொளியேர்
செய்யகன கத்தினுற் செயதமைத்து—மையகன்று

சாற்றுநவ ரத்தினமாஞ் சாதி மணிகளையே
யேற்ற முடனே யிழைத்தழுத்தி—ஆற்றன்மிரு

பொன்னரிமான் றுங்கு மரசிருக்கை யிற்பொலிந்து
மின்னும் புகழ்வேண் குடைநிழற்ற—உன்னரிய உஉரு.

சித்திரம்போன் மங்கையர்கள் செய்ய விணைக்கவரி
நத்தியிரு பாலு நனிவீசப்—புத்தியிரு

சொல்லினைஞன் சண்முகன்பிற றேன்றலா மாறுமுகச்
செல்வரிரு பாலுஞ் சிறந்திருக்க—வெல்வலிமை

வாசகனா நற்சாமி நாத மகிபனன்பாய்
தேசின்முகம் பார்த்துத் திகழ்ந்திருக்க—மாசகன்ற

தன்னிறையி னுள்ளம்போற் றானே பணிபுரிந்து
சொன்னிறையைக் காத்துமனத் தூய்மையுடன்—எண்ணிறந்த

பொற்பை தனைத்தாங்கிப் பூமா னுரைநோக்கி
மற்புயனா நற்பூ வணலிங்கன்—செப்பமுடன் உசு0.

தானே யமர்ந்தருகிற் சார்ந்துநிற்க வன்றலர்ந்த
பூநேர் முகமும் பொலிந்துதிகழ்—மீனேறி

ஆடுகொடி மார னருச்சுனைப் போலழகன்
புடுபெறு சொக்கலிங்கப் பேர்வணிகள்—நாடுமென்பு

நேடிக் களிப்புடனே நேர்ந்திருக்க நல்லாரைத்
தேடிப் பழகுந் திருநலத்தான்—கூடிப்

பிரியா மனமுடையான் பேச்சிற் சமர்த்தன்
மரியாதை யிற்சிறந்த மாண்பிற்—பெரியவழி

தன்னி லுதித்தோன் றமிழிற்பே ரன்புடையான்
பன்னுபெரு வித்துவநற் பத்தியுளான்—மன்னுமுயர் உசு0.

வான நமதுசிவ மார்க்கந் தனைநாளும்
ஞான மொடுதுதிக்கு நன்மதியோன்—மானபரன்

சித்தஞ் சலியாத சீர்வாய்ந்த நற்புலமை
முத்துச் சவாதுப்பேர் மூதறிவோன்—புத்தியிரு

சார்தன் மகமதுச வாதுச்சேய் தன்னுடனே
யேய்ந்த வவையி னினிதமர்ந்து—வாய்ந்ததிசை

போற்று மெழிலிலங்கு பூபதியின் சீர்த்தினை
யேற்றமொடு சாற்றி யினியதமி—நூற்றலுடன்

பாமாலை சூடிப் பரிந்து களித்திருக்க
நாமகனின் மாகருணை நன்குபெற்றுத்—தேமதுர உரு0.

வாசகமுங் கல்வி, வளமும் வடமொழியும்
நேசமுட னல்லோர்பா னீமென்புங்—கூசுமனப்

பெற்றியுஞ் சொஞ்சுவையும் பேசும் பொருட்செறிவும்
பற்று மலங்காரப் பாவினத்தை—உற்றவள

னாக்குந் திறனு மரனடியிற் பேரன்பும்
ஊக்கமு மேலா யொருங்கமைந்து—தார்க்குஞ்

செய்வலிமை யெண்ணித் திகழ்ந்து நமதுரிய
செய்யமால் ராமநா தேந்திரற்கு—வையமிசைச்

செய்ய கலைபயிற்றுஞ் சீலன் விசுவகுல
துய்யனுயர் வானசொன்ன பாரதிப்பேர்—மெய்யன்பால் உருதி.

தந்தலைவ னுக்கினிய சந்தப்பா மாலைநிதஞ்
சிந்தைமகிழந் தேபாடிச் சேர்ந்திருக்கச்—சந்ததமும்

ஆன்றதூற் கேள்வி யறிவோர் பலர்சூழ்ந்தே
ஏன்மனனு நீதி யிசைத்திருக்கச்—சான்றோர்

மதிக்கும் புகழினொடு வைபவத்தைப் பார்த்து
நிதிக்குப் பெரிசுயானு நேர்ந்து—கதிக்குமொளித்

தாரகைவி னுடே தழைத்தோங்குஞ் சந்திரன்போற்
சீராக வாழுஞ் சிறப்புடையோன்—பாராண்ட

பாண்டியர்க்குச் சீமை பரிவாக வாண்டனித்தும்
மாண்டிகழு மாதினத் தார்மகிழ—வேண்டியவா உரு.

றிப்பதியைக் காத்தே யினிதனித்தும் மேலானோர்
செப்பியவா நேழ்மிச் சேகரத்தைத்—தப்பின்றி

ஆண்டு கொடுத்து மதன்பிறகு நற்றேவை
ஆண்டிருந்த சேது பதியரசர்—சேண்டிகழும்

கீர்த்தி மலியுங் குழந்தைப் பதிக்கெவுரிப்
பார்த்திப ராதியாய்ப் பார்புரந்தோர்—சீர்த்தி

வழிவழியா மன்னர் வகையோர் மகிழப்
பழியொழிந்த திண்டோட் பலமுந்—தழைய

வடவேங் கடத்தான் மலரடியில் வைத்த
திடமான பத்தித் திறமுங்—கடங்கவிழ்ந்த உரு.

வெள்ளாணை யேறும் விமலனா நல்லுடையான்
கள்ளொழுக்கும் பூவார் கழல்பதித்த—தள்ளரிய

பத்தித் திறத்துப் பயனுங் கடைப்பிடித்தே
எத்திசையும் நற்புகழ்ச்சி யேறியே—நத்தியநற்

பாரரசர் மாற்றார் பகையைக் களைந்தொழித்தும்
தீரமொடு வேங்கைபுலி யைச்செறுத்தும்—கோரமுடன்

மன்னர் சினந்து மலர்க்கரத்திற் காலதனிற்
றுன்னி யிடுத்தனை யைத் தூளாக—உன்னுமனப்

பத்தியாற் போக்கிப் பலன்காட்டி யேதிசுழ்த்தும்
சுத்தவைதீ கச்சைவத் தூநெறியில்—வித்தகராய்க்

உள0.

கண்ணிழந்த வந்தகர்க்குக் கண்கொடுத்தும் மாற்றாரான்
மண்ணிழந்த பேர்களுக்கு மண்கொடுத்தும்—எண்ணிறந்த

காட்சி பலவமயங் காட்டியும் பாரின்மிகு
மாட்சியுட னுக்கும் வணங்காராய்—ஆட்சிசெய்த

பீடுபெறு மன்னர் பெருந்தவரால் வன்பாண்டி
நாடுமதித் தானென்ற நற்பேரும்—தேடுந்

திறைகொண்ட சொற்பெரியான் சின்னாண்டி வீரம்
இறைகொள் சிறுக்கொந்தி யேன்றே—அறைதலொடு

வேண்டாத் தலையன் மிகுவிர காண்டிபன்பல்
லாண்டுபஞ்சந் தாங்கி யடற்பேரும்—பூண்டிறைமார்

உளடு.

தத்தமது பேரைத் தகுதியுடன் சாற்றிடவே
அத்தகுதிப் பேரு மணிந்துபேர்—வித்தைமதி

நாடும்ரெகு நாதநல்ல தம்பிஉடை யார்முத்து
நேடும் விசய ரெகுநாதன்—தேடும்

விசய ரெகுநாதன் மேலான தீரன்
வசையிலா முத்து வடுகன்—இசைநாத

நல்லதம்பி நல்லுடையார் நன்மொழியால் யாவரையும்
வெல்லும் விசய ரெகுநாதன்—புல்லுஞ்

சவுமியநா ராயணன் முத்து வடுக
நவநாத நல்லதம்பி நல்ல—தவமேவு

உள0.

நல்லுடையார் நல்ல கருப்பன் பிரதாபச்
சொல்வலிமைச் சுப்பையா சேருவையும்—வெல்வலிமை

வீர மிகுதீரம் வேண்டாரை வேண்டாத்
சூரத் தனம்திக சொல்லுறுதி—பாரத்

கருணை கனநீதி கண்ணபிரான் பத்தி
தெருண்மிசுந்த ஞானச் செறிவும்—பொருண்மீதில்

இச்சையில் லாச்சிந்தை யெங்கும் புகழ்ப்பரப்பு
இச்சை யுணர்வு மிகுதியுடன்—எச்சையையும்

விஞ்சும் வசன மிகுதிப்படும் வேண்டாதார்
கெஞ்சும் பெருமைக் கெழுதகைமை—வஞ்சம்

உ.அரு.

உடையாரைக் காயு மதுகைநல்ல தம்பி
உடையா ரெனும்பேரை யுற்ற—கொடைவள்ளல்

ஆதியாம் பட்ட மனேகந் தரித்துமின்னும்
ஆதி யரசரா தீனத்தார்—தீதியுடன்

வென்றி விறல்வலியும் வீரங் கடவுணைறி
ஒன்றும் பெருமை தனையுன்னி—யென்றும்

அழியாப் பொருளா யளித்த விருதுக்
குழுவினையான் கூற வலனே—பழியில்லாக்

காவிக் கவிதைசெண்டா கற்சிவிதை வெண்கவிதை
மேவிப் பொலியுபய வெண்கவரி—பூவில்

உ.சு0.

உயர்வெனவே சாற்று முபயதீ வர்த்தி
துயல்வருமீன் ரோரணமீ யொட்டி—அயலருகார்

பொன்னிடைக்கம் பொற்பீலிக் குஞ்சம் புலிக்கொடியும்
மன்னு மரவக் கொடிமகரம்—துன்னுகொடி.

சிங்கக் கொடியனுமத் தீரன் கொடிகெருடத்
துங்கக் கொடியிடபத் தூயகொடி—மங்கலஞ்சேர்

ஐந்துவன் என்கொடியோ டானபதி னெட்டுவிரு
துந்திறனே டேற்றே யுயர்வடைந்து—நந்தலிலாப்

பட்டம் புனைந்திந்தப் பாரினிலெச் சாதியருந்
தட்டமொடு சாமியெனச் சீர்பொருந்தி—மட்டில்லா

உ.சுரு.

தாரு நிகரின்றி யாருமிறை யோரிறைமைச்
சீரும் பொருந்திச் செழிப்படைந்து--பாருவக்க

எப்பொருளு மெந்நலனு மெத்திறனும் பெற்றதிக
செப்பமுட னேங்குஞ் சிறப்புடனே--ஒப்புவமை

சாற்றவொணு விர்த்ரகுலத் தாரின் சனசமுகம்
ஏற்றமொடு வாழு மெழில்பொருந்தி--ஆற்றனமிக

நீடும் பிரபலஞ்சேர் நேர்மையுறு குன்னமா
நாடுமதிக் கும்பெருமை நன்குடையான்--ஏடவிழும்

பூங்கா நிறையுமந்தப் பொற்புமிகு நாட்டினைச்சேர்ந்
தோங்கும் பலவாங்க ளுற்றுயர்வாய்த்--தேங்கமழு

௩௦௦.

மாபலா வாழைதென்னை வண்கமுகு தண்கரும்புக்
காபலவுஞ் சூழ்ந்து கவின்றாவே--பூமலியும்

செஞ்சாலி யாதிச் செழும்போக நற்பலன்கள்
விஞ்சுகிறை நீரான் மிகுந்தோங்க--அஞ்செறியும்

பொற்புகிறை வேப்பங் குளப்புத்தூர் தன்னிலுறை
கற்புகிறை யிர்த்ரகுலக் கர்த்தனா--யற்புதமா

ஐந்தடக்கும் விர னருணிறைந்த மெய்ஞ்ஞானி
உய்ந்தடங்கு நன்னெறியே யோர்ந்தனனா--பைந்தமிழ்க்கோர்

சிங்கமுய ரில்லறத்திற் சீமா னறுமுகவேட்
செங்கமல பாதஞ் சிரமணிந்தோன்--துங்கமுறு

௩௦௧.

நம்பூதி சாதனத்தை நன்ற யறிந்தடைந்தோன்
அற்பூருஞ் சிந்தை யழகுடையோன்--கற்போரும்

யோகியரும் வேறுக நோற்றோரு நோற்பவரும்
ஆக யனவரத மாங்குறவே--மோகமொடு

பெற்றோ னினிப்பெரிய பேறுவே றில்லையென
உற்றோ னுலகிற் கொருவன்மந்--பற்றில்லாச்

சின்மயநற் றேசிகனார் செல்வனரு ணற்புதல்வன்
தன்னியல்பிற் சத்துவத்தே தான்றோன்றி--நன்னயஞ்சேர்

சத்திய மேவாய்ந்து சாற்றுகப டொன்றில்லாப்
புத்திதனின் மாறாத பொற்புடையான்--சத்துருவும்

௩௦௨.

நேயமென்றே கொள்வா னிறைதவறான் றீமைதனிற்
நேயான் மனவிரக்கந் தூய்மைபுள்ளான்---மாயா

சகத்திற் பொருந்தான் றடவலிமை வீமன்
நகத்தைப் பொருபுயத்து நம்பி---அகத்திற்

வருவிருந் தோம்பி மறுவிருந்து நோக்கும்
அருமருந் தன்னவுய ரண்ணல்---திருமருவு

மாமனையா னல்ல மகப்பேற்று னுற்றவத்தான்
காமனையே வென்ற கவினுடையான்---பூமன்

சிருட்டிக் கொருவன் செகத்திற் கொருவன்
தெருட்டிப் பிறைச சிறந்தான்---இருட்டிற்

நகடு.

கொருசோதி யைப்போ லுலகர்மெச்ச வாழ்வோன்
இருசோதி யேந்தரன்பா லிட்டன்---வருசோதிந்

தன்மை யுடையான் றழைக்கு முயர்மேழி
நன்மை யுடையா னலமுடையான்---புன்மை

அறியாத வுள்ளத் தழகன் மனைவந்த
வறியாரைக் காக்குமுயர் வள்ளல்---சிறியார்

பெரியாரென் றுன்னிமறு பேதமுறை காட்டா
மரியாதை யுள்ளகுண மானி---தெரியாத

பேர்க்குந் தெரிந்தார்க்கும் பேச்சொன்றே யன்றியிப்
பார்க்கு ஞுரைதிறம்பாப் பாங்குடையான்---யார்க்குமே

நகடு.

நல்லவனாஞ் சோனைமுத்து நாம நயந்தோன்பால்
எல்லொளிபோல வந்த வெழின் மிகுசேய்---மல்லன்மிகு

மாறனரி மர்த்தனன்றன் டந்திரியை யன்னுன்பாற்
பேறடையப் பொன்கொண்ட பேருருவை---மாறடையா

நற்பரிகள் வாங்க நடந்த பெருந்தகையை
அற்பகுண மாகாத வண்ணலைப்---பொற்பிற்

பெருந்துறையைச் சார்ந்து பெருமானைத் தாழ்ந்து
பெருந்துறையை நாடிப் பிறங்கிக்---குருந்தடியிற்

சற்குருவா யீசனைக்கொள் சற்குருவைப் பாண்டியன்றன்
பொற்குவையாற் கோயில்செய்த பூசரனை---அற்புதமாம்

நகடு.

வாசகத்தைப் பாடு மழைமுகிலே யீசன்மணி
வாசகவெ னப்புக்கு மாமணியைப்--பாசமறுத்

தானந்த மான வருள்வடிவை யுண்மையறி
வானந்த வுண்மை யறிந்தாணைத்--தேனூந்து

கொன்றையா னைக்குதிரை கொண்டுயிற்ருஞ் சேவகனுப்
அன்றுவரச் செய்தவெங்க ளாண்டகையை--நன்றும்

பரிக னுருமாறப் பாண்டியன்றன் கோபம்
இரியக் கொடுத்துன்ப மேக--விரிதிரைபாய்

வையைப் பெருக்கடங்க மாநக ரைக்காக்க
மையகன்ற வந்தி மயக்கமறச்--சையமகள்

௩௩௦

பாகம் பிரிந்த பவளத் திருமேனி
ஆக மறைத்தே யழுக்கடைந்த--ஏகனவ்

விண்சுமக்கு மாமுடியின் மீதுகழை வேயங்கூடை
மண்சுமக்க வைத்தபெரு மாதவனைப்--பண்சுமக்கும்

சொல்லிதரு மண்டத் தொகுதிதொறும் பட்டிடவே
அல்லிகமுங் கண்டத் தரன்முதுநில்--ஒல்லெனவே

மாறன் பிரம்படியை வாங்கவைத்த காரணனை
மீறு மிருள்கடந்து மேவுநல்--லாறடைந்து

தில்லைவனஞ் சேர்ந்து சிவயோகத் தேயமர்ந்து
தொல்லையிரு னீர்த்த சுடரொளியைப்--பொல்லா

௩௩௧

அழுக்கா றடைந்தெம் மரனைப் பழிதந்
திழுக்காற்றின் மேவி யிறுமாந்--தொழுக்கமிலாப்

புத்தர்களை வாதிற் புரங்காட்டக் கண்டாணைச்
சித்தியென மூகைச் செயல்போக்கிப்--புத்தமகட்

கன்னிகைக் கீசன் கவினைவிடை யாயுணர்ந்தி
மன்னுசிவ நன்னெறியின் வாய்ப்பாணைத்--துன்னுமெழிந்

பாவை யுரைத்த பவளத் திருவாயாந்
கோவையுரை யென்னக் குறிப்பறிந்து--மால்விடையான்

உள்ளங் களிக்க வறுதிப் பொருள்பயக்குந்
தெள்ளமுதச் சொற்கோவை செப்பவே--பிள்ளைமதி

௩௩௨

வைச்ச சடையான் மலர்க்கரத்தாற் றீட்டித்தன்
கைச்சாத்துங் காட்டக் கதியளிக்கும்—விச்சைத்

திருவா சகமுந் திருக்கோவை யாரும்
ஒருவா சகமெனவே யோதும்—பெருமைபினை

அன்றுநமக் கீர்த வழுட்கடலைச் சிற்சபையில்
ஒன்று பரவெளியி னூடுகலன்—தொன்றித்தான்

முனே விளங்குந் தனிமுதலை மெய்ச்சமயக்
கோனான வெங்கள் குருமணியை—ஆனேறும்

அண்ணற் கினித்த வடிக்கையெம் மாளுடைய
வண்ணச் சிகாமலியை வாளுறும்—எண்ணரிய

நட்சுந்.

மாணிக்க வாசகரை வாழ்வு வந்தாரைப்
பேணிக் கரங்கூப்பிப் பேசரிய—காணிக்கை

யாக வுடல்பொருளு மானியுமே யொப்புவித்துச்
சோகஞ் சிறிதுமின்றி வாழ்தூயன்—மோகமுறும்

பாரின் நிலையாமை பார்த்துப் பயன்கருதிச்
சீரி னொழுகுந் திறனுடையோன்—பேருடைய

தொண்ட ரடிப்பொடியே தூய நறுமலராய்க்
கொண்டணியுங் கொள்கைக் குணமுடையோன்—வண்டரிடம்

அண்டாத சேயோ னடியர் பெரும்புகழைப்
பண்டைமுறை யாகப் பரிந்துரைப்போன்—அண்டர்பதி

நட்சுந்.

காத்தருளுஞ் செவ்வேட் கடவு டிருவடியை
நாத்தழம்பு காண நனிதுதிப்போன்—பூத்திலங்கும்

வெண்டா மரையிலுறை மெய்ஞ்ஞான வாணியிரு
தண்டா மரைப்பதங்க டாங்குவோன்—கண்டினிய

தேன்பாலுந் தோற்கச் செறிந்ததிரு வாசகநற்
தேனருந்து செல்வச் செழுந்தவத்தோன்—ஊண்டைந்து

தோன்று முடம்பி னுறுதியெனத் தொல்பதஞ்சேர்
ஆன்றமணி வாசகத் தன்பினேன்—மாண்டநல

உள்ளமே யுள்ளமென வுண்மைக் குறிகொண்டு
கள்ளமின்றி வாழுங் கருத்துடையான்—ஔாரியசீர்

நட்சுந்.

ஆகும் பலகலை ளாய்ந்துமனச் செவ்விபெற
மோக முடன்பயில் முன்னிற்பான்—சோகமதை

நீக்கும் பெரிய திருநீற்றுத் தொண்டின்வழி
ஆக்கும் பயன்கொ ளருட்பாலன்—பாக்கமழுஞ்

செய்யவா யாண்டவனாஞ் சீராரு முத்தையப்பேர்
எய்திவளர்ந் தோங்குமெம் பாவலனை—மையகன்ற

உள்ளமொடு மன்னு முயிர்போலக் கர்த்தோம்பிக்
கொள்ளும் பெரிய குணக்குன்றம்—சொல்லுமந்தப்

பாவலன்கை யேற்ற பணிமுடிந்து பேறடைய
மேவி விருப்பான் மிகுநிதியை—ஆவலுடன்

நகூ 0.

சுந்துயிரு மானமு மேம முறக்காத்த
சார்தகுணம் வாய்ந்த தனிவள்ளல்—வாய்ந்தனிமேன்

மற்றோரை வள்ளலென வாயால்ப் பாவலவன்
உற்றுவரையா வண்ண முதலினோன்—பற்றிநித

நண்பி னினத்தி னனிசிறந்தண் னாவென்றே
அன்பி னழைக்கு மமுதுரையான்—தன்பெருமை

ஒன்றையே கொண்டோங்கு மொப்பில்லாக் கோசிகனா
அன்றுசெயும் வெள்ளி யதைக்காத்த—மன்றல்கமழ்

தாரா நிராமணிவன் றுனென்ற லிப்பெரியோன்
சீரான பாவலவன் செய்வேன்வி—நேராகப்

நகூ 10.

பேணியே காத்தல் பெரிதாமோ பார்புகழ்க்
காணிவன் வண்மை கவினுடைத்தே—பூணிலங்குஞ்

சேரர் தமிழின் செழியர் புகழ்வளவர்
பாராளுங் காலம் பலகலைஞர்—சீராகப்

பாடிப் பரிசில்பெற்ற பான்மைதனை தூல்வழியாற்
றேடிப்பார்த் தன்றோ தெரிந்தனமால்—மூடமின்றி

எல்லோருங் காணு மிவன்கொடையைப் பேசுதற்குச்
சொல்லா யிரநாவோன் றேன்றலோ—முல்லைக்

கொடிக்குத்தே ரீந்துங் குளிர்ந்த மயிலுக்
குடுத்தாடை யோரா துவந்தும்—படுத்தசீர்த்

நகூ 0.

தம்பி மகிழத் தலைகொடுத்துப் பாவலரை
வெம்பு மிடியகற்றி மேனியசீர்ப்—பண்பெல்லாம்

செய்தல் கொடைமடபாந் தேறிப் பயனுணர்ந்து
செய்தலன்றோ வள்ளற் றிறனாகு—மெய்துபுக

மேறு மிராமநா தேந்தர நெழிற்கொடையே
யாறுணர்ந்த தென்றிங் ககமகிழுவேந்—தேறுமதி

வள்ள லிவன்காண் மகிதலத்தி லம்மரபன்
உள்ள வுக்கு முயர்வுடையோன்—ஒன்னொளிபி

னாலே யிருளை யகற்றும் பரிதியைப்போற்
காலேயு நல்குரவாங் காலிருளைச்—சீலமுளோர்

நடனந்.

தம்பா லணுகா துதவந் தருவனையான்
முன்பு தவமுடித்த மூதறிவோன்—செம்பொன்

பெறும்பே றறக்கென்றே பேசுதன்மட் டாகா
துறுஞ்செயலிற் கண்டே யுவப்பான்—மறங்கடிந்த

மற்றோரில் வள்ளலைப்போல் வண்மை யுயர்நலத்தைக்
கற்றோரா ரிங்குகனக்குக் காட்டுநெஞ்சே—கொற்றமிகும்

எம்மிறையா மால்ராம நாதேந் திரனீண்டுச்
செம்மையுறு வள்ளற் சிறப்புடையோன்—வெம்மையென்ப

தெவ்வளவும் காட்டா விதயத்தோன் கற்றுசிறைந்
தொனியில் லாரையே யாதரிப்போன்—செவ்வியுறு

நடனந்.

மாலே யிலங்கு மணிமார்பன் மாறடுவெவ்
வேலை யிலங்கு மினிப்புயத்தோன்—சாலநெடும்

பொற்பா ரரசு புரியு மளகேசன்
இற்பெருக வாழு பெழினலத்தான்—அற்பினொடு

பக்கத்தார் சூழப் பவனிபல காற்போந்தவ்
வொக்க லுடனமரு மோர்நாளிற்—றக்கோரால்

நாடும் பெருமை யிராமநா தேந்திரமால்
நீடுபெறு பொய்கை சிவந்தாடி—ஆடகச்சீர்ப்

பொற்சரிகை யாடை புனைந்து திருநீற்றை
அற்புடனே நெற்றித் தலத்தணிந்து—விற்புருவத்

நடனந்.

துடே திலத மொளியிலங்கத் தென்பொதியக்
கோடுதரு சந்தநறுங் குங்குமப்பூ—நாடுபச்சைக்

கற்பூர நானங் களபந தருபுனுரு
அற்புரு மித்தனைபுஞ் சோத்தரைத்துப்—பொற்பிற்

செழுங்கலவைச் செஞ்சேறறை மெய்யதனிற் சேர்த்து
ஒழுங்குபெறப் பூரி யுவந்தே—அழுங்கலிலாக

கண்ணிமையா வாளுருங் காதலிக்கக் காதிரண்டின
கண்மரக தக்குண் டலங்கலிட்டிப்—பொன்னியரோ

கண்ட சரங்கனக மாலை மகரகண்டி-
வெண்டரள மாலை வெயில்விசி—மண்டொளிசேரந நகூ0.

தேற்ற நவமணிந னேறும பலபதசுஞ்
சாற்று மதாணித தனிபபதககம்—ஆறநமிரு

வாகு வலய மருவுகே யூமொளிர்
மோகனக மாலை முதலாய—வோகையுடன

யார்புதோன் மீதின மருவ வணிநதுகொடை
ஆருங் கரத்தி னழகாகச—சோதரவே

விலலுமிழ் பொறகடக கங்கணங்கண் மேவவிட்டு
வல்லகணை யாழி மகிழ்ந்தணிநது—கல்லிழைத்த

பட்டை யரைஞா ண்டையிற் பரிநதணிநது
துட்டர்மன மஞ்சங் குறிதோன்றுந்—திட்டமுள நகூ0.

விரக் கழலை விளங்கு மிருபதத்திற
சேர விசித்துச் செறியவிட்டு—மாரனைச

சுங்கார மாகச் சிறகக வணிந்துருவம்
பொங்கெழில் காட்டிப பொலிவுபெற—அங்கமுயர்

கன்னியர்கண் மோகக் கடற்கட் படிநதுகவிள்
நன்னயமாய்ப் பார்த்து நனிமகிழப்—பொன்னிழையால்

ஏபந்த புதுவாடை யேந்தித் தலைப்பாகை
ஆய்ந்துகட்டி முத்துத் தூராயணிந்து—காந்தமிரு

விரவா டன்னை விசித்தங் குறையிலிட்டிக்
காளுந்தி தங்குலத்துக் காளையெனப்—பாரதியக் ச 00.

கற்பகப்பூ மாலை கனிந்துதிரு மார்பணிந்தே
அற்புதத்தோ டாங்கே யம்பொழுதின்—மற்புனைந்த

திண்புயத்து மாலாகிச் சேல்விழியார் நோக்குகடைக்
கண்டிட்டி பற்றாது காக்கவெனப்—பண்பரவு

கொவ்வைக் கனிவாய்க் கொடியிடையா ராலத்தி
செவ்வைடா யேந்திநற் றிட்டிகுற்றித்—தெவ்வர்முடி.

தாக்குந் திருத்தா ளடலரசே சந்ததமும்
ஆக்கமொடு பாரதனை யாண்டினிதாய்க்—காக்கவென்று

வாழ்த்த வமைச்சர் மறையோர்க ளாசிரொலக்
காழ்த்த கலையாற் கவிவாணர்—ஊழ்த்துயரை

சுரு.

நீக்க வறிவு நிறைந்த புகழ்ச்சான்றோர்
வாக்கதனால் வாழ்த்து வழங்குறும்—பூக்கமழு

மாலை யிலங்குசூல தேவதையை வாழ்த்தியயல்
வேலையென மேதனியோர் மேவிவாச்—சீலமுடன்

மாலா மிராமசா மிச்சேர்வை வண்மைபிது
சீலவெள்ளைச் சாமி யெனுஞ்செல்வர்—கோலமுடன்

தாங்கிக்கை லாகு தரவும் வலப்பாதம்
ஆங்குமுன்னால் வைத்தே யடற்கரிபோ—லோங்கிருடந்

தெப்பொழுதும் மாறு தெழின்முரசு தான்முழங்கும்
ஒப்பில்லா வாசார வாசலுற்றுச்—செப்பமுறு

சுரு.

பூமகளு மாமகளும் போல வெழில்பொலிந்த
காமர் செறியுமனைக் காதலியர்—தாமிருவர்

வானமுறு மின்போல் வணங்கு மிடையுடனே
மான வணிகள் வணைந்திலங்கத்—தேன்மொழியார்

தாங்குந் தனிச்சிவிகை யூழ்ந்துமா நேவிகள்போற்
பாங்குடனே தன்னிரண்டு பக்கமதி—லோங்கியிரு

வல்லிக் கொடிநால் வகைமலரும் பூத்தணுகி
வில்லுமிழும் பச்சைமலை மேவியே—மெல்ல

வணைந்து படர்ந்தபெரு மாட்சியெனக் காட்சி
இணங்கத் தழுவி யிணங்க—அணங்கனையார்

சுரு.

தம்பிருவ ரோடுத் தடந்தேர் தனிலேறிச்
செம்மையுட னுர்ந்து செறிந்தலங்கிக்—கொம்மைமுலைச்

சீதேவி பூதேவி சேர்ந்தமரும் விண்வைப்போல்
மாதர் நிறையு மறுகிலுற்றுச்—சீத

மதிவதன பங்கைமார் மற்றுமுள்ளோர் சூழ்ந்து
விதியி னமைந்து மிளிர்ந்தே—பதிமகிழ்ப்

பக்கந் தனிநமருஷ்ப பாதுகாப் பாகவரத்
திக்கெட்டு மெட்டிச் செவிடுமண்டு—மிக்கவொலி

காட்டுந் தடாரிபம்பை கச்சரிநற் சங்கம்வென்றி
நாட்டும் முரசு நகார்திமிலை—மேட்டிமையார்

சுஉ௦.

பேரி தவிலுடுக்கை பேசங் குடமுழவு
வாரிலங்கு தோற்கருவி வாகாகச்—சீரிலங்கு

நாக சுரம்வினை நல்லியாழ் வேய்ங்குழலோ
டாகத் தலைமயங்கி யற்புதமாய்—மேககுழாம்

போல முழங்கிப் பொருகடலைத் தோற்கடித்து
ஞாலம் வியக்க நகர்ந் துவரன்—கோலமுறு

மங்கல தீத வரிசை யடுக்கடுக்காய்ச்
சிங்கார மாகச் செறிந்துவரத்—திங்கட்

குடைநிழற்ற வெண்சா மரைகுலவ மாதர்
இடையிடையிற் சூம்பங்க னோந்தத்—தடைகிடையார்

சுஉ௧.

தேகுமி னென்றே யெழிலால வட்டங்கள்
வாகாகக் கைவிசு மாறதுபோன்—மாகமெட்டித்

தானே யசையத் தனிமகர தோரணங்க
ளானிலங்க முன்னே யசைந்துசெலத்—தேன்மொழியார்

அம்பொற்கா ளாஞ்சி யடைப்பை தனையேந்திச்
செம்பதும் மங்கையர்போற் சேர்ந்துவர—வம்பிறங்கும்

கஞ்சகியர் கையோச்சக் கைப்பிரம்பர் விசிவரக்
கிஞ்சகவாய் மாதர் கெழுமையுடன்—அஞ்சிலம்பு

கூவிச் சிலம்பக் குதித்து நடம்புரிந்து
மேவி யிறைமுன் விரைந்துசெலத்—தாவுபரி

சுஉ௨.

வீரர்களும் வாள்பிடித்த வீரர்களுங் காயிலேவேல்
வீரர்களும் வில்லேந்து வீரர்களும்—தீரமொடு

கொக்கரித்து மன்னன் குறிப்பின் படிநடக்கப்
பக்கத்தின் மாற்றோர் பணிந் துவரத்—தக்கபெருஞ்

சுற்றும் நேயர்களுந் தோழருந் தம்மிறையைப்
பற்றித் தொடர்ந்து பரவிவரக்—கொற்றக்

கரியுடையான் வந்தான் ககனத் துலாவும்
பரியுடையான் வந்தான் பசும்பொன்—விரியுமணித்

தேருடையான் வந்தான் செழிந்தகா லாட்படையின்
சீருடையான் வந்தான் சிறக்கவே—தாரார்

சுரு.

மணிமார்பன் வந்தான் மணக்குந் துளபக்
கணிமார்பன் வந்தான் கரத்தின்—அணிதிருமும்

சங்காழி யான்வந்தான் றுரணியிற் செல்வமது
பொங்காழி கொண்டபூ மான்வந்தான்—மங்காப்

பெருமிசையான் வந்தான் பிறங்கவுயர் பேறு
தருமிசையான்—வந்தான் றருப்போற்—பெருகுங்

கொடையுடையான் வந்தான் குறிக்கு மொழுக்க
நடையுடையான் வந்தான் னனுந்—னடைவுடனே

காக்குங் கருணைக் கடல்வந்தான் காசினியைப்
பூக்குமயன் பூக்குபூ மான்வந்தான்—ஆக்கமிகு

சசு.

நல்லாறார் நாடன் நனிவந்தான் நாட்டமின்றிச்
செல்லாருர் செல்லாத சேய்வந்தான்—மல்லன்மிகு

பூநகர்வா முழங்கள் புகல்வந்தான் போகமுறு
மாநகர்வாழ் செம்மல் வழிவந்தான்—ஈனரையும்

ஆதரிக்குஞ் செங்கை யவன்வந்தான் ஆடகப்பூண்
மாதரிரு பேர்மருவு மால்வந்தான்—ஈதமிகு

புத்திரசந் தானம் பொலியவந்தான் போற்றமுயர்
மித்திரரைக் காக்குமெழில் வேள்வந்தான்—நத்திவளர்

சுற்றந் தழுவுஞ் சுதன்வந்தான் றுழின்னறிக்
கற்றவரைக் காக்குங் கடல்வந்தான்—கொற்றமதிப்

சசுரு.

பேரறிஞன் முத்தையப் பேருடையெம் பாவலனை
ஆருயிர்போற் காக்குமண் ணல்வந்தான்—சாமிகு

கார்மேகன் வந்தான் களையாத வென்றிடனை
யேர்பாவி ராமநா தெந்தைவந்தான்—சீருடனே

யென்றுதிருச் சின்ன மியம்பி யவன்செவியில்
ஒன்ற வழதம்போ லேயுக்குக்—மன்றல்டனை

வீராதி வீரா விசயா குமணுமற்
போராதி யிற்சிறந்த போரேறே—பாராளும்

மன்னு சிறந்த கலைவலா யோகைமிகு
கன்னு நிதியிற் கனதனதா—பொன்னொளிரும்

சரு0.

மார்பா திகழ்வச் சிரதேகா வண்டலம்பு
தூர்மேய தோளா தடக்கையா—காரார்

கடல்வண்ணு நீதிக் கவினுடையாய் மாற்றூர்க்
கடலேறே காட்சிக் கழகா—திடமுடைய

சீராம நாதேந் திரதீரா வள்ளல்களின்
பேரை நிறுத்தவரும் பெற்றியாய்—மாரனே

யென்றுபல வந்தியர்க ளேத்தெடுப்ப ஆடனமகள்
நின்று நடம்புரிந்து நேர்செல்லத்—தூன்றும்

இடிக்கொடிவின் டாவி யிலங்கக் கடல்குழி
படிக்குளையர் வான பரிசான்—அடிபெயர்த்துத்

சருநு.

தேரைச் செலுத்திச் சிறந்த பவனிவருஞ்
சீராம நாதேந் திரதீரன்—தேர்முழக்குஞ்

சூழ்ந்த படைமுழக்குஞ் சென்றுதூ தாயுரைக்க
ஆழ்ந்த கருத்தன்ன வாரிருள்சேர்—தாழ்குழலிற்

பேடுவண் டிதீப் பிணங்குந் தொடைமலரின்
ஏடவிழச் செந்தே னிறைதுளியுண்—பாடனிகள்

போலவிழி மாதர்குழாம் பூந்தாரான் பொற்பினிலே
சால மயங்கித் தளர்நடையி—னூலெதிர்து

செஞ்சந் தனக்குழம்பு தீய்ந்துதுக ளாயுதிர்
நெஞ்சிலுறு மாரமணி நீருக—விஞ்சுதனங்

சசு0.

கச்சைக் கிழித்தெனக்குக் காட்டென்று மேலெழும்பப்
பச்சை வளைகழன்று பாரில்விழ—அச்சமுத

லாதியா நான்கு மகன்றோட ஆடையிடை
நீதிரா தேநழுவ வேளரசிற்—கேகிருக்கநக

அல்குல் புடைத்துவிம்ம அஞ்சிலம்பு வாய்திறந்தே
ஒல்கு மிடைமெலிந்த தென்றோத—மல்லன்முத

மீதுவேர் முத்துதிர விற்புருவந தான்சுழிக்க
மாதர் விழிசிவங்க மையழியச்—சீதநறும்

தேனா சிதழ்துடிக்கச் செஞ்சொன் மொழிகுமுற
மீனேறு கேதனவேள் வில்லெய்தக்—கானேறு

சகடு.

மென்கணைகண் மூன்றும் விரைகதுமார் பிற்றுளைக்கத்
தன்கணுறு கடமந் தலைக்கேறி—மின்கணம்போற்

கூடியிறை பேரழகைக் கூர்ந்த விழிகளினால்
நாடி விருந்தாய் நனிபுகித்தாத்—தேடித்

தவஞ்செய்துங் காணக் கிடையாத் தவமே
நவமா யெதிர்ந்தோன்று நாத—பவமதனிற்

சிக்கி யுழல்வார்போற் நீரமுன மாரனிடஞ்
சிக்கியுழல் கின்றோஞ் சிந்திரங்கி—மெய்க்கினிமை

தந்தனைந்து காமத் தடங்கடவி லாழ்ந்தவெங்கள்
சிந்தை மகிழ்சிறக்கச் சேராயோ—சந்ததமுங்

சஎ0.

காத்தற் றெழிநுடையாய் காரிகையார் காவல்மிகக்
காத்தற் சிறப்பெனலைக் காணாயோ—ஏத்துயிர்மேல்

நெஞ்சிரங்க வேண்டாமோ நேரிழையே மெங்களது
நெஞ்சிரங்கும் பாட்டை நினையிரோ—தஞ்சமென்று

வந்தவரை யாதரிக்கும் வள்ளற் பெருந்தகையே
இந்தமுறை நன்றோ வியம்பிடுவாய்—முந்த

ஒருகுன்ற மேந்தியநீ யோவாதெம் மாப்பில்
இருகுன்ற மேந்த லெனிதே—அருகொன்றி

ஆடையின்றி நீராடு மங்கையர்க ளாடையெலாந்
தேநிறும் புன்னைதனிற் சேர்த்துவைத்துப்—பிடுடனே

சஎரு.

ஊதுங் குழல்கேட்டவ் வாய ரொருங்குவந்து
போதுநிகர் மேனிக் குறிபொத்தி—யீதழகோ

ஆடைதா வென்றிரப்ப வஞ்சலிசெய் தாற்றருவேன்
தோடணிந்த காதுடையீ ரென்றுசொல்ல—ஏடவிழ்ந்த

மாலையணி கூந்தலார் வண்கடலக் கைகூப்பிங்
காலே மசிழ்ந்து கலையனித்தாய்—மால்படிந்த

எம்முடைய யாங்களே ஈந்தே மினிதேற்றுச் *
செம்மையுந் தேரதனிற் சேர்த்திடுவாய்—விம்முதனங்

காட்டிக் குறியதனைக் காட்டி யிருகரத்தை
நீட்டியுடை கேட்கவிது நேரமோ—சேட்படுநாள் ச.அ.0.

ஆவிலை யிற்றுயின்று யாங்குதுபோ லெம்வயிரும்
ஆவிலேயிற் றுயிற லாகாதோ—காலும்கிடப்

பையரா விஞ்சயனம் பண்ணினீ ரின்றெமது
மெய்யரா விஞ்சயனமீம்வுயிர்—செய்யவடி

வாரும் பதினா மிரத்ததிக வாய்ச்சியர்கள்
பேருவக்கச் சேர்ந்த பெருந்தகையோய்—வாருவக்குங்

கொங்கைதர வந்தேமைக் கொண்டனிகர் வண்கொடைநின்
செங்கையாற் றுங்கினிது சேர்த்ததற்கும்—பொங்கமுறப்

பக்கத் திருக்குமிரு பாவையருக் கஞ்சினையோ
சக்களத்திப் போராட்டந் தான்செய்யேயம்—மிக்கொளியார் ச.அ.0.

சேமத்தே ரேறித் திருவுலா வந்தனையெம்
வாமத்தே ரேறி மகிழ்ந்திடுவாய்—நாமமதைச்

சாற்றும் பெருமை யுரைசரத மாகவே
யேற்றமண மாலே யினிதளிப்பாய்—ஆற்றலின்று

வாடு மெமது மனங்களிக்கக் கட்கடையால்
நாடி யொருவார் ததை நவிலாயோ—பிடுகிறை

வள்ளலென்று கொண்டார் மகிழ வரபருளும்
ஒள்ளிலவேற் செவ்வே னெனவுணர்ந்தேம்—வள்ளியோய்

காணுந் திறனுடைய காதலேம் யாங்கண்டணங்
காணும் படிக்குக் கடைக்கணிப்பாய்—பூணிலங்கு ச.கூ.0.

மாரணையும் வென்ற வடிவுடைய மாராசச்
சீராம நாதேந்தரச் செம்மாலென்—ரூரழகின்

மங்கையர்கள் கூறி மயங்கினின்றார் மன்மதனுந்
தங்கை யலுத்துச் சலித்துநின்றான்—துங்கமுறு

மங்கலத் தேரு மறுமறுகிற் சேர்வுகண்ட
சங்கையறி யாப்பேதை தானொருத்தி—பொங்கமுறு

தந்தைதாய் மோகந் தலைக்கேறிச் சூலடைந்து
வந்து பிறந்தவிள மாணிக்கம்—நந்துமுதல்

ஓதும் பிறப்பி னுதிக்காம லோங்குகஞ்சப்
போதுறுவோ னாய்ந்து பொறித்தமுத்து—மேதினியிற் சகூடு.

கட்டித் தொடுப்போர் கரத்திலுற்று வாடாமல்
வட்டில் வளர்ந்த மருமலை—கிட்டுமன்னை

நீடா தரும்பி நிறையனிக ளாற்சாம்பி
வாடா தரும்பு மலர்மலை—பாடுபெற

நோற்றார் மனவுறுதி துண்டுகளாய்ச் செய்யமதன்
போற்ற வுதித்த புதுவிரம்—தேற்றமிரு

சாற்றும் புலவர் தருந்தமிழின் மிக்கசுவை
யேற்றுக் கணிந்த விளநருந்தேன்—பாற்கடலின்

வந்த வழுதும் மதியழுதந் தோல்வியுறச்
சந்தமொடு வந்த தனியழுதம்—கந்தமலர்

நூ.

எய்யு மதன்கை யிருந்து வணங்காமற்
செய்ய மொழிபயிலுந் தீங்கரும்பு—சைதவர்பாற்

செல்லும் புலவர் சினமொழிபோற் காளையரைக்
கொல்லுங் கொடும்புருவக் கூர்ங்கண்ணான்—வெள்ளம்பார்த்

தேமப் பயிருழவர் இட்டவிதை யங்குரமாய்ப்
பூமி பிளந்துவரும் பொற்பெனவே—காமமொகுள்

உள்ளே யரும்பிவளர்ந் தொப்புயர்வி லாதினிமேற்
றுள்ளிக் குதிக்குந் துணைமுலையாள்—தெள்ளியரால்

ஆய்ந்த குழலொலியு மாரமுதுங் கைப்பகலம்
வாய்ந்து குழறு மழலையாள்—பாய்ந்தமத

நூ.

ஆடவர்க ளாசை யளவா யணியுமலர்
சூட வளருஞ் சரிசூழலாள்—பீடுபெறும்

அங்க விலக்கணங்க ளானமைந்த முல்லேமுகிழ்
துங்கமொடு தோன்றுஞ் சுடரெயினுள்—அங்கத்

தொருகுறையு மின்றே லுலகில்வசைச் சொல்லேத்
தருமென் றிடுகுமிடைத் தையல்—வரும்பருவ

நின்றுபகை யாகு நெறிநினை யா தம்புலியை
யின்றுவா வென்னு மியலினுள்—சென்றாடி

தன்னி லுறுநிழலைத் தான்பிடிக்கக் கையோச்சி
அன்னேயென் றேங்கி யரற்றுவாள்—மண்ணிற்

ஞக0.

சிறுசோற்றை யுண்ணெனவே செம்பதுமைக் கூட்டிச்
சிறுகோபங் காட்டுஞ் சிறுமி—மறுகிலுறு

தெற்றியினிற் சித்திரத்தாற் செய்தகிளி யையாயே
பற்றித்தா வென்னும் பதுமையாள்—நற்றவத்தால்

சுன்றரை யாட்டு மினியதிரு மஞ்சனமாய்
ஆன்றவா யின்னீ ரருவிநெஞ்சாள்—சான்றாண்மை

நீத முடையார் நினைவன்ன வெட்டுணையும்
பேதமில்லாச் சிந்தைப் பெரியள்காண்—ஓதும்

பருவமண மீன்றார் பரிந்துசெயும் முன்னே
தெருவின்மணங் கண்டசிறு செல்வி—மருவுநிழல்

ஞகந்.

பார்த்துப் பரிகசித்தாய் பாரெனவே சிற்றடியால்
ஆர்த்து மிதித்தே யகமகிழ்வாள்—காத்திருக்கும்

அன்னையரு மாயத்தா ருஞ்சூழ நேரில்வரு
வன்னமணித் தேரின் மலியுமெழிற்—பொன்னொளிசேர்

மாத ரிருவர் தடந்தோண் மருவமகிழ்
நாதனு மால்ராம நாதேந்தர—நீதமுறு

வள்ள லழகை மலர்விழியாற் றுன்பார்த்து
வள்ளக் குமுத மலர்வாயாள்—உள்ளமுறு

காமக் குறிசிறிது காட்டுவாள் போலன்னாய்
சேமத்தே ரூர்பவன்றோள் சேர்ந்திலங்கூர்—தாமமேல்

ஞஉ0.

மாலானே னந்த மலர்மலை யின்றெனக்கு
மாலானேன் தண்கரத்தால் வாங்குமென—மாதான

பெண்மகவைப் பார்த்துப் பெருந்தகையோன் செல்லுமுலா
எண்ணிவந்த பேரி விளம்பேதாய்—எண்ணியதை

இத்தருண நாட லீழிவன்றோ புத்தியுணர்
அத்தருணம் வாங்கி யளித்தற்குஞ்—சித்தங்

கலங்கே லெனவாளா காமனுமே சென்றான்
இலங்குமொளி ராமநா தேந்தரன்—நலங்கனிய

நற்பவனி போந்த நலமுணரு மற்றொருத்தி
பொற்பா ரெழிற்பெ தும்பைப் பொன்னையாள்—உற்றதொரு டுஉடு.

மொட்டா நான்மலர்போன் மொய்த்தனியல் பாம்பருவங்
கிட்டியெழிற் கேழ்கிளருங் கேண்மையாள்—துட்டமதன்

ஆளுகைக்கு ளாகா ளெனினுமுய ரின்பமதை
யாளு மிளவரசி யாயினாள்—நாளடைந்த

மாதர் மனத்தின் குறிப்பைமதி யாலுணர்ந்தும்
ஓத வறியா துறுமுணர்வாள்—ஆதரவாய்ப்

பொற்பணிக டன்னைப் புனைப விரும்பிடுவாள்
கற்பணிகண் மார்பிலுறக் காதலிப்பாள்—அற்பிடுவா

சார்தம் புழுகணியத் தன்மனத்தி லுன்னுவாள்
ஆய்ந்த மலரணியு மாசையினாள்—வயந்தன்னை

டுஉடு.

காட்டு நடைமறந்து கஞ்சமுறு மோதிமங்கள்
காட்டு நடைசிறிது கற்றவளாய்க்—காட்டுமந்த

அன்ன நடைபுமுன்னு வையர்நடையுந் தளர்ந்து
பின்ன நடையாக்கும் பெருநடையாள்—தெண்ணீரின்

உள்ளெழுந்த நாளஞ் சிறிதுசிறி தாயுயர்ந்து
உள்ளவம யம்பார்க்கு மொண்கமலக்—கள்ளவிழா

தாருஞ் சிறுமுஞ்சேபோ லங்ககன்ற முற்பருவத்
தாருமுளை மேல்வந்த வரததுபோற்—சீருடனே

காமுறுவோர் கண்ணிடறிக் காரளகக் காட்டில்விழ
நேமழற ணவந்த நெறித்தடைபோற்—காமத்தை

டுஉடு.

விட்டாரு மையற் கணிமேவல் காணவென
முட்டியெட்டிப் பார்த்து முகங்காட்டி—வட்டமிட்டுச்

சற்று மதிக்குந் தருணமுற்றுத் தாவாமல்
முற்றவு முற்ற முகிண்முலையாள்—கொற்றமுறு

மட்டுக் கணைவேட் கரணாகும் வார்த்துமலில்
இட்டுச் செருகுமல ரெண்ணமுற்றாள்—சிட்டருரை

ஆன்ற கொலையியற்கை யாயிருத்த னன்றிற்தும்
வன்றுவரு மாண்டகைமே லேவுதற்குச்—சான்ற

துணிவுந் துணிவின்மைத் தோற்றமுமா யுள்ள
அணியிலங்கு மாதர்விழி யம்பாள்—அணியாக

ருசெ.

மன்னுமலர் வீழ்சரும்பா மைந்தர்பார் வைக்குறிப்பை
உன்னியுணர்ந் தாரு முளமதனிற்—றுன்னி

அரும்பியரும் பாக்காம மாங்குறவே போகம்
விரும்பியிரும் பாத விருப்பாள்—வரும்பருவம்

என்னைமுன்னும் பின்னுமின்றி யீங்கிடையி லுற்றதென்று
தன்னை யறியுந் தருவாயாள்—வன்னமுறு

செய்யவித ழிற்சிவப்புந் தேனு நிரம்பவொளிர்
மெய்யுஞ் சிறக்க விளங்குருவாள்—துய்யவல்குந்

செந்தா மரைபூத்துச் செந்தேன் நனைப்பிலிற்ற
வந்தநா ளென்ன மகிழ்ந்துகின்றாள்—சந்தமுறு

ருசெ.

வாய்மொழியைக் காட்ட மனமிருந்துங் காட்டாமல்
ஆய்மொழியைத் தாங்கி யமர்ந்தெழிலாள்—நேயமொடு

தீட்டு மிளங்காளைச் சித்திரத்தின் முன்னின்று
நாட்டஞ் செலுத்தி நடத்தலொடு—நீட்டுமொயிற்

செங்கரத்தை வீசிடுதல் செம்பஞ்சுச் சேடியாற்
பங்க முறுவைத்தல் பான்மொழியிற்—சங்கையின்றிக்

கொஞ்சிச் சிரித்தல் குலாவல் தனமழுத்தல்
பஞ்சுணையிற் சேர்வோ மெனப்பகர்தல்—வஞ்சமொடு

கோவித்த லாதியாங் கொள்கை விளையாட்டால்
ஆவியன்னார் காட்ட வவையுணர்வாள்—ஆவலுடன்

ருரு.

ஆடை யணிதந் தவிரு மணியணிந்து
தோடணிந்து வாசத் தொடையணிந்து—பீடணிந்த

கூந்தலைக் கோதிக் குலவு சடைபின்னி
யேயந்த தரள வடமணிந்து—ஏந்தெழிலாள்

நின்றிடுவாண் மார னிலையன்ன பூங்காவிற்
சென்று பறிக்கறையிற் சேயிழையார்—துன்றிடவே

பன்னிறத்த பேரொளியிற் பன்மணிக ளாற்செய்த
பொன்னிறத்த வம்மனைசெங் கைபுகுத்தி—மின்னிறங்கி

ன்ற வாறதுபோ லாடிப் பதம்பாடி
வாடுகின்ற துண்மருங்குல் வாடா—நாடும்

ருருரு.

விழியாட வாடிமிக வேர்வரும்ப மின்னார்
ஒழிமதியாய் போதுமென வோதப்—புதியகன்ற

கன்னிப் பருவத்தாள் கண்ணெதிரிற் காட்சிதந்த
மன்னு மிராமநா தேந்திரமால்—முன்னின்று

தாயருந் தோழியருந் தான்கனிந்து கைதொழுவே
நேய மொடுதொழுதா னேரிழையாள்—துய

கலையழுத்த முள்ளான் கவுத்துவமார்ந் தேயந்த
மலையழுத்த வெண்ணுத மார்பின்—முலையழுத்த

எண்ணினுண் முற்ற விலையேயென் றங்கழுங்கிப்
புண்ணினுள் போலப் புகலுவாள்—நண்ணியுறந்

ருசுரு.

தாயரே பச்சைத் தடங்கிரியின் பக்கத்தின்
ஆயுமென் னுள்ள மமர்தலினால்—நேயமுற

அன்பா விருத்தி யகமகிழ்விப் பிரென்ன
அன்பான தாய ரறைகுவார்—என்பகர்ந்தாய்

தக்கார்க்குத் தக்கவையே யீவர் தகுதியெனும்
அக்கருத்துக் கொப்ப வவனிதனில்—ஒக்கநிலை

இந்தரகுலத் தோன்ற விராமநா தேந்தல்பால்
எந்த விதமா யிசைவிப்போம்—எந்தம்

மயிலே யெனவுரைக்க மார்பிலொரு மாத
பயில்வாள் சூழ்ச்சிதனைப் பாரீர்—அயலிருப்பார்

ருசுரு.

கண்டதில்லை யென்று கழறிக்கை யாலிசைக்க
அண்டினின்றர் தாங்கி யவணகன்றர்—கண்டமதன்

எல்லா மறிந்து மறியார்போ லேகினான்
மல்லல் வதனமுற்ற மாடுதாருத்தி—சல்லாப

மங்கைப் பருவமுற்றாள் மாதர்க் கணிகலமாய்த்
துங்க முறவடிவந் தோன்றினின்றாள்—மங்குலீனை

விட்டிலங்கு மின்னலொளி மேனி தனிற்பணிகள்
இட்டிலங்கித் தோழியரோ டின்புடனே—கட்டிலங்கும்

ஏழுநிலைச் செய்குன்றத் தேறி யெழாலதனின்
ஏழு நிலைக்க விசைபாடிச்—காழ்ப்படிந்த

ருள0.

அம்மாளை யாடு மளவிலே கீர்த்தவளர்
செம்மலா மால்ராம நாதேந்தரன்—றம்முடைய

அம்பொற் கொடிஞ்சி யலங்காரஞ் செய்தொனிரும்
செம்பொற் கொடித்தேர் செறிந்திலும்—கொம்பனையார்

பாதம் பணிந்தார்பொற் பாவையுந் தான்பணிந்தாள்
காதம் பணிந்தாள் கருத்தழிந்தாள்—சீதமலர்

ஐங்கணையான் வில்லை வளைத்ததனி னானேற்றித்
துங்கப் பகழி சொரியினின்றாள்—சங்கை

யறிந்துகின்றாள் பேச்சி லமுதமுண்டாள் காமஞ்
செறிந்துகின்ற ளாகிச் சிறந்தாள்—புறந்திகழுங்

ருளரு.

காப்பை நினைந்தாள்கைக் காப்பதனைத் தானிகந்தாள்
சேப்பும் விடமுங்கட் சேரனின்றாள்—பூப்படிந்த

ஒதி சரியின்றா ளோங்குதனிக் கச்சவீழ்ந்தாள்
மோதுதனம் பூரிக்க முன்னின்றாள்—காதலனைத்

தேடி மனத்திற் றினைக்கும் பருவமுற்றாள்
கூடி மருவுங் குணமுற்றாள்—பிடிசையார்

செய்ய பவளவிதழ்த் தேனுஞ் செறியின்றாள்
மையிலங்கு கண்கள் மருளனின்றாள்—ஐயமின்றிக்

கற்ற மதனன் கலையை நினைந்துருகிச்
சுற்றமொழி யாவிரக்தாபமுற்றாள்—பற்றியுளும்

ருஅ0.

வாரைக் கீழித்து வளருந் தனத்தலவகும்
ஆரீ ருக் வலமந்தாள்—நாரமிசு

சார்தக் கலவை தனைவெறுத்தாள் மேகலையும்
காந்தி யுடையுங் கழலின்றாள்—காந்திமிசு

தன்னிறமு மாறினா டாங்குந் தனப்பொறைக்கு
மின்னிடையுந் தேய்ந்து மெலிந்துகின்றாள்—பின்னமிலா

வாம வரவம் படந்துக்க வண்ணமயில்
தாமவொயில் காட்டித் தபித்திட்டாள்—காமர்

அரம்பையென வுன்னு வதற்கேற்பத் தன்னின்
அரம்பைதனைத் தாங்கி யலுத்தாள்—வரம்பு

ருஅரு.

கடந்தாளென் றுன்னுங் கணக்கி லிருந்தாள்
மடந்தா னெனவறிய மாட்டாள்—இடநதோறும்

ஏகுவாள் சற்றே யிருப்பா னெழுந்திருப்பாள்
ஆகம் பசந்தே யழுங்குவாள்—மாகமனைப்

பாலிற் புகுவாள்பின் பாங்கியரைச் சீறுவாள்
யாலே மிகுந்து மயங்குவாள்—கோலிநின்ற

அன்னை யரைச்சினப்பா ளாகா மதனா
யென்னைசெய்தா யென்றே யிரங்குவாள்—சன்னல்

வழிவருங் காற்றை மறவியென்பாள் பார்த்தோர்
பழியாரோ வென்று பதைப்பாள்—கழிய

ருகூ0.

உலைந்த மனத்தாட் குறுகிகழ்ச்சி யாய்ந்தும்
மலைந்தமதன் கையோயா வண்ணங்—கலந்தவம்பை

மங்கைமார் பெய்தான் மடந்தைப் பெறுக்காளாய்த்
தங்குமனை விட்டிறைபாற் றுன்வந்தாள்—அங்குமதன்

நோய்நீங்காள் முன்போல றுண்ணறிவு தோன்றலுமே
தாயரைப் பாங்கியரைத் தான்பாரா—மேயமதி

தன்னிடத்தே நாணந் ததும்பத் தலைகவிழ்ந்து
மின்னற் கொடியொன்று மேதினியில்—மன்னியன்ன

பெண்ணரசை யன்னைமார் பார்த்துப் பெருமையுயர்
வண்ணமயி னேனின் மதிக்கழகோ—நண்ணும்

ருகூரு.

குலநலத்தை யோர்ந்திலையே கொண்டகோ லத்தை
நிலநலத்தார் காணினெறி யாமோ—இலநலத்தை

நெஞ்சி னினைத்து நிறைகாப்பா யென்றேயவ்
வஞ்சிலோ திக்குரைக்க வாயிழையாள்—அஞ்செறியச்

செய்யமலர் வாய்திறந்து செப்புலா ளாயேநான்
உய்யவந்தத் தேரி லொளிதகமுந்—துய்ய

கருநீல மாமலைபோற் கண்ணுமுள்ளங் காட்சி
தருராம நாதேந்தரத் தக்கோன்—அருகருந்து

வாழு மணமலை வாங்கி யினிதளிப்பிற்
முழாத வென்னுயிருந் தாழுமால்—வாழிமற்ற

சு 00.

என்போலு மாத ரிருவர்க் கிடங்கொடுத்தான்
பொன்போலும் மெற்குப் புகலிலையோ—என்னுங்கால்

மற்றுமின்ற தோழியர்கண் மானேயீ தென்னமதி
கற்ற கலைமறந்த காரணமென்—உற்றுணர்ந்தால்

நீயே யறிவாய் நெறிதவறிப் போய்மணத்தல்
தாயே நமக்குத் தகுதியன்றே—நேயமொடு

மாற்று ளிலாமனன்கு வாழ்வதுவே வாழ்வாகு
மாற்று ளெனுமொழியு மாகாதே—மாற்றிவை

தள்ளின யானுஞ் சாமிதனை நீமணக்கக்
கொள்ளைத் தவஞ்செய்யக் கூடுமோ—மெள்ளமெள்ள

சு 00.

நோற்று னலம்பெறலா நோற்றுநலம் பெற்றவரி
யேற்றை மனத்து ளிருத்தெனுங்கால்—ஏற்றவன்றோர்

அப்பா லடைந்ததா லாங்குணர்ந்த மற்றொருத்தி
மைப்படியிங் கண்ணுள் மடந்தையாள்—செப்பமுறு

தேன்பொழியு மேகத் திரளுண்டே லாங்கதனோர்
கான்பொழியுந் தாமக் கருங்குழலாள்—வான்பொலிந்து

பற்றுங் களங்கமிலாப் பாதிமதி பொன்றுண்டேற்
சற்றே பொருவுந் தனிதுதலாள்—கொற்றமதன்

கையிரும்பு வில்லைக் கவர்ந்துவைத்த வர்ந்துபோற்
செய்ய கரும்புருவச் சீருடையாள்—மைவிடமுந்

சு 00.

தோய்ந்து புகழ்வெற்றிச் சொற்கொலை ளாமுறையில்
ஏய்ந்து வெளுத்துச் சிவந்திருளும்—பாய்ந்துலவித்

துன்னு கருங்குவளைத் தூய்மலர்தா முண்டெனிலம்
வன்னமல ரொக்கு மலர்விழியாள்—இந்நிலத்திற்

கந்த மறியுங் குமிழின்மலர் கண்டதுண்டேல்
நந்தலிலா தம்மலர்நேர் நாகியினாள்—சந்தமுறப்

பூணிற் புடைபெயராப் பொற்பினசை யூசறனைக்
காணி னிகர்க்குமிரு காதுடையாள்—பாணிலங்காக்

கூம்பி யுலராக் குழுதமுண்டே லாங்கதனேர்த்
தேன்பிலிற்றுந் துப்பமொழிச் செவ்வாயாள்—ஆம்பலுக்குட் கூகடு

பூத்துமல ராதமுல்லைப் புத்தரும்பின் மாலைதனைப்
பார்த்ததுண்டே லன்னமிளிர் பல்வரியாள்—காத்திரமாய்த்

தேனூறல் காட்டுஞ் செழும்பவன் முண்டாகிற்
றனிகர்க்குஞ் செவ்வித் தனியிதழாள்—மாரிலத்திற்

பிற்பூச் சிலாதொளிசெய் பெற்றியுறு மாடியுண்டேற்
பொற்பினொப்புச் சாற்றுங் கவுட்பொலிவாள்—அற்புதமாய்

ஊதா தொலிக்குமொரு சங்குண்டே லன்னதைநேர்
சீதார் செழுங்கமுதச் செங்கனத்தாள்—தீதில்புரை

யுற்றடையா வேர லுலகிலுண்டே லொக்குமெனச்
சொற்ற தகுதிச் சுடர்த்தோளாள்—பற்றியுறுந்

கூ ௨ 0.

தந்தி பொருந்தாத் தனிகர யாழுண்டேற்
சந்தமுற வெப்பாந் தளிர்க்கரத்தாள்—நந்தா

வரியிலங்குங் கார்தண் மலருண்டே லொப்புச்
சரியாகு மங்கைத் தலத்தாள்—அரியநறுஞ்

செங்களபச் சேற்றின் முழுகிச் செறிந்திறுகிப்
பொங்கமுறு தேமற் பொலிவுகொண்டு—துங்கமுடன்

பூரித்து விம்மிப் புளகித் திறுமாந்து
வாரிட்டு வெண்டரள யாலையிட்டுச்—சிறிட்டு

நின்ற வினைக்குன்ற நீணிலத்தி னுண்டாயின்
வென்றமதக் குன்றன்ன வெம்முலையாள்—துன்றும்

கூ ௨ ௫

மலையடியின் வாலும் வளராலின் மீதில்
இலகுமுட லாருமெழி லுங்கொள்—தலையதனை

மன்னரம்பைத் தூரினிலே வைத்துப் படம்விரித்து
வன்னமுறத் துஞ்சுகரு மாநாகம்—இந்நிலத்தின்

மீதிருக்கு மாகில் விரும்பி யதைகிர்த்தும்
ஒது முரோம வொழுக்குடையாள்—சிதநதி

தன்னி லழியாத் தனிச்சுழியு மொண்வகுநர்
துன்னிக் கருகாத தூப்மலரும்—மன்னுயிர்தப்

பொற்பாரி லுண்டேற் பொருவு மெனவறிஞர்
சொற்பரவு முந்திச் சுழியினாள்—பிற்பொழுதின்

கூகூ0

முற்றுக வாலந் தனிநுண்டே லன்னதற்குச்
சற்றுநிக ராகுந் தனிவயிற்றாள்—தெற்றெனவே

கொண்டலையும் திங்கலையுங் கூறு மலைகளையும்
கொண்டலையும் வஞ்சிக் கொடியுலகிற்—கண்டதுண்டேல்

ஒப்பாகு மென்ன வொகிந்து பொறைக்காற்று
தெப்போதுந் தேயு மிடையினாள்—இப்புவிபில்

என்றஞ் சுநங்கா தெடுத்தபடி யேயணத்திற்
முன்றங் கலைக்குளம்பின் றேற்றமுறக்—கன்றாத

பாம்பின் படாநனைப் பார்த்ததுண்டே லப்படத்தைத்
தாம்பகருஞ் சிதக் கடிதடத்தாள்—எம்பலின்றித்

கூகூரு.

தன்மை யொடுவெம்மை சாய லீவைபொருந்தி
ஒன்மையுறும் பொற்கதலி யுண்டாகில்—வண்மையினால்

ஒப்பெனவே கற்றோ ருவமப் பொருளாகச்
செப்பலுறஞ் சோதிச் செழுங்குறங்காள்—இப்படியிற்

காற்செறி விலாத கடகமுண்டேற் சற்றுவமை
யாற்செறிய லாகுமுழந் தாளழகாள்—மேற்செறியுந்

தூர்க்கந்த மில்லாத துய்வவரா லுண்டேனி
கர்க்குஞ் செழிய கணைக்காலாள்—தர்க்கமிலாச்

சித்தசனா ராடநனைத் தீட்டி மறைத்துவைத்த
புத்தகமோ வென்னும் புறவடியாள்—இத்தலத்தின்

கூசூ0.

வாடா வனிச்ச மலருண்டே லொக்குமெனுஞ்
சேடா ரலத்தகஞ்சேர் சிறடியாள்—பீடார்

அணிகட் கணியாகு மாயிழையா ளன்பிற்
பணியப் பணியாத பாவை—துணிவாய்த்

துறந்தோருங் காணிற் றுறவைத் துறக்கப்
பிறந்தா ளெனுந் பிறப்பாள்—மறைந்திலங்கும்

காமன் றனக்குரிய காணியாய்க் காக்கவொர்ந்
தேமமுறு மின்ப விழைவியாம்—பூமன்

கரம்பார்த்து மெச்சங் கனவடிவாள் மாலைத்
தரம்பார்த்த திருக்குந் தருணம்—அரம்பையர்போற்

கூசுரு.

பாங்கியர்கள் போற்றிப் பழிச்சி வினையாட்டால்
ஓங்கு மனைபி லுடன்கொண்டு—பாங்குமுன்றில்

சேர்ந்தினிய பந்தாடல் செய்கவெனப் பெண்ணரசி
கூந்த களிப்பாற் குடங்கையினில்—ஆர்ந்துதிகழ்

பந்தேந்தி யாடிப் பலமலரும் பூத்தலர்ந்த
சந்தமுறும் பொற்கொம்பு தன்னையொத்துக்—கந்தமலர்க்

காரணிக ளார்ப்பக் கரத்தின் வளைகவிப்ப
ஆரு மணிமே கலையதிர—வாரணிந்த

கொங்கைத் துகிலுடங்கக் கோலமதி யின்முத்து
துங்க முறவுதருந் தோற்றம்போல்—அங்கு

கூடு.

குளிர்வதனந் தன்னிற் குறுவேர்கள் சிந்த
நனிநுங் கருங்குவளை நாட்டம்—மிளிர்பந்தின்

பின்னே பிறழப் பிணித்த மலரவிழ
மின்னேயு மார மிளிர்ந்தசையப்—பொன்னேயுஞ்

சில மடந்தை சிறந்துவிளை யாடுங்கால்
ஞாலம் புரக்கும் நரோந்திரமால்—கோலமுறு

தேரொலியைக் கேட்டுத் தெருவிற் புறம்போந்து
தாரிலங்கு மாதிருவர் தம்முடனே—சிரிலங்கும்

மன்ன னழகை மலர்விழியாற் கூட்டுண்டு
பின்னமுற்ற ளாகிப் பிதற்றுவாள்—என்னரசே

கூடுரு.

காலங் கருதிக் கழித்த தவப்பேறு
சீலமுட னுமமையின்று சேர்த்ததால்—மால்பெருகிக்

கட்டழியா முன்னே கனியுமுன்ற னன்புலைப்
பட்டின்ப வாரிதியி லேபடிந்து—தொட்டணைந்து

காமக் கடலின் கரையேறி. பெந்நாளுஞ்
சேமமுடன் வாழ்ந்து செறிந்திருக்க—ஏமமுறு

மாலை யளித்திடுவீர் மாரன் வருத்தவரும்
மாலை யழித்திடுவீர் வள்ளலே—மூலமெனக்

கூவுங் கரியின் முனந்தோன்றி யாட்கொண்டர்
மேவுமெனைக் காத்தன் மிகையாமோ—ஆவலுடன்

சுசு 0.

நீதேவ னுனடியா னென்றெறி கொண்டவென்மேல்
வாதேன் வழக்கேன் வழத்துவீர்—சாதனையாய்

வாயுந் திறவாமல் வார்த்தையொன்றும் பேசாமல்
நேயக் குறிப்பு நிகழ்த்தாமற்—பாயகொடை

ஆருங் கரத்தா லணைத்திறுகப் புல்லாமற்
றாந் மனித்தெனைநீர் தாங்காமற்—சோரும்

திறமைகண்டும் நெஞ்சிற் சிறிதுமிரங் கிரேல்
அறமோ நாமக்கீ தழுகோ—மறமகன்ற

நீதியரே யும்மிடத்து நீண்டநா னென்காதல்
வாதனையை மாற்றி மகிழீரோ—மாதரெலாம்

சுசு 0.

எள்ளுவா ரென்னை யிரங்கநீர் காவிரேல்
களொழுஞ்சுந் தண்ணொபக் கண்ணியரே—தெள்ளமுதம்

தேவர்க் களித்த திருமாலே காமுறுமென்
ஆவிக் கினித்த வருந்துணையே—ஓவியத்தை

வென்ற விராமநா தேந்திரவெம் மேலோயே
யென்றே தனைமறந் தேக்கமுற்றுத்—துன்றிமனத்

துள்ளெழுந்த காம வழலினொளி யொன்றுகண்டோர்
விள்ளவுடற் றோற்றம் விளங்குகின்றான்—தெள்ளியசீர்

மன்னிறைவ னூர்ந்த வளர்தே ரயன்மறுகு
தன்னிலுற்ற தாலரிவை தானொருத்தி—பன் னுமயன்

சுசு 0.

சித்திரத்திற் றீட்டிச் சிறந்தவுரு வந்தேர்ந்து
பத்திரமா நோற்கும் படிவத்தாள்—எத்திசையும்

பாய விருளைப் பழித்த கருங்குழலாள்
சேயமல ரைப்பழித்த செம்முகத்தாள்—மேய

சிலையைப் பழித்த செறிநுதலாள் பொல்லாக்
கொலையைப் பழித்தவிழிக் கோலாள்—தலையான

முத்தைப் பழித்தவிள முரலாள் மால்கரத்தின்
நத்தைப் பழித்த நறுங்களத்தாள்—புத்தமுத

கும்பற் தனைப்பழித்த கொங்கையாள் பொற்பிரதி
விம்பற் தனைப்பழித்த மேனியாள்—ஆம்புவியின்

கூவுரு.

மாலைப் பழித்த மருங்குலாள் தேரினுருட்
காலைப் பழித்தவல்குற் காந்தியாள்—மால்பிகுந்த

தந்திக்கை யைப்பழித்த தண்குறங்காள் பூமகளிர்
வந்திக்கை யைப்பழித்த மாண்புடையாள்—சந்தியுறு

செய்யமல ரைப்பழித்த சிறியா னன்னங்கள்
நையத் தளர்ந்தமட நன்னடையாள்—செய்யமதன்

ஆட்சிக் குரிய வறுபத்து நாற்கலையும்
மாட்சியுடன் கற்று மனங்கனிவாள்—தோட்செறிவாற்

பொற்றனத்தைப் புல்லும் புதிய மணப்பருவம்
இற்றைநாட் கைகூடா தென்னவென்பாள்—உற்றகன்ற

கூவுரு.

பேதை யரும்பிப் பெனும்பை தனிர்குவிந்து
மாத்நிறை மங்கை மலர்மலர்ந்து—ஓதவரும்

பொற்பார் மடந்தைதனிற் பூரணமாய்ப் பூத்தனின்ப
இப்பருவம் வந்துநின்ப மெய்திலதேல்—எப்பொழுது

கிட்டுமோ வென்பாள் கிளரு மதன்கணைகள்
பட்டுப் புழுங்கிப் பரிதவிப்பாள்—மட்டிழியுந்

கொந்தலர்ந்து வண்டார் குழல்செறியுந் தோழியிர்கள்
சந்தமொடு சூழ்ந்தருகிற் றுங்குவா—நந்தலிலா

தாருநிலா முற்றத் தரியணையின் மீதேறிச்
சீருலா மிந்திரையைப் போற்செறிந்து—போர்கிறந்த

கூவுரு.

மாதோர் விறலியவன் வாழ்த்தெடுத்ததுக் கொண்டாட
ஆதரவாய் வேண்டு மரும்பணிபும்—தாதவிழ்ந்த

பூமலருள் சாந்தும் புணையுந் துகில்பலவும்
ஏழுறவே கையா லினிதனித்து—மாமை

விறலியே சிந்தை மெலிவடைய மாரன்
மறவிபோல் வாட்டி வருத்தும்—திருநறிந்தும்

ஏதிலார் போல விருக்கின்ற யீதுனக்கு
நீதியோ யானே நிகழ்த்துவேன்—மாதர்

பருவங் கடந்தாற் பயன்பெறுவ தெங்ஙன்
மருவு மணங்கூட்டி வைப்பாய்—பெருமைதர

சூகூ.

எற்கிசைந்த காத லிறைவனெவன் சாற்றுகெனச்
சொற்கனிந்தம் மாது துலக்குவாள்—கற்கனிந்த

மற்புயத்தான் விண்ணின் வலாரி குலத்தோன்றல்
கற்புயர்ந்த தேர்ச்சிக் கவினுடையான்—இற்செறிந்து

வாழுமுயர் பூங்குடியான் மாற்றலர்கள் கைகூப்பித்
தாமும் படிக்கரசு தான்புரிவான்—ஆழியைப்போல்

ஒங்கும் பெருஞ்செல்வ னுத்தமர்கள் சிந்தைதனிற்
பாங்காய்ப் பயின் றவளர் பண்புடையான்—தேங்கமழும்

பைந்தொடையன் மார்பனிந்தப் பாரி லுயர்கொடையான்
செந்தமிழைத் தாங்குஞ் செழுங்குணத்தான்—நந்தாழி சூகூ.

தன்னை மறைத்தவனி தன்னிற் கருமேக
வன்னஞ் செறிந்ததிரு மாலான—மன்னவனெம்

சீராம ராதேந் திரவிறையே நிற்குரியன்
பாரதனி லென்று பகர்ந்தமொழி—யாரமுதைக்

காதின் வழியாய்க் கனிந்துண்டு சோர்வகன்று
மாதுமனங் கூர்ந்து மகிழுங்கால்—நீதமிழ்

பூபதியின் றேரிற் பொருந்துமொலி கேட்டெழுந்து
சாபமெலி நன்னுதலார் தம்முடனே—கோபவிதழ்

மாதரிவை போந்து மறுகினிரு பெண்மருவுஞ்
சீதரனைக் கண்டு திகைத்துநின்றான்—ஆதரவாய்

எ00.

இன்மொழிகள் கூறின னோந்தலே காவென்றார்
வன்மமின்றி யென்னை மணத்தியென்றான்—தன்மமதிர்

கைதேர்ந்த பேரரசே காதலித்த யான்மருளிக்
கைதேரக் கூடிக் கலக்கவென்றான்—பொய்தீர

என்றுமுனைப் புந்தி யிசைத்தேனா னவ்வணமே
மன்ற லளித்து மகிழ்தியென்றான்—வென்றிபுனை

மன்ன தரமுணர்ந்து வந்தே னருளாயேற்
பின்னே யெனைத்தாங்கும் பேருண்டோ—பன்னுநலம்

தன்னைப் பருகுந் தருண மிதுவலவோ
என்னை யிரங்காத தென்னையென்றான்—சொன்னவெல்லாம் காடு,

கேட்டுங்கே ளாதவன்போற் கிட்டியனை யாதிருத்தல்
நாட்டுமுறை தானே நவிலென்றான்—கூட்டுவிதி

இன்றேற் கனிவா யினக்க வருவேனே
அன்றே வமைத்ததிது வாமென்பான்—முன்றேறித்து

பாங்கியர்கள் சொன்ன படியே யிவனடைதல்
சுங்கெனது பாக்கியமே யென்றிசைத்தான்—தாங்காத

மைபலா ளாகி மதனன் சொரிமலரால்
நைபவளாய் மேனி நவிவடைந்து—கைமலரை

உச்சிமேற் சேர்த்துயிரி னேனியம்போ னிற்பவளை
நச்சிப்பார்த் தொன்று நவிலாமல்—அச்சமயம் எகடு.

சீராம நாதேந்தரன் செய்ய தடந்தேரும்
ஏரா ரயன்மறுகி லேகினதால்—நேரான

மாதரிவை யைக்கூட்டி மங்கையரு மேவவம்புப்
போதொழிந்து வேளும் புறப்பட்டான்—ஓதவொண்ணாத்

தேரகல வங்குணர்ந்த தேகவொளி யாளொருத்தி
சீர்சிறந்த காலத் தெரிவையான்—ஏர்சிறக்க

ஆக்கினான் மாதவளை யாக்கினா னாரெனவே
நோக்கினா னோக்கவொளி நுண்ணமுகான்—தேக்கமமும்

கார்மணலை வென்ற வளகத்தான் வெண்மதியின்
வரதனை வென்ற வெழின்முகத்தான்—தாருலவு எகடு.

வேலதனை வென்றவெய்ய கண்ணினு ளட்டநறும்
பாலதனை வென்றமொழிப் பண்ணினுள்—கோலமுறு

கத்திரிகை வென்றவிரு காதினுள் சண்பகத்தின்
புத்தலரை வென்றதுண்டப் போதினாள்—பத்திபுறு

மாமுருந்தை வென்றமணி மூரலாள் மாமுருக்கின்
சேமலரை வென்றவிதழ்த் தேறலாள்—பூமலரும்

கந்திதனை வென்றவொண்க ளத்தினுள் பொற்கிரியின்
வந்தமையை வென்றதோள்வ ளத்தினுள்—கந்தமுறு

கூங்குரும்பை வென்றவெழிற் கொங்கையாள் கேழ்மிசூந்து
தேங்கமழுங் கார்தள்வென்ற செங்கையாள்—ஓங்குமொலி எ20.

சேர்துடியை வென்றவிடைத் தேய்வினாள் கானகத்தில்
ஆர்பிடியை வென்றநடை யாய்வினாள்—போர்மதனன்

தேரதனை வென்றவல்குற் சீரினாள் வண்கதலி
நீரதனை வென்றதொடை நேரினாள்—பாரதனிர்

பஞ்சதனை வென்றவடிப் பாவையாள் பாடுபெறும்
நெஞ்சதனை வென்றவெழில் நீர்மையாள்—அஞ்சி

லரிச்சிலம்பு கூவி யனழக்க அருகின்
வரிச்சிலம்பன் கைவில் வளைக்கத்—தரிச்சலம்பு

பூங்கணைகண் மார்பிற் புகுதப் பொருக்காளாய்த்-
தாங்குழைந்து காமந் தலைக்கேறிப்—பாங்கியர்கள் எ20.

வாழியென வாழ்த்தி மருங்கிற் கவிந்துவர
ஆழிதனில் வந்த வழுதமன்னாள்—கேழ்களரும்

காந்தி யுருவிற் கவினு மணியணிகள்
ஏந்தி மதன்படைவி டாபிலங்கும்—பூந்தருக்கள்

மொய்த்த மலர்க்காவின் மோக முடன்புகுந்தே
எய்த்தவிடை நோவ வினிதெய்திப்—பைத்தகிளைக்

கோட்டு மலருங் கொடிமலரு நீர்மீது
நீட்டு மலரும் நிலமலருங்—கூட்டமுறப்

பாங்கியருந் தானும் பரிந்துகொய்து நீராடி
ஓங்கு பறிக்கறையி னுட்புகுந்து—பாங்குதவே எ20.

ஈனாக் கதலி யினாரரி னன்மலரை
மாணர். தொடுக்க மனமகிழ்ந்து—காணரும்

மைக்குழலிற் சூட்டியெழில் மார்பி லணிந்துதிகழ்
மெய்க்கினிமை யாக விளங்கிநின்ற—மைக்கணியை

ஆரும் படிமக் கலத்தி னருகழைத்து
நேரு முருவி னிழல்காட்ட—வாரணிந்த

கொங்கையாள் கண்ணூரக் கூர்ந்த தனதெழிலை
அங்குகண்டு சிந்தை யயர்ந்தனளாய்—மங்கையர்

பொங்கு மழகின் பொலிவு தனைவாளா
இங்குநீர் பார்த்ததின லேதுபயன்—துங்க

எஃடு.

மணமகனைக் காட்டி மணமலை சூட்டிக்
குணமான பள்ளியறை கூட்டி.—வணமேவக்

காதலனும் யானுங் கலந்துவினை யாடுங்கால்
ஆதரவாய்ப் பார்த்த லலிதழகாம்—பூதலத்தின்

மாதர் நகைக்க வனப்பு மெனைப்பழிக்க
ஏதுக்கோ நீரிங் கிருக்கின்றீர்—போதாரும்

வேதா வெனக்கு விதித்த விதியிதுவோ
மாதாவு மெண்ணுத வாறெதுவோ—நீதமின்றி

மாரன் சிலையை வளைத்து வளைத்துமலர்க்
கூரம்பு கொட்டிக் குவிக்கின்றான்—ஈரமிலாச்

எசு 0.

சிந்தையா னென்செய்வேன் சேயிழையீ ரென்னினிய
தந்தையார் பாலேனுஞ் சாற்றுவீர்—சந்தமணம்

கூடாதேல் மன்மதனார் கோப மினிப்பொறுக்கேன்
பிடுகையீ ரென்று பிதற்றிநின்ற—ஏடவிழும்

தாம மணிந்த தனத்தாட் குபசாரம்
தாமகிழ்ந்து சாற்றித் தளிர்க்கரத்தார்—கோமகளை

மாமனைக்குக் கூட்டி வருங்கா லெழிலாரும்
சேமத்தே ரேறிச் சிறந்துவந்த—பூமனும்

சீரா நிராமநா தேந்தரன் நிருவழகை
நேராகக் கண்டா னிறையழிந்தான்—போராரும்

எசு 0.

மற்புயனே யென்றன் மனமயக்கம் பாராயோ
அற்புதமாய்க் கட்டி யணையாயோ—பொற்பாரும்

பாலாழி யிற்றுயின்ற பண்ணவனே யானுழலும்
மாலாழி யிறகடத்தி வைக்காயோ—மாலாய்

இரந்தாரைக் காக்கு மிறைவனே மாலை
யிரந்தேற் கிசைந்தருள்வா யென்றான்—வரந்தத்து

காவாயே லாவி கழியும் பழியுனக்கு
மேவாமற் கூடியெனை மேவென்றான்—ஆவலுடன்

மங்கை யிருவர் மணங்கண்டா யான்மருவச்
சங்கையென்ன நீயுணர்ந்து சாற்றென்றான்—அங்கசனே எருடு.

யென்று பலவா றிசைக்க விருங்கனியான்
துன்றுமணித் தேநஞ் தொடர்ந்தயலிற்—சென்றதால்

ஏராருங் கூந்த ரெழிந்ரேழி னூன்பாய்ச்
சீரார் தெரிவைதனைச் சேர்த்தகன்றார்—போராடு

மாரணங்கை யோய்ந்து மறைந்தகன்றான் பின்மறுகிற்
நேரனைமேற் கண்டதிறத் தாளொருத்தி—யேர்பரவும்

பாருலகும் விண்ணுலகும் பாதலமு மேலுமெந்தப்
பேருலகு மேத்துமெழிற் பேரிளமபெண்—தாருலவு

வார்குழற்குக் கூந்தல் வதனந் தனக்குமதி
கார்விழிக்கு வண்டு கபோலமதற்—கோர்சாணை எருடு.

ஏர்செவிக்கு வள்ளை யெழினுதலுக் கொண்சாபம்
சீர்நாசிக் கெட்டூநற் செய்யவிதழ்க்—கார்தொண்டை

தேன்மொழிக்குப் புத்தமுது செவ்வாய்க்கு வண்விழி
வானெயிற்றுக் கோங்குமணி மாதுளையும்—தானிகர்க்கும்

என்றபொரு ளொப்பா யிலங்கும் வடிவுடையாள்
குன்றமெனும் பேராங்குக் குன்றிடவே—நன்றாக

ஏந்துமிளங் கொங்கை யெனற்கேற்ப மால்கரியின்
காந்தியிகு கொம்பைப்போற் காதலர்கை—சேர்ந்துபற்றத்

தாழ்ந்து தலைநிமிர்ந்து தன்பொறைக்காற் றுமலிடை
ஆழ்ந்த துயரா லலைவதெனச்—சூழ்ந்தவுரை

தன்னை யறியத் தலைசாய்ந்து பார்த்ததென
வன்னவல்குற் றேரோடா வண்ணமதின்—முன்னிலையில்

இட்டமுட்டுக் கட்டை யெனவிலங்கி மாமவேள்
விட்ட கணைக்கு விலகிநின்று—மட்டில்லா

திற்பை வரையு மிறுமாந் திருந்ததினால்
உற்ற பயனெவனோ வொன்றிலையே—முற்றும்

வணங்குதலான் வாய்க்குநல நாங்காண்டு மென்று
வணங்குவது போல வணங்கிச்—சுணங்கும்பிப்

பூண்ட வணியின் பொறைக்காற்றா தேசரிந்து
மாண்டவொளி தேங்கும் வனமுலையாள்—நீண்ட

எனது.

கிளைத்தோளாள் கண்டக் கிளர்ச்சியாள் சூதத் .
தளிர்போன்ற செங்கைத் தலத்தாள்—இளைத்துவகிர்

தூலிழையைப் போன்றெசியு நுண்ணிடையாள். சற்றுமுதிர்
ஆலிலையைப் போன்ற வடிவயிருள்—கோலமுது

சிறுநூல வட்டமோ செந்தா மரைமலரோ
வற்றாத நீரின் வளஞ்சுனையோ—உற்றவெழிற்

பட்டமோ பாரிற் பரவு மரசிலையோ
பட்டமத னேறும் பருந்தேரோ—கிட்டவெதை

ஒப்பாக்க லாமெனவே யுன்னு மெழில்பொலிந்து
செப்பமுது மல்குற் சிறப்புடையாள்—அற்புதஞ்சேர்

எனது.

ஓதமத்தின் றாவிதனை யொத்தலங்குஞ் சிறடியாள்
மேதினிக்குள் மேலாய மெல்லியலாள்—சோதிமிக்க

அங்கங்கட் கேற்றவணி யாங்காங் கணிந்தெழில்சேர்
பொங்கச் செறிந்ததிருப் பொற்பாவை—பங்கிலுறும்

பாங்கியைப் பார்த்துப் பகருவா ளென்றனைநீர்
தாங்கியே காக்குந் தகுதியீர்—ஆங்கொழிந்த

ஆறதனி னாலு மகன்றதே யேழினிலும்
பேறடையா தின்பம் பெறுவதெப்போ—நீறுகத்

தீய்ந்த மதனன் செய்யும்பூசல் தன்னையென்பால்
ஆய்ந்து மறியார்போ லாயினீர்—வாய்ந்த

எனது.

துணைவ னுருவெனியாய்த் தோன்றித் தினமும்
அணைவான்போ னேரி லணைந்தான்—இணைமுலைகள்

மார்பி லழுத்த மலர்க்கை தனைகீட்டி
ஆர்வமொடு சேர்க்க வகப்படான்—ஊரினொடு

பேரு மறியேன் பெருமை தனையறியேன்
சீரு மறியேன் சிறப்பறியேன்—நேரிழையீர்

பச்சைக் கிரிபோற் படிவத்தான் மார்பதனில்
நச்சியொரு மாதவளை நண்ணவைத்தான்—விச்சைவல்லான்

போல நடித்துப் புறத்தகன்று னன்னவன்பால்
மாலாகிச் சிந்தை மயங்கினேன்—கோலமுளான் ௭௮௦.

ஆரென் றறிந்தெனக்கே யன்பா யறைந்திடுவீர்
வாரணிந்த கொங்கை மடவீர்காள்—நேரிலெனச்

செப்பினு ளத்தருணஞ் சீராம நாதேந்த்ரன்
அற்புதஞ்சேர் தேரின் மணியரவம்—பொற்புடனே

பாங்கியர்கள் கேட்டார் பலித்த தெழுந்திரென்றார்
ஒங்குமய லாளு முவந்தெழுந்தாள்—பாங்குறவே

கண்டா னுருவெனியிற் கண்டவனிக் காளையென்றாள்
வண்டாருஞ் செங்கை மலர்குவித்தாள்—அண்டி

உருகினாள் சிந்தை யுலையுள்பே ரின்பந்
தருகுவா யென்றே தளர்ந்தாள்—திருவுருவைத் ௭௮௧.

தீட்டித் தினமுந் தெரிசித்தே னின்புகழைப்
பாட்டி லிசைத்துநிதம் பாடினேன்—கேட்டவர்கள்

வந்துரைக்க வில்லையா மன்னு மணமாலே
தந்தெனைக்கை சேர்த்துத் தழுவாயோ—கொந்தலர்ந்த

பூவையின்பூ வண்ணு புகழ்வண்ணு வென்றுரைத்த
பாவை நலமும் பருகாமற்—கோவையிதழ்

மங்கை யிருவர் மருவும் புயாசலத்தான்
செங்கையான் மால்ராம நாதேந்த்ரன்—றுங்கமுறு

தேரை நடத்தித் திருவுலாப் போம்பொழுதில்
நேராக யானும் நெறிப்பட்டேன்—சீராரும் ௭௮௨.

மாத ரெழுவர் மருவ மறுகடைந்த
சேதி தனையுந் தெரிந்தேனான்—காதல்

அறியுங் குறிப்பை யறிவித்தேன் காமச்
செறிவுடையா னென்று தெரித்து—வறியரைப்போல்

வாடு மிடையும் வருந்த மனம்வருந்தத்
தேடும் விழியுஞ் சிவப்பேறக்—கோடெனவே

ஊம்புமுலை கச்சை விலக்கி யெனக்குழந்தச்
செம்மை யிதழ்துடிக்கத் தேன்பிலிற்றச்—சும்மைபொலி

மேகலையுஞ் சோர விளங்கும் வளைகழல்
ஆகமும்பொன் போர்க்க வலமந்தேன்—மோகமதை என்கு.

வாயால் வழத்தல் மரபலவே யென்றுன்னிச்
சாயலாற் காட்டித் தனிநின்றேன்—நேயமுடன்

கூடுங் குலமகளிர் கொள்கை தனின்மனத்தில்
நாடுங்காற் சற்றிடைந்து நாணினைன்—தேடும்

பொருள்வழியிற் கிட்டினதைப் போன்று மயக்கு
மருளகன்று சிந்தை மடுழிந்தேன்—தெருளகன்று

தேறு மிறைவன் றெரியாத தில்லையெனத்
தேறியங்கே சற்றுத் திகைத்துநின்றேன்—யாறறியாச்

சிந்தை யுடையேன் றெறிவா யெனுங்கருத்தைச்
சந்தமுறக் காட்டத் தலைகவிழ்ந்தேன்—இந்தமுறை அஃகு.

எல்லா மறிந்து மிருந்த படியிருந்தான்
வல்லான்மால் ராமநா தேந்திரன்மன்—நல்லன்

மதிமுகத்தான் கேட்க வழத்துவதே நன்றென்
றதிமதுர வாசகத்தா லன்பே—துதிசிறந்த

கற்பகமே மேலாங் கருணைக் கடலான
அற்புதமே யாவிற் கமுதமே--யெற்பரவு

பச்சைப் பசங்கிரியே பாரக் கொடைமுகிலே
இச்சித்தார்க் கேய்ந்த விருந்தியே--இச்சையுடன்

பேராழி யிற்றுயின்ற பேருருவே செங்கரத்தில்
ஓராழி யைத்தரித்த வுத்தமனே--காராழி அஃகு.

தன்னைக் கடந்த தகைமையனே வல்லிலங்கை
மன்னைத் தடிந்த மதுகையனே--வன்னமுறு

தண்டலையின் மேகந் தவழுஞ் சிறப்பதனைக்
கொண்டிலகும் பூநகர்வாழ் கொற்றவனே--கண்டோர்கள்

சாலவனு மானத்தாற் சாரங்க பாணியெனும்
நீலமணி வண்ண நெடியோனே--கோலமுறும்

பூமாத தங்கிப் பொலிந்து செறிந்திருக்கும்
மாமனையின் வாழு மழுவிடையே--நாமவேற்

செங்கரனே யெங்கள் திவாகரனே யொண்கயிலைச்
சங்கரனைப் போற்றுந் தகையோனே--மங்கலஞ்சேர்

அக0.

முதறிஞன் கல்விநிறை முத்தையப் பாவலனை
முதறிவிற் றுங்கு முழுமுதலே--ஏதமிலா

ஆண்டகையே மேலா மற்த்தா றடைந்தவருங்
காண்டகைய சிலங் கணிந்தவனே--பூண்டி.லங்கும்

கற்பகப்பூ மாலை கவினுந் திருமார்பா
கற்பகத்தார்க் காக்குங் கரதலத்தாய்--அற்புடனே

கற்றோர் மடியிருளைக் காணும லேசெய்க்கும்
பொற்பா நிரவிநிகர் பொற்புடையோய்--அற்பகத்தென்

வாய்பின் புகழுரைக்கும் மன்னு மணம்விரும்பிச்
சேய மனமுனையே சிந்திக்கும்--தூயமலர்ச்

அகநா.

செங்கை தலைகுவிபுஞ் சேத நறுங்களபக்
கொங்கைவடுச் செய்யக் குவிந்தெழும்புந்--துங்கமுறும்

சண்பகப்பூ மேனி தழுவக் குழையுமே
நண்பகல்போ லேயிரவுங் கண்ணுறங்கா--திண்புயத்து

வள்ளலே நின்னை மகிழ்ந்திருந்து நாடோறும்
உள்ளும் புறம்பு முருவெழுதி--கள்ளமின்றிப்

பார்த்தும் நினைத்தும் பருவ மொருமுன்றும்
சார்த்திய நான்கதனிற் சார்தல்கண்டுஞ்--சீர்த்திமலி

அண்ணலே நின்பா லடையுநல் விற்பத்தை
யெண்ணியெண்ணி யாசைதனி லீடுபட்டு--வண்ண

அக20.

மடலார் தருமுணவும் வாசமுறு பள்ளி
யிடமும் வெறுத்தே யிறைவ--மடமலிந்து

தன்னந் தனியா யிருந்து தளர்வடைந்தே
மன்னன் வருநாள் வரவதனை--உன்னி

யிருக்குந் தருணமதி லேந்தனின் சேனைப்
பெருக்கி னெலியும் பிறவும்--உருக்கினரும்

தேரி னெலியுஞ் செவியிற் புதுந்தழைக்கக்
காரினொளி நின்னைவந்து கண்ணுற்றேன்--பாரில்

அரிய பெரியவென வானோர்சொல் லின்பந்
தெரியவெனை யின்பந் திளைப்பாய்--விரிய

அஉதி.

உரைக்கின் மிகையா முடையவனே மூன்று
தரைக்கும் பெரியவனீ சாலும்--" னாக்கவென்பால்

தேருமுண்டு தாருமுண்டு சீரியநற் சேனையுண்டு
கூருங் கணையுங் கொடுஞ்சிலையும்--போருவக்கும்

யானையுங் கொற்றக் குடையும் அரசுவந்த
வானைச் செலிமடுக்கு மாமுரசும்--மானவயர்

சங்குந் தகும்பரியுந் தாவுமக ரக்கொடியும்
பொங்கு மிவைபுளநற் பொற்புடையேன்--செங்கைப்

பெரும்பொரு ளாய்ப்பெறலாம் பேணிநீ யானும்
அரும்பொருளைத் தேடினவ ளாவேன்--விரும்பியெனைக் அஈடு.

கூடி மணந்து குறைதீர்ப்பா யென்னமனத்
தோடுநான் சொல்லுங்கா லொன்னலரைச்--சாடும்

தனியரசுந் தன்னைப் புடைசூழ்ந்தார் தம்மை
நனிதாங்குந் தேனான் நகரப்--பனிமலியும்

மஞ்சளிக ரொண்குழலார் மாமலரின் சேக்கைதனில்
அஞ்சிறகர் வீசி யழகாகத்--துஞ்சி

மழைக்குழலுந் தோற்கவெழில் வாயா லினிமை
தழைக்கவிசைத் தென்பாடித் தங்கித்--தழைக்குமுயர்

இன்பந் திளைக்கநல மீந்து மருந்துணையாய்
அன்பாய்ப் பயின்றும் அறம்பொருளும்--இன்புமருள் அஈடு.

நல்லார் சிரியரையே நாடுமுதன் மாணவர்போற்
பல்பொழிலுஞ் சென்று பசந்தேனை--மல்கவுன்னும்

முத்த வறிவு முதிர்ந்த கனிவண்டைப்
பார்த்திபன்பாற் றாது பகரவிட்டேன்--கீர்த்திமலி

மன்னவன்பாற் சென்று வழத்தினதோ மற்புயத்திற்
றுன்றுந் தொடைமலர்த்தேன் றேயர்க்கோ--வன்னமலர்ப்

பூங்கா வதனிற் புகுந்து களிப்படைந்து
தேங்குமது வண்டு திகைத்தகோ--ஆங்குலவும்

நல்லார் தமது நயனந் தனக்குவெட்கிசு
சொல்லாம லோடத் துணிந்தேனா--அல்லவென்ன அசுர.

காரணமோ மீண்டுவரக் காண்கிலே னுன்றிகைத்தே
ஆரணந்தே ரஞ்சிறகின் அங்கமுடன்--சாஹிந்த

பாங்கியர்க னோதிப் பரிற்றுவித்த வண்ணமடல
ஒங்குமின்பக் காத லுலாடேசல்--தூங்கினிமைசு

தாழிசையுங் கொச்சகமுஞ் சந்தமுறு சீர்துகளும்
ஏழிசையுஞ் சார்த வெழிற்பதமும--வாழிமதன்

ஆட்சிச் சூரிய வருங்கலையுந் தூதுகளும்
மாட்சிமிகுந் கோவை வளத்துறையும்--கீட்சியுடன்

பேசும் வினாவிடையும் பெட்பார சிலைடைகளும்
ஆகவி யாதி யருந்தொடையும்--மாசகன்ற அசுர.

சாத்திரமுந் தோத்திரமுஞ் சற்று மனத்திலுன்னு
மாத்திரத்தில் வீடளிக்கும் வாசகமும்--சேத்திரத்தின்

கோவைகளும் நீதி குறிக்கும் பலதூலும்
நாஹிற் றிகழ்ந்து நலங்கனியப்--பூவையுடன்

சங்கை தெளிபவெதிர் சாற்றிலிரித் தோதியுள்ளோ
பொங்குமழந் காமப் புழுக்கமெனக்--கங்கொளிப்ப

நோக்க மறிந்துரைத்து துண்ணறிவின் மிக்கவீன்பர்
தேக்கி யுறையுஞ் செழுங்குளியை--ஊக்கமுடன்

சென்றுதா தாகித் திகழு மிறைவனிடம்
மன்றன் மணமலை வாங்கிவா--என்றுரைத்துச் அரு.

செல்லவிட்டே னல்லதென்று சென்ற விளங்கினியும்
செல்லாருந் தண்பொழிவிற் சேர்ந்தினத்தைப்—புல்லியங்குந்

தங்கிக் களித்ததோ தண்டலையின் வண்சிணையிற்
கொங்குவிநி பல்லவங்கள் கோதினதோ—செங்கனிகள்

உண்டு தெவிட்டி யுலவினதோ வொண்டொடியார்
கண்டுமொழி கேட்டுக் கருத்தயர்ந்து—நின்றதோ

நாற்கவியும் பாடி நவிவொழிய நல்லபொருள்
வற்பதற்குப் புல்லரிட மேகியவர்—பாட்பலநாட்

காத்திருந்து மக்கொடியர் கைவிரிக்குச் சிந்தைநொந்தே
அத்திரமா யேகு மறிஞரைப்போற்—பூத்தலங்கும அநிநி.

தண்ணிலவங் காயை நீனைந்து தடுமாறி
நண்ணிப் பழுக்குமென நாடிமனத்—தெண்ணியங்கே

எங்கி யிருந்ததோ என்னை மறந்ததுவோ
பாங்கியாபாற் சார்ந்து பயினைதுவோ—ஆங்கியக்கம

என்னவோ மீளவிலை யென்செய்கோ வென்றதன்மேல்
வன்னமுறு பொன்னாவி மன்னியொளி—துன்னுமெழிற்

ரோலடியுஞ் செய்ய பொலன்ருட் டழகுமன
மாலசையக் கண்டோர் மகிழ்வனப்புங்—கோலமுறப்

பூத்தசெழுந் தாமரைப் பூஞ்சேக்கை யுற்றுணவு
பாத்துட்டுஞ் சேவ லொடுபயிலும்—பூத்ததருப் அசு0.

பொன்னாட்டின் வாழ்க்கைப் பொலிவும் நலங்கருதி
இந்நாட்டி லீர்வா ழியற்கையும்—வின்னாட்டக்

காமுறுவோர் துன்பங் கடத்து முயர்மொழியும்
ஈமமுறு வேம்போல்வா ரிச்சையுடன்—தாமகிழ்ந்து

தேடி யடையுஞ் சிறப்புங் கலைமாது
நாடியுறு மூர்தியி னன்மரபுங்—கூடியிங்கே

உற்ற பறவைக் குலத்தி லுயர்ந்துநலஞ்
சொற்றமதி யன்னத்தைத் துன்னியே—பற்றுமென்றன்

சிந்தை விருப்பந் தெரிவித்தம் மன்னவன்பாற்
சந்துரைத்து வாவெனவே சாற்றிவிட்டேன்—நந்தாத அசு0.

சாயல் சிறந்த தனியனமும் என்மனத்தின்
மேய கருத்தை விரித்தேதோ—நேயமுறு

சுற்றல் தலைக்கண்டு கூடித் தொடர்ந்ததோ
நற்றிடத்தின் பூஞ்சேக்கை நண்ணியதோ—உற்றபால்

நீரைப் பிரித்தருதி நின்றதோ ஏரான
காரைப் பழித்த குழங்காட்டை—சாரநின்ற

மண்ணுதலார் தன்னடைகண் மூடிகயொளித் தோடினதோ
வண்ணநடை கற்கவண்ண மன்னியதோ—மண்ணிருப்பை

ஏள்ளிப் பழம்பதியார் பொன்னடி நேயேதோ
உள்ளிப்பார்த்த தொன்று முணர்விலேன்—உள்ளிலேன்—அஃ.

செங்கை நான்நிறைய ஏரான சுற்றியிடுக
மங்கைதம யத்தி மனமகிழ்த்—துங்கமணங்

கூட்டிலைத்த மேலாவ் குலமென் றுரைத்தபொழி
கேட்டதுவும் பொய்யோ கிளர்ந்தபெரும்—பாட்டிற்

சிறந்தவன்பாற் சென்று திரும்பிவரா தாலே
அறந்தவா மாதொருத்தி யாகும்—மறந்தழைத்த

வேற்கண்ணு ளாயத்தின் மேலானு ளன்புடனென்
பாற்கனிவாய்த் தங்கிப் பயிலுவான்—காற்கினிய

பஞ்சுட்டு வானமுது பாடாட்டு வாங்குழற்பூ
வுஞ்சுட்டு வானெற் குரிமையான்—நெஞ்சில

உறுங்காதற் கேற்ற வுரைபகர்வா ளின்பம்
பெறுங்கால மெண்ணையுளம் பேணி—வறுங்காலம்

போக்காமற் பன்னாலும் போதிப்பாள் காடவெப்பந்
தாக்காமற் கண்டு தணிகிப்பாள்—நோக்கமிஞ்

தாயிற் சிறந்த தகைமையா னெண்ணியின்றி
வாயில் கடந்தறியா மாம்பிலாள்—வேயிற்

பிறந்த பரம்பொருளின் பேரருளா லெற்குச்
சிறந்த அபிர த்துணையாஞ் சேடி—நிறந்த

அறவியலங் கூந்த லணங்கனையா ளான
விறலினைத் துதாக விட்டேன்—பெறவிய

மன்னவன்பாற் சென்று வழத்தினளோ மற்றவளும்
என்னைப்போ லாகி யிறைவனிடம்—துன்னும்

மணம்விரும்பிச் சிந்தை மயக்குற்றுச் சென்று
குணமறந்து போயினள்தான் கொல்லோ—உணவிரந்த

சாலைக்குட் சென்றோர்கள் தன்பசியை யாற்றியபின்
மேலை யறத்தை விரும்புவரென்—தேலும்

பழமொழியின் பண்பிற் படிந்துமறந் தென்பாற்
பிழையுன்னி னுளோவப் பேதை—மழைபயிலுங்

கைத்தலத்தான் சார்பாகச் சென்றானைக் காண்டிலேன்
எய்தினைத்து வாடினே நென்னெஞ்சே—மெய்த்துணையாம் அஅகி.

உள்ளோ யுறையு முடைப்பொருளா முன்னுமுன்மற்
றுள்ளா துடைமைப் பொருளையுள்ளி—எள்ள லுற

உள்ளத்தா னள்ளா துறுநித் தொழிலராய்க்
களளத்தா னட்டார் கழிகேண்மை—தெள்ளிப்

புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட.
மனத்துக்கண் யாசாய் விடுமென்—நினந்தெரிந்தோர்

சொன்ன மொழிக்கிலக்காய்த் தோன்றி யலமந்தேன்
அன்னவையைச் சாற்றிரினி யாவதென்னே—இந்நிலையிற்

உற்ற வெனக்குரியை யுண்ணையல்லா திவ்வுலகில்
மற்றேது முண்டோ வழத்துவாய்—சற்றெதிரிற் அஅகி.

நேன்றுமுரு வின்வண்ணந் தோற்றுவிக்குந் தூயவொளி
கான்றும் பளிங்குதுபோற் காதலுடன்—ஆன்றீ

சார்ந்ததன் வண்ணமா யாதலியல் பாலெங்கும்
சார்ந்துசற் தேகழியத் தாண்டுவாய்—தேர்த்தார்க்கும்

தேரா தவர்க்குந் திறனுணர்ந்து செவ்வியுற
ஓரா தளித்தங் குலவுவாய்—நேராக

எவ்வுலகு மேகா திமைப்போதி லேகுவாய்
அவ்விடம்விட் டண்டத் தனுகுவாய்—பெளவரும்

தாண்டுவாய் முன்ன ரறியாத் தனியிடத்தைக்
காண்டற் குருவெழுப்பிக் காட்டுவாய்—நீண்டிங் அஅகி.

கடைவாய் சிறிய வனுவி னனுவாகி
மிடையுஞ் செயலின் மிளிர்ந்தே—யடைவாய்

ஒருபொருளைக் காட்டி யுடனே மறைப்பாய்
வருமாயை யாமெனவே வாழ்வாய்—ஒருமைபுடன்

ஆக்க லளித்தல் அழித்தல் மறைத்தலொடு
போக்க லெனும்வினைக்கும் போவாய்நீ—மேக்காகும்

நோற்றல் பயிற் றினைத்த லெனும்பிறிற்
கேற்ற துணையா விசைந்திருப்பாய்—ஆற்ற

விரித்துரைப்ப தென்னே வியனாகத் திற்சஞ்
சரிக்குமுயி ரெல்லாமுந் தந்தங்—கருத்தின்வணம்

கூ00.

இன்பம் பெறுதற்கு மேற்ற துணையாவாய்
அன்பிற்கு மோர்தலைமை யாகுவாய்—நின்பெருமை

நீயே யறிவை நினைப்போல் விச்சைவலி
மேயபொரு ளெவ்வுலகும் வேறுண்டோ—ஏயுமுறை

சாற்றற் கெளிதலவே சார்ந்திருக்கு மென்றேனைவை
ஆற்றியின்பந் தேக்க வருளுவாய்—வேற்றுமையா

யெண்ணினு லித்தருண மேதுபுகல் வேறெனக்கு
வண்ணமுறு நெஞ்சே மதித்துணர்வாய்—திண்ணமுடன்

நீசென்றா லெய்துமது நிச்சயமா யானறிவேன்
பேசின்ப மன்றல் பெறுநிப்பாய்—தேசொன்றும்

கூ00.

தாயோ னுறையுமிடஞ் சொல்லக்கேள் பன்மலரும்
மேய வசோகுகொன்றை வேங்கைபன்னீர்—ஆயும்

மரவங் குருக்கத்தி மந்தார மாத்தி
குரவங் கடம்புவகு ளம்பா—திரிகோங்கு

மாதவி கூவிளம் பாரிசா தம்வன்னி
தாதகி புன்னையொடு சம்பங்கி—சீதநறும்

முல்லையிரு வாட்சிவண்டு மூசுமெழிற் செவ்வந்தி
மல்லிகைநல் ரோசா மருபிச்சி—பல்வகையாஞ்

செய்யமலர் பூக்குஞ் செழுங்கொழுமை தண்டளிரைப்
பெய்யுநறந் தேமா பெரும்பலா—தய்யகனி

கூ00.

வாழை மடற்கழுகு வண்டோங்கு மொண்கொழுஞ்சி
மாழையெலு மிச்சைகொப்பா மாதுளையும்—தாழாத

நார மெனச்செறிந்த நன்மரங்க ளின்வகையும்
ஈரமிகு மாகவரை யெட்டிவளர்ந்—தேரமையும்

மன்வழியே மன்பதைக ளென்ன வுயர்மாற்றந்
தன்னைக் கடைப்பிடித்துத் தற்சார்ந்து—துன்னும்

இரவலர்க்குப் பூவும் இனியந றுந் தேனும்
கரமலர்ந்துந் தண்மை கவினச்—சிரமசைத்தும்

ஈந்து தருவென்னற் கேற்பச் செயல்காட்டி
வார்ந்தமதுக் காலின் வளம்பெருங்கி—காந்தியுடன்

ககரு.

ஒங்குமலர்ப் பூம்பொழிலி லுற்றந றுந் தண்பொய்கைப்
பாங்கர் விளங்கிப் பகன்மழுங்கத்—தேங்குமொளி

செய்ய பளிக்கறையி னூப்பண் செறிந்திலங்குந்
துய்ய வரியணையிற் றேற்றமுற்று—மையகன்ற

திங்கட் கவிதை செறிய வினைக்கவரி
பொங்கிப் புரளப் புகழ்வினைஞர்—தங்கியவண்

ஏத்தெடுப்ப மாத ரிசைத்து நடம்புரிய
முத்த வறிஞர் முதுநீதி—நாத்திகழ

ஒதக் கவிஞ ருரிய தமிழ்பாட
மேதக்க பாடகர்கள் மெல்லிசையைப்—போத

கஉ௦.

இசைக்கவதற் கேற்ற வியமுழங்கக் கூத்தர்
அசைப்பிப்பான் காட்டி யசைய—நசைக்கேற்பக்

கோயில் வினைஞர் குறைவின் நெனக்கமுற
ஆயுங் கணக்க ரரசரிமைக்—கேயும்

பலதுறையும் போற்றிப் பகர வவையாவும்
நலமுடனே கேட்டுநனி கண்டும்—நலமுடைய

சித்திரத்து வாடாச் செழுந்தா மரைபோல
எத்திறத்தும் வாடா வெழின்முகத்தோன்—நத்திவரும்

உற்றோர் மனங்களிப்ப வொண்பரிசில் செங்கரத்தாற்
பற்றி யளித்துமொளிர்பைங்கதிர்போற்—கொற்ற

கஉரு

அரியே ரெனமகிழ்ந்தே யன்பா யமர்ந்து
விரிபொழிலிற பொய்கைதனின் மேவி—விரிதென்றற்

காற்றின் மணத்தைக் களித்துநுகர் தின்பமுடன்
வீரறிருப்பா நெமமிழைவன் மேதினியில—ஆற்றலுறும்

என்னெஞ்சே நீவிரைவா யேகி யிதமாகப்
பன்னு முயாநண்பு பாராட்டி—யென்னுரிமை

வல்லா நெழிலராம நாதேந திரன்மகிழ
எல்லா மறிய வெறித்தோடு—மெல்லமெல்லச

சிறதைதனை யென்பாற றிருபரிக கலந்தெனையே
சந்ததமுங் கூடித் தழைப்பதற்கு—சந்தாக

கூந்.

குணமாலை தாங்குமெழிற கொற்றவன்றன் கையான
மணமாலை வாங்கி வீ வா.

